Iagan Ameih

TĂCEREA UMBRELOR

TRANSILVANIA

IAGAN AMEIH

Tăcerea umbrelor

IAGAN AMEIH

TACEREA UMBRELOR

EDITURA TRANSILVANIA
2013

Prefaţă şi note de
VIRGINIA PARASCHIV

EDITURA TRANSILVANIA
Coperta: **MIHAI GANEA**
Redactor: **VIRGINIA PARASCHIV**
Tehnoredactor: **ALIN OLTYAN**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
IAGAN AMEIH
Tăcerea umbrelor / Iagan Ameih. - Tecuci : Transilvania, 2013
ISBN 978-606-8423-18-0

821.135.1-31

Toate drepturile aparţin autorului

Mulţumiri

Doresc să-mi exprim mulţumirile faţă de cei care m-au sprijinit în timpul scrierii acestei cărţi, prin ajutorul acordat şi prin preocupare evidentă.
În primul rând bunei mele familii care a suportat orele de absenţă a mea în timpul cercetărilor şi scrierii acestei cărţi, pagină cu pagină, până la sfârşit: Virginia Paraschiv, cea mai competentă şi dragă colaboratoare, fiii şi fiicele noastre.
Autorităţilor statului Român care, prin Serviciul Român de Informaţii şi Consiliului Naţional de Studiere a Arhivelor Securităţii, mi-au permis accesul la Dosarul de Urmărire Informativă şi alte facilităţi care mi-au fost de un real folos în demersul documentar şi literar.
Consiliului Judeţean al Judeţului Maramureş care a suportat o parte din cheltuielile legate de redactarea şi tipărirea lucrării.

Motto:

„Orice uşă, oricât de sus veţi deschide, vom avea grijă ca prin notele de relaţii pe care le dăm, să nu aveţi câştig de cauză”.

6 aug. 1988

D U I nr. 4946, fila. 50

PREFAŢA

Postcomunismul exclusivist

Dosarul de urmărire informativă nr 4946 (deschis de şeful Securităţii Municipale Tecuci, colonel Huhulea Mihăiţă, în tandem cu Mr Baciu Ion, Ofiţer operativ principal, la 24.12.1987, Arhivă Nr. 57567), privind pe Ganea Mihai, motivează procedura de punere sub urmărire şi supraveghere, conform Raportului din 19.12.1987, Nr.1/BI/00, precum urmează: ***„ În cadrul supravegherii informative, acesta a fost semnalat că intenţionează să pătrundă sistemul de securitate şi de gardă, în scopul rezolvării unor probleme personale.”(19.12.1987)*** În planul vieţii reale, cotidiene, dr. Ganea Mihai, „obiectivul” supranumit GURĂU(poate pentru că era slobod la gură) se confrunta cu abuzurile direcţiunii Spitalului Municipal Tecuci, secţia chirurgie, şi încerca să pună stavilă acestora, făcând, în cadrul sistemului, demersurile legale posibile- petiţii, sesizări, referate, etc. A fost luat în vizor ca un potenţial agresor periculos al nomenclaturii comuniste. Drept care securitatea îşi propune să purceadă chipurile la măsuri preventive, nu care cumva „obiectivul” să scape de sub control.

Dosarul deschis la Tecuci în 1987, se sprijină şi pe o adresă a Inspectoratului Judeţen Maramureş, Ministerul de Interne, nr.0086042 din 13.04.1985 care consemnează starea psihică extremă a tânărului Mihai Ganea la moartea fratelui său, „ucis de autori necunoscuţi”(adresă semnată de. Şeful Securităţii, Lt.col. Goran Gheorghe şi Col.Steczka Mihai. Securitatea din Tecuci reiterează cazul fratelui lui Mihai Ganea, confirmând asasinarea acestuia: „***Raportăm că un frate de al său a fost ucis de autori necunoscuţi, iar în urma acestui eveniment a avut o criză de nervi, dereglându-se psihic.”***

Mihai Ganea, în volumul **Batalionul de pedeapsă**, apărut în 2012, înaintea obţinerii, în 2013, a dosarului de la CNSAS, relatează

despre asasinarea fratelui său de către miliţie şi securitate, convins din tinereţea sa că a fost vorba de o crimă comandată, nicidecum de un accident de muncă, aşa cum s-a livrat familiei varianta, însoţită chiar de sprijin oficial pentru cheltuielile de înmormântare. Cât despre impactul emoţional la vederea trupului neînsufleţit al fratelui , decapitat, lăsăm pe cititor să-l evalueze . Dosarul de securitate sugerează că Mihai Ganea s-a făcut doctor din dorinţa de a răzbuna moartea fratelui său, minţile bolnave ale securităţii au confecţionat o legendă terifiantă care să le motiveze ardoarea cu care îşi vor urmări şi hăitui „obiectivul", pe parcursul întregii sale vieţi. Securitatea, prin rapoartele, notele informative şi recomandările redactate după tipicul securisto-comunist, i-a alcătuit lui Mihai Ganea o biografie alternativă care va constitui sursa unor trăiri absurde, de coşmar. A primit tot felul de semnale şi avertizări care să-l facă să înţeleagă că e periculos şi indezirabil pentru sistemul comunist, drept care sistemul îşi va confecţiona prudenţial anticorpi: *" **Orice uşă, oricât de sus veţi deschide, vom avea grijă ca prin notele de relaţie pe care le dăm , să nu aveţi câştig de cauză." (NOTĂ,** TV/S 00639 din 6.08.1988)* Dr. Ganea Mihai nu s-a erijat în dizident susţinut cu ecou mediatic în occident, nu a „martirizat" ca persecutat politic, pur şi simplu a dorit şi a încercat să-şi facă datoria şi numai datoria, pentru că în concepţia sa, conformă cu mentorii care l-au format, medicina nu este o carieră, ci o misiune. Doctorul misionar a refuzat cu tărie să fie complice la practicile de corupţie, la promovarea incompetenţei în actul medical, la dezabuzarea şi dezumanizarea personalului medical care a cedat sub presiunea de sistem totalitară. În consecinţă a fost „răsplătit" pe măsură, dosarul obţinut de la CNSAS, compus pe durata a doi ani, dezvăluie în cele 1300 de file, o parte din „binefacerile" de care a avut parte, din care specificăm:

a) <u>Cenzura</u>

Sunt urmărite îndeaproape manuscrisele, proiectele de publicare, relaţiile din lumea literară, redacţii edituri, personalităţi cu care vine în contact. Supravegherea este completată cu măsuri de represiune directă:

În cazul în care se vor organiza la domiciliul său şedinţe în care se vor prezenta lucrări literare personale, vom informa organele de miliţie pentru a efectua <u>percheziţii pe momente operative.</u>

În zilele când obiectivul e de gardă, se va solicita folosirea mijloacelor „T.O." de tip I.D.E.B. în scopul stabilirii unor <u>aspecte ce pot duce la compromiterea sa</u>.

Împreună cu grupa „S" se va întocmi <u>o anonimă</u> la redactorul revistei „Ateneu" din Bacău prin care să-l discreditäm pe obiectivul nostru.

În cazul în care se vor organiza la domiciliul său şedinţe în care se vor prezenta lucrări literare personale, vom informa <u>organele de miliţie pentru a efectua percheziţii pe momente operative</u>

b) <u>Distrugerea carierei profesionale</u>

SECURITATEA MUNICIPALĂ TECUCI
<u>Nr.1/BI/ 00125987</u>
din 23.12. 1988

CĂTRE,
INSPECTORATUL JUDEŢEAN GALAŢI

De către noi este lucrat prin D.U.I. numitul GANEA MIHAI medic chirurg la Spitalul Municipal Tecuci , semnalat cu intenţii de penetrare a sistemului de securitate şi gardă.

Rugăm a se interveni la Direcţia Sanitară Judeţeană pentru a <u>nu</u> fi numit în funcţia de şef de secţie chirurgie numitul GANEA MIHAI.

Sălbăticia represiunii merge în cele din urmă până la desfacerea temporară contractului de muncă, măsură cu consecinţe dramatice valabile şi în ziua de azi..

c) <u>Compromiterea reputaţiei şi izolarea în comunitate</u>

Serviciul de zvonuri defăimătoare va fi completat cu o recomandare sinistră:

Se impune identificarea şi verificare temeinică a legăturilor rezultate informativ şi prin mijloace TO, întocmirea unor acte

premergătoare îndeosebi despre faptul că audiază şi colportează ştiri transmise de postul Europa Liberă(vezi T.O.).

Concomitent să se aibă în vedere şi starea sănătăţii, existând indicii că ar avea unele afecţiuni psihice, caz în care să se intervină la Direcţia Sanitară , în mod legendat, în vederea unor examene medicale de psihiatrie şi luarea măsurilor ce se impun.

ŞEFUL SRVICIULUI INF.INTERNE ,Colonel Sion Georgică

d) Interzicerea dreptului la liberă circulaţie

Faţă de cele raportate, rugăm a aproba avizarea negativă a numitului GANEA MIHAI de a se deplasa în străinătate în interes personal...

ŞTAMPILĂ:

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Prin violarea corespondenţei private, securitatea avea să afle de la Loli, tatăl doctorului Mihai Ganea, informaţii de tipul:

Sursa vă informează că GANEA NICOLAE din Baia Mare str. Neptun Bl.3ap.44 adresându-se fiului său dr. GANEA MIHAI din Tecuci, V I Lenin nr 59-i-a spus ... lumea mă respectă , dar sunt bătrân şi aştept să dispar în eternitate. Îmi este milă de această lume nenorocită care se zbate... Eu sunt bătrân şi mă gândesc la păcatele mele….ne aşteaptă vremuri de restrişte şi grele. Poporul român a suferit şi suferă foarte mult.

În 2009 când Mihai Ganea a publicat romanul care poartă numele tatălui său, **LOLI**, nu a ştiut că există câte două exemplare din corespondenţa sa privată, una în arhiva familiei, şi una în dosarul său de securitate. Fragmente din scrisoarea suscitată se află şi în volum.

Ca autor de proză evocatoare a ororilor percepute şi trăite de el însuşi în regimul comunist, Mihai Ganea a dovedit o intuiţie excepţională. Scrierile sale se bizuie, până acum, pe baza percepţiilor realităţii de care a luat act. De acum încolo are şi „bibliografie", o bibliografie generoasă şi lămuritoare.

Urmăresc cu vie curiozitate şi maxim interes reacţia variabilă a semenilor noştri la vederea voluminosului documentar CNSAS ,

respectiv DUI 4946. Consternare şi revoltă, blazare şi scepticism, indiferenţă, fumisme simpatice, mă rog, paleta de simţire sau de lipsa de simţire umană, după caz. O reacţie de ironie cinică recunosc că m-a pus pe gânduri, ba chiar m-a contrariat şi m-a pus în gardă. „ Ce vreţi să demonstraţi cu dosarul acesta, n-avea niciun rost să pierdeţi timp şi bani să faceţi rost de el, e tot degeaba.” Personajul a surâs sardonic, şi a devenit brusc ocupat când Mihai Ganea l-a pomenit pe Augustin Buzura printre artizanii discreditării sale, Gusti, cum îi zicea Mihai Ganea, colegului său de studenţie şi de pahar. Instantaneu ne-am dat seama că băteam într-adevăr la porţi închise, ne iluzionasem că în spaţiul documentar al bibliotecii, căci despre o bibliotecă este vorba, vom găsi consultanţă tehnică şi sprijin pentru desluşirea scrierii olografe specifice sutelor de pagini de note informative, precum şi pentru arhivarea unei copii a dosarului într-un departament documentar. Persiflarea cu care am fost trataţi, ne-a adus cu picioarele pe pământ. Am realizat, a câta oară cât, că e lumea LOR, iar noi doar trăim în ea, aşa cum spune dr. Ganea cu luciditate . Personajul de care fac vorbire, e un om foarte important, un om puternic şi influent în comunism, iar în postcomunism şi mai influent şi mai puternic. Ca iubitor de carte şi de cărţi a reuşit să se facă respectat şi recunoscut şi de persoanele care au trăit şi trăiesc de partea cealaltă a baricadei puterii. Atitudinea cinic jovială cu prilejul episodului evocat, a fost de natură să ne aducă aminte că facem parte din lumi diferite, că statutul nostru de anticomunişti, cu vechi state de sancţiuni şi de restricţii, este in evitabil, indezirabil pentru un mandarin postdecembrist. Nu ne-am scandalizat, am luat doar notă de incompatibilitatea reciprocă, şi am încercat să continuăm colaborarea cu instituţia pe care o păstoreşte cu abilitate şi talent, cu biblioteca, un spaţiu public posibil al unei toleranţe decente, reciproce. Nu mică însă ne-a fost surpriza când am dorit să participăm la un eveniment mai special, o lansare de carte , o carte dedicată unui partizan anticomunist legendar pentru Maramureş, Vasile Blidaru. La ora şi locul programat, ne-am prezentat cu aparatul de filmat şi cu reportofonul, pentru înregistrarea

evenimentului şi pentru difuzarea acestuia în spaţiul public, la Porţile Nordului, în virtutea acordului de parteneriat între site-ul cultural şi Biblioteca Judeţeană din Baia Mare. La intrarea în bibliotecă, am rămas şocaţi: domnul director, personal, interzicea accesul oricărei persoane care nu era pe LISTĂ. În cele din urmă eu şi dr Ganea, cum necum, nu intru în detalii, am fost totuşi acceptaţi şi invitaţi. În sala de conferinţe, un grup de câteva persoane, un grup compus din reprezentanţi oficiali de instituţii: prefectură, primărie, finanţe, bănci, iar la prezidiu, în afara celor doi coautori, se afla şi fiul lui Vasile Blidaru, un om de afaceri foarte bogat şi influent. Am reţinut din verbozitatea luărilor cuvânt, sintagma propusă de moderator, în fapt coautor al cărţii, desigur directorul bibliotecii, „serenitatea academică" condiţie sine qua non a ipotezelor de lucru şi de analiză a evenimentelor evocate în volum. Îl ştiam alergic şi persiflant la dosarele CNSAS. Şi când colo, s-a dezvăluit ca un cercetător pasionat de arhivele securităţi, iar în pasiunea sa devoratoare de adevăr istoric, a reuşit să implice cu brio personalul şi infrastructura bibliotecii judeţene. Apoi brusc a virat în direcţia bavardajului atemporal, într-un discurs narcisist şi plin de curtoazie faţă de urmaşul dăruit cu o viaţă de succes providenţial, după o acoladă biografică întunecată de teroarea comunistă. Am înţeles din opiniile vehiculate telegenic, nişte formule vagi şi abstracte despre o securitate evocată aproape metafizic, o sumă de generalităţi formale şi mai ales s-a strecurat un curent de opinie aproape unanim, că setul de orori şi violenţă de sistem e un fapt dintr-un trecut îndepărtat, un trecut consumat ca represiune, în exclusivitate în anii 50 ai bolşevismului. Şi am mai aflat că LISTA a fost alcătuită după criteriul apartenenţei la elită, elita administrativă, politică şi financiară. La urma urmei, nu s-a întâmplat mai nimic. Într-o sală publică dintr-o bibliotecă a avut loc o reuniune privată, pentru prezentarea şi distribuirii unei cărţi cu circuit închis, o ediţie de lux în beneficiul unui public selectat. Am mai remarcat şi aversiunea declarată faţă de folclor, faţă de memoria populară sublimată în legende. Cu toată reverenţa faţă de voinţa şi gustul familiei de

urmaşi, le atrag atenţia că personajul evocat a fost ţăran, nu patrician, a fost un om simplu, viteaz şi dârz. Imaginea populară de „haiduc" nu are nicio conotaţie peiorativă. Şi am mai observat consensul spontan, între generaţii, în privinţa evitării în registrul lexical şi ideatic a conceptului de comunism. Aici vorbitorii au fost sinceri şi consecvenţi cu ei înşişi. Nu se erijează în anticomunişti nici măcar de formă. Spaţiul culturii e foarte încăpător, chiar de necuprins, iar cultura însăşi e un concept cu acoperire pentru propagandă. Azi privilegiaţii societăţii fac să se audă o evocare a unui partizan, mâine, poate cu mai multă forţă şi pasiune, vor celebra aniversarea unei generaţii de miliţieni, securitatea îşi vrea şi ea partea de glorie posdecembristă, şi tot aşa, o ţinem în ceremonii şi pupăciune publică între băieţii care au reuşit în capitalismul autohton. „Poporul" să pupe moaşte şi să aştepte în ordine să primească pungile de zahăr, de făină şi mălai , precum şi peturile cu ulei. Un timp al întrebărilor de la *nu ştiu ce a fost* către *nu ştiu ce va fi*.

Între timp nu s-a întâmplat nimic altceva decât ceea ce percepem în viaţa de zi cu zi. Protipendada îşi construieşte un capitalism cu anticorpi ideologici, se perpetuează cu amedamente. Mai nou îşi ţese versiunea de istorie a anticomunismului. O versiune edulcorată, cosmetizată şi sofisticată, digerabilă pentru mediile de lux. Pe bună dreptate fenomenul se petrece nestingherit de o reacţie civică, serioasă şi susţinută. Procesul comunismului nu a avut loc, condamnarea comunismului la nivel oficial, chiar prezidenţial, a avut accente false şi chiar histrionice, legea lustraţiei nu a existat.

Dosarul 4946, cu fauna abjectă de informatori, de slugi ale comunismului, de profesionişti notorii ai poliţiei politice, rămâne un factor de disconfort estetizant şi de perturbare a serenităţii „academice" ideale, dimpreună cu purtătorul de povară a celor cinci kg şi jumătate, cât a cântărit dosarul la firma de curierat.

Am trăit s-o vedem şi pe asta, codul de bune practici şi maniere ale postcomunismului exclusivist.

Dramatis personae: nomina odiosa. În rest, memoria adevărului aşa cum a fost, fără cosmetizare, fără adaosuri mondene. Poate... undeva... cândva, va exista un ecou emoţional şi etic, pentru ca ororile să nu se mai repete. Mihai Ganea lasă să se audă, peste timp, o voce pilduitoare, o voce iscată din tăcerea unor hârtii uscate şi prăfuite, „Tăcerea umbrelor".

DM/ 00239/ 23 II 1989 *Nr ex.2*

ex.nr.1 la 1/BI

NOTĂ

Sursa vă informează că GANEA NICOLAE din Baia Mare str. Neptun Bl.3ap.44 adresându-se fiului său dr. GANEA MIHAI din Tecuci, V I Lenin nr 59-i-a spus „ Am o secretară foarte bună şi lumea mă respectă, dar sunt bătrân şi aştept să dispar în eternitate. Îmi este milă de această lume nenorocită care se zbate ……..Noi nu avem nici un ajutor. Tu, Mihăiţă, mă bucur că te-ai căsătorit cu scumpa mea noră, Livia. Eu sunt bătrân şi mă gândesc la păcatele mele….ne aşteaptă vremuri de restrişte şi grele. Poporul român a suferit şi suferă foarte mult din cauza situaţiei geografice în care se găseşte".

Scrisoarile lui Loli răzbat dincolo de boicot, indiferenţă, cinism şi programata amnezie colectivă.

Tăcerea umbrelor-acces direct în atmosfera pestilenţială a iadului cotidian comunist. .

Virginia Paraschiv

Tăcerea umbrelor

Sunt un scriitor european de limbă română. Locul meu este acolo unde oamenii au nevoie de mine, acolo unde mă simt respectat şi apreciat. Viaţa mea am închinat-o semenilor mei, pe care i-am iubit până la suferinţă".

IAGAN AMEIH

Umbrele nu vorbesc. Umbrele tac. Astăzi vreau să vă spun ceva despre ele. Ceva despre tăcerea lor, tăcerea umbrelor.
Când am primit invitaţia, invitaţia telefonică de a mă prezenta peste câteva zile la Bucureşti, am tresărit. Am tresărit puternic. Aşteptam demult acestă invitaţie. Aşteptam de mult timp. Ştiam că cineva va găsi dosarul meu, dosarul meu de „securitate" şi mă va convoca, într-un fel, la sediul principal. Nu, nu pentru a fi gratulat cu ceva anume. Nu ! Nici măcar aşa, să zicem, pentru o recunoaştere a tot ce a reprezentat destinul meu mizerabil, al meu şi al altor câteva milioane de nenorociţi care am trecut, urmăriţi de *umbrele* noastre, fiecare cu umbra lui, prin iadul cenuşiu al comunismului românesc. Nu ! Ci doar, pur şi simplu, pentru a mi se prezenta dosarul. Dosarul, sau dosarele. Asta deoarece unii mai avem dosare. Dosare speciale. Unii dintre noi, cetăţeni ai acestei ţări, mai avem dosare, dosare de securitate. Unii dintre noi, mai trăim în umbra acestor dosare. Fiecare cu umbra lui, fiecare cu dosarul lui. Fiecare cu dosarele sale. Unele mai subţiri, altele mai voluminoase, fiecare cu dosarul lui nenorocit. Dosarul care te urmăreşte pretutindeni. Te urmăreşte pretutindeni, ca o umbră. Dosarul acesta, nu cuvântă prin grai viu. Dosarele acestea nu vorbesc prin cuvânt rostit. Nici nu au nevoie de aşa ceva. Ele au venin. Un venin special. Un venin care ucide. Dosarele tac. Tac cum tac şi umbrele. Tac, tac. Tac acolo, ascunse în seifurile secretoase ale securităţii. Tac şi ucid. Umbre ucigaşe. Umbre care ucid în tăcere. Aşa cum am zis, astăzi vreau să vă spun ceva despre ele. Despre

tăcerea acestor umbre. Despre tăcerea umbrelor care ne-au însoţit o viaţă. O viaţă şi o lume. O viaţă, o lume şi o epocă. *Epoca de aur*. Epoca de aur şi tăcerea umbrelor. Cine îşi mai aminteşte astăzi ? Suntem, din ce în ce mai puţini. Din ce în ce mai slabi, mai bătrâni. Ne stingem obosiţi, bolnavi, neînţeleşi şi inutili, ne stingem în tăcere. Ne stingem în tăcerea propriilor noastre umbre. România, Europa, Asia şi America. Mileniul trei şi altele, Băncile, băncile şi marile corporaţii, nevoile globele ale omenirii, încălzirea globală şi noi. Toate ne apasă, toate ne privesc numai pe noi, toate ne sting. Pe noi, numai pe noi De ce ? Restul e liber. Restul o duce ca înainte, Într-o veselie. Aici, în ţara asta, nu s-a schimbat nimic. Nimeni nu recunoaşte nimic. Dacă ar trebui să recunoască un lucru, ar trebui să le recunoască pe toate. Aceiaşi oameni, aceeaşi lume. Lumea lor, ţara lor. Noi doar trăim în ea. La fel ca în trecut, noi cei care avem dosare, dosare de securitate, dosare umbre. Încet, încet ne stingem Ne stingem ca nişte lumânări. Ne stingem în lumea lor cenuşie. Ne stingem într-o lume de haos şi dezordine. Ne stingem în ciudă şi venin. Doamne, nu ne uita, nu ne uita, Doamnne aici în această lume. Ai grijă de noi. Ai grijă de noi şi de duşmanii noştri ! .

Tovarăşul Ionel

Avea şi el, problemele sale. Probleme personale. Probleme personale cu familia. Cu familia şi mai ales cu partidul. Acesta din urmă îl sufoca cu totul. Asta, pentru că nu era de glumit cu partidul. Uite aşa, tovarăşul Ionel se trezise, după ani serioşi şi mulţi de activitate, loial partidului şi conducătorilor săi iubiţi, cu probleme. Pentru el, partidul era totul. Casă, masă, familie. Familie şi Dumnezeu. Da ! Da. La el Dumnezeu, se confunda cu partidul. Cu partidul şi conducătorii săi iubiţi. Sfinţii apostoli. Sfinţii apostoli, dar şi sfintele apostoliţe. Adică, tovarăşele prim secretare şi tovarăşele secretare cu propaganda. Îl chemau mereu la ordine. Îl chemau mereu la sediu. În rest, totul mergea ca pe roate. Nevasta, fetiţa cu zulufii roşii, slujba. Slujba şi familia. Dar şi familia de la ţară. Familia de la ţară. Aici avea el un of. Un of ascuns. Un of ascuns şi greu de mărturisit. Ceva legat de ai lui. Ai lui de la ţară. Părinţii. Părinţii, fraţii surorile, rudele. Rudele şi alţii. Asta era problema lui. Erau îndărătnici. Erau îndărătnici şi îl stânjeneaau. Îl stânjeneau în activitatea lui de membru. De membru de partid. Asta era. Trebuia să fie tot timpul cu ochii pe ei.

Tovarăşul Ionel îşi aminteşte cu groază cum a trecut el, greul colectivizării. Ce părinţi îndărătnici a avut în momentul acela. În momentul acela de grea cumpănă pentru el. Situaţia lui, cariera lui. Cariera lui de activist şi colaborator zelos al *organelor* era ameninţată de îndărătnicia părinţilor refractari. Refractari şi duşmănoşi în faţa partidului. În faţa partidului şi a ideii de colectivizare. Nu, nu şi nu ! Ei bine, cum putea el, tovarăşul Ionel, să treacă de cumpăna asta ? Totul a venit pe neaşteptate. Poziţia lui, poziţia lui de membru de partid, de activist şi mai ales de şef al biroului secret, se năruia cu repreziciune. Aştepta să fie convocat de tovarăşi. De tovarăşii de sus. Convocat şi întrebat. Întrebat, scurt şi răspicat. Întrebarea mortală. Întrebarea capitală. Sunt înscrişi ? Sunt înscrişi, tovarăşe ? S-au înscris, tovarăşe Ionel ? Părinţii matale sunt înscrişi în *gospodăria colectivă* ?

A venit şi ziua când nu a mai putut rezista. Când nu a mai putut rezista îndăratniciei. Îndărătniciei părinţilor de la ţară. Ziua nenorocită. Ziua când şi-a ieşit din minţi. Tovarăşul Ionel s-a trezit lovindu-şi părinţii. S-a trezit luându-i la bătaie. Aşa deodată. Mama, tata, de-a-valma. Pumni şi picioare. Pe unde apuca şi cu ce apuca. Uite aşa, i-a bătut măr. Le-a tras o mamă de bătaie s-o ţină minte cât or trăi pe acest pământ. O bătaie cum scrie la carte. Şi părinţii s-au înscris. Asta e ! S-au înscris în *gospodăria colectivă.* S-au înscris şi ei. Părinţii tovarăşului Ionel. S-au înscris, că de nu, îi lua mama dracului. A doua zi, tovarăşul Ionel a raportat slugarnic şi loial că s-au înscris. Maiorul, tovarăşul maior de la securitate, l-a bătut prieteneşte pe umăr. Pe umărul drept. Umărul care îl durea de pe urma efortului făcut cu ocazia bătăii aplicată părinţilor. Tovarăşul maior l-a bătut pe acest umăr şi i-a zâmbit prieteneşte. Ia zâmbit jovial, fără să zică un cuvânt. Nici nu mai era nevoie. Gestul acela cu bătutul uşor pe umăr spunea totul. Era în ordine. Totul era în ordine. Tovarăşul Ionel era în ordine. Trebuia doar să se ducă la partid. Iar partidul era aproape. Tovarăşii de la partid erau aproape. Chiar în centrul oraşului. Partidul era aproape, tovarăşii de la partid, erau aproape, Casa de cultură era aproape. Tovarăşii de la partid au semnat. Au semnat şi ei numirea tovarăşului Ionel în postul de director. Director al Casei de cultură. Al Casei de Cultură a oraşului. Al Casei de Cultură a oraşului, unde îşi desfăşura activitatea cenaclul tovarăşilor scriitori. Cenaclul tovarăşilor scriitori care trebuiau să fie îndrumaţi. Îndrumaţi, supravegheaţi şi . . . raportaţi. Raportaţi la tovarăşul maior. Raportaţi de fiecare dată când citeau ceva din producţiile lor literare. Ceva din operele lor. Din operele lor nenorocite. Mai ales acele texte cu aluzii gingaşe la partid. La partid şi la conducătorii săi iubiţi.

Tovarăşul Ionel era fericit. Îşi aminti de ultima proză a doctotului, a doctorului chirurg. A doctorului care frecventa cenaclul. O proză cu şobolani. Asta era, cu şobolani. Seara va adormi liniştit. Liniştit pentru că că lucrurile se aranjaseră conform planului şi

voinţei partidului. Iar el, bineînţeles, el tovarăşul Ionel, îşi făcuse datoria. Datoria lui faţă de ţară. Faţă de patrie şi partid. Raportase. Raportase chestia cu şobolanii din proza doctorului.. Maiorul, tovarăşul maior, îl va chema a doua zi pe doctor la sediu. Asta era ! La sediu. Parcă îl vedea pe nenorocitul acela de doctor dând cu subsemnatul. Adică, scriindu-şi decalaraţia în faţa tovarăşului maior. Asta da victorie !

Acasă, tovarăşa lui de viaţă, tovarăşa lui de viaţă şi fetiţa, fetiţa lui cu zulufii roşii, îl aşteptau cu cina. Era o seară în familie. O seară în tihna familiei, cum s-ar spune. Tovarăşul Ionel era, de acum, obosit. Lângă el veni fetiţa. Fetiţa lui, fetiţa cu zulufii roşii. Aceasta îşi întinse mânuţele fine şi delicate spre obrajii lui aspri. Aspri şi năduşiţi. Tovarăşul Ionel mângâie feţiţa pe cap. Mâna lui, aspră şi ea, semăna cu limba unei feline care-şi linge puiul pe creştet. Un gest instinctual. Apoi se vârî cuminte în pat. În patul lui domestic. Domestic şi conjugal. Şi adormi visând doctori şi şobolani. Doctori şi şobolani rostogolindu-se de-a-valma. Rostogolindu-se pe un tobogan imaginar, secondaţi de urlete şi vaiete. De urletele şi vaietelele părinţilor. Părinţi bătuţi, pentru ca să se înscrie în colectiv.

Vecinul informator

În dimineaţa aceea Maria Bejan, soacra doctorului „Gurău”, venise mai devreme de la piaţă. Fiica ei, Livia, era de serviciu la sonde. La sonde, unde avea o funcţie importantă. O funcţie de conducere, cum s-ar zice. O funcţie de şef. Maria Bejan era mândră tare. Mândră de Livia. De Livia, dar şi de Rodica, cealaltă fată, ingineră şi ea. Ingineră şi şefă. Şefă, dar la combinatul de hârtie Letea. Ce mai, încolo şi încoace, Maria Bejan era mândră de fetele ei. Aici, la Tecuci, lumea o respecta pentru asta. Dar nu numai la Tecuci, ci şi la Ţepu, Ungureni sau Munteni, comunele sale de baştină, comune pline de neamuri şi cunoştinţe. Tot felul de neamuri şi cunoştinţe. Tare mai era mândră ea, Maria Bejan. Tare mai era mândră de fiicele sale. Aici la Tecuci, locuise o vreme cu Livia. Dar asta mică, că Livia era cea mai mică dintre fete, se măritase recent cu doctorul, chirurgul cel nou, venit la spitalul municipal, doctorul despre care se zicea că nu se are bine cu partidul, cu partidul şi securitatea. Dar Livia nu era deloc surprinsă. Cunoştea problema. O cunoştea! Discutase despre asta cu şefii. Cu Şefii de la securitate. Doar era şi ea şefă, şefă la schelă. Promovase atunci când una din sonde aflată în erupţie s-a aprins. O lună a ars sonda aia. O lună şi nimeni nu a putut să o stingă. O catastrofă, ce mai. Gazele împinse cu presiune din adânc, proiectau la mare înălţime o flacără uriaşă, făcând concomitent un zgomot asurzitor. Noaptea tot cerul era roşu. Spectacolul cu sonda în flăcări putea fi văzut de la zeci de kilometri depărtare. După o lună, sonda a fost stinsă. Livia a stins-o. Au venit de la Comăneşti şi Bucureşti şefii cei mari şi au felicitat-o. De atunci Livia este şefă. Frumoasă fată are Maria Bejan. Da, da ! Livia este cu adevărat o femeie frumoasă. Toată lumea este de acord cu asta. Iar doctorul a luat-o de nevastă. A luat-o cu băieţel cu tot. Cu băieţelul ei Liviu, copilul din prima căsătorie.

Maria Bejan a plecat în fundul grădinii. A plecat cu ligheanul în care ţinea legată o pasăre. O găină. Acuş trece ziua şi fata se întoarce

de la sonde, iar mâncarea încă nu e gata. Apoi, mai este şi Liviu. Băieţelul de numai şase ani. Băieţelul din prima căsătorie a fetei. Asta, pentru că Livia a mai fost măritată. A fost măritată cu un coleg de pe vremea când era la facultate. Dar soţul a plecat. A plecat aşa deodată şi nu s-a mai oprit decât în Olanda. Uite aşa, a trădat încrederea nevestei, dar şi a partidului. Dublă trădare. Maria Bejan îşi şterse o lacrimă pe furiş. Pe furiş ca să nu o vadă vecinul. Vecinul de peste gard. Vecinul Manolescu. Vecinul curios. Tocmai apăruse, aşa ca din întâmplare, făcându-se că are treabă, prin curte. Prin curte şi în apropierea gardului din plasă. Gardul din plasă de oţel, groasă şi vopsită în gri. Acest gard începea din colţul magaziei. Magazia cu de toate. Lemne, unelte de grădinărit, diverse obiecte vechi şi ceva mobilier degradat şi inutil. Ciudat om mai era acest Manolescu. Nu se împăca deloc cu lumea. Cu lumea de pe strada Lenin. Manolescu locuia pe strada Lenin, deci. La numărul 61. Ciudat om. Ciudat şi iscoditor. Avea o privire vicleană, vicleană şi pătrunzătoare. Ochii lui bătrâni şi obosiţi, aveau totuşi un neastâmpăr păstrat parcă dintr-o tinereţe, ciudată şi ea, plină de taine şi tăcere. Se părea că acest bătrân, aparent nefericit, aşa supravieţuise vremurilor, ciudat, viclean, mereu iscoditor, tăcut şi plin de ură, ură proletară, bătrân duşmănos. Dar bun comunist. Lumea obişnuită nu-l iubea. Se ferea de el ca de dracu dar, în schimb, tovarăşii, tovarăşii de la partid şi organele de stat, îl iubeau. Îl iubeau şi apreciau. Acest lucru se vedea după numerele de îmatriculare a maşinilor care parcau la poarta casei sale. Casa de pe strada Lenin. Strada Lenin numărul 61. Era căutat tot timpul. Tovarăşii îl căutau zilnic. Manolescu era un tovarăş căutat. La rândul său căuta şi el, pe alţii. Pe alţii, dar mai ales pe vecinul său doctor, doctorul chirurg. Ăsta era necazul său cel mare. Mare necaz. Până a nu se muta doctorul la numărul 59, peste gard, peste gardul lui din plasă de oţel, totul mergea bine. Vecinul său Moş Chihaia, era liniştit, stabil şi uşor de supravegheat. Ăsta nu circula. Stătea dracului acasă, la domiciul cum s-ar zice şi fie prin gard, fie prin cele câteva găuri pe care le făcuse în peretele de scândură al magaziei, cu discreţie şi pricepere, îl putea supraveghea

uşor. Nimic nu-i scăpa. Nimic nu-i scăpa, iar de raportat, raporta acolo câteva rânduri o dată pe lună sau de două ori, după caz. Ce vremuri . . . Dar de când s-a măritat inginera, sora mai mică a norei moşului Chihaia a închiriat casa doctorului. Păi doctorul acesta are maşină. Doctorul acesta, zis Gurău, se mişca al naibii de repede tot timpul cu maşina. Greu, greu de urmărit şi iscodit acest obiectiv. Aşa îl numea în notele sale informative, *obiectiv*. Iată, bunăoară, chiar ieri a trebuit să dea o notă, un raport informativ. A fost nevoit să meargă până la tovarăşul maior. Păi, nu-i păcat de-o aşa zi de iarnă, de un ianuarie 89, zi bună de stat la gura sobei, la gura sobei în pijama şi halat, cu picioarele vârâte adânc în papucii călduroşi de pâslă, cu motanul tărcat în braţe şi cu televizorul deschis pe canalul numărul unu ascultând cuvintele de laudă şi slavă dedicate conducătorului iubit şi soţiei sale academician, om de ştiinţă cu renume mondial, rostite de crainicul postului, tovarăşul . . . na, că i-a uitat numele, în delir ? Întrebare retorică de alfel pentru că tovarăşul Manolescu nu discuta cu nimeni despre el şi nevoile sale. Cu atât mai puţin despre activitatea sa secretă de informator. De informator cu state vechi de stagiu şi de plată. Căci tovarăşul Manolescu primea şi plată. Era plătit pe stat special, de plată. Pentru asta trebuia să toarne. Da să toarne cu nemiluita la tovarăşul maior tot, tot şi pe toţi. Mai ales, vecinii.

Ieri, 21.01.1989 a văzut şi, bineînţeles a consemnat faptul că au venit cetăţeni cu autoturisme. Aceşti cetăţeni, au lăsat bidoane şi canistre pe care cineva le-a umplut cu gazolină. După ce le-a umplut, a introdus în fiecare bidon un lichid roşu, dintr-o sticlă, puţin câte puţin. Apoi un tânăr cu părul creţ, a pus bidoanele în portbagajul maşinii, 3 GAL 4856. Era, cât pe aci să uite că un bidon de plastic era de culoare roşie. Amănunt important. Aşa i s-a spus la instruire. La instruirea tovarăşilor informatori, instruirea periodică de la securitate.

Manolescu s-a retras în magazie. De aici, prin orificiul făcut într-o scândură dinspre gard, priveşte în curtea vecinului. Vede ceva, dar distinge greu. Câmpul vizual este totuşi limitat. Limitat, dar

suficiemt. Suficient cât să vadă un lighean. Un lighean, iar în lighean, pete de sânge. Ligheanul era stropit cu sânge. Pe sfoara de atârnat rufe se legăna în vânt o pereche de izmene, indispensabili uzi, abia spălaţi. Iar pe ligheanul din curte, pete de sânge. Asta e, sunt pete, pete de sânge. Maria Bejan a dispărut. Unde o fi dispărut ? Din casă a ieşit o persoană. Aha ! E doctorul. Manolescu se chiorăşte prin gaură. Se chiorăşte şi gândeşte. „A operat pe cineva, a operat acasă. Asta e grav, tovarăşul maior trebuie să afle. Trebuie să afle imediat. În spatele doctorului apăru un bărbat. Un cetăţean gras de aproape 50 de ani. Sigur ai lui sunt indispensabili. Sigur, l-a operat de hemoroizi. Logic. Că dacă era vorba de o femeie, pe sfoară ar fi atârnat chiloţi, chiloţei cu dantelă, iar sângele, ei bine sângele, ar fi provenit de la un avort. Un avort ilegal. Aha ! L-a prins. L-a prins pe doctor. Manolescu a ieşit din magazie. Este în curte. Priveşte în stradă. În stradă, la poarta doctorului staţionează o maşină. Are numărul acoperit de zăpadă. De zăpadă şi noroi. Intră în casă. Trebuie să dea un telefon. Să dea telefon la securitate. La tovarăşul maior. Baciu, Baciu sau Huhulea, oricare ar fi. Situaţia e gravă. Doctorul operează clandestin. Doctorul operează la domiciliu. La domiciliu, iar pentru operaţie primeşte gazolină. Gazolină furată de la sonde. Apoi, doctorul o comercializeză. Pune în bidoane câte un pic de tetraetil de plumb. Aşa-i zice, tetraetil de plumb. Ca să-i îmbunătăţească cifra octanică. Ce ticălos. Mare jigodie doctorul ăsta ! Manolescu este în extaz. Mamă, mamă, ce raport ! Se uită pe fereastră. Au apărut câteva maşini. Ia creionul. Scrie, scrie de zor. Autoturisme proprietate personală. Ora opt. O Dacia vişinie 3 GL 4843, o Dacia albă, 2 GL 5121, încă una albă, 2 GL 3042, alta, roşu închis 1 GL 9508. Ora 9, un tip voinic cu o cabană gri 1 GL 2066, alta . . . 1988, condusă de un militar. Acesta din urmă, a lăsat un bidon. Manolescu scrie de zor. Nici nu-şi dă seama cum a trecut timpul. Scrie mereu.
E ora 16. Ora 16 iar Manolescu tot scrie . . . . o .. . . neagră . . .545. Scapă creionul. Tresare. Un claxon. Aha ! e doctorul. Merge undeva. Unde ? Se repede afară. Scoate din magazie bicicleta E greu iarna cu bicicleta, dar face. Face să-l urmărească pe bandit. Maşina merge mai

încet pe stradă pe când el, el cu bicicleta pe trotuar, se descurcă mai bine. Lume puţină. În timp ce pedalează se gândeşte. Cei care l-au vizitat pe doctor sunt de la revista **Ateneu**. Sunt *poieţi*. Da, da*, poieţi*. Şi doctorul este *poiet*. A publicat ceva. A dat o cantitate mare de carne şi a publicat nemernicul, a publicat.
Între timp a ajuns la poştă. La telefoane. Doctorul este acolo, la telefoane. Dintr-un colţ de sală, discret Manolescu supraveghează. Îl supraveghează pe doctor. Apoi prelucrează. Prelucrează şi trage concluzii. Trage concluzii. Doctorul este drogat ! Deunăzi, s-a certat cu telefonista. S-a certat ca să-i dea legătura mai repede. Mai repede că, e om de ştiinţă că trebuie servit imediat. Ştie de la centralistă. Una din legăturile sale. Una din legăturile sale recomandate de maior. De tovarăşul maior.
Pe drumul de întoarcere, pe drumul de întoarcere de la poştă se gândeşte. Se gândeşte în timp ce pedalează năduşit, la afurisitele alea de izmene, izmenele de pe sfoară. Cine le-o fi pus acolo. Cine şi cu ce scop ? Manolescu este nedumerit. Sângele, sângele ăla, de unde provine ? Tovarăşul maior i-a spus la telefon să se liniştească. Au făcut cercetări. Doctorul nu a operat acasă pe nimeni. Nu ? Dar sângele. Sângele ! A văzut clar ligheanul. Ligheanul şi indispensabili. Indispensabili spălaţi. Ligheanul cu sânge. A văzut cu ochii lui. Clar ! A văzut. Ajunge la domiciliu. Îşi încuie bicicleta în magazie. Mai aruncă o privire prin gard spre vecin, o privire de rutină, apoi intră în casă. Intră în casă. Trebuie să mânânce şi el.Toată ziua a alergat. Toată ziua a fost la în acţiune.
E seară. Tovarăşul Manolescu este sleit de oboseală. Tovarăşului Manolescu i se face somn. Se aşează în fotoliu. Gândurile încă nu-i dau pace. Lângă sobă e cald. Începe să moţăie, să moţăie nedumerit. În fond şi-a făcut datoria. L-a turnat pe doctor. Cei de la securitate ? Treaba lor ! Cred, nu cred, este problema lor. Moţăie în continuare. Este din ce în ce mai confuz. Instinctiv, mângâie mâneca halatului. Unde o fi motanul ?. Se aude un zgomot. Afară suflă vântul. Crengile copacilor bat goale în gardul de sârmă...

Undeva, în fundul grădinii o pisică tărcată încă mai ronţăie, dintr-un morman de pene, un cap de găină.

Recunosc, tovarăşi

Pe strada aceea, care semăna cu o lizieră, pe strada aceea nu se circula de obicei. Mai exact, pe o porţiune care însoţea clădirea ce adăpostea sediul securităţii. Securitatea judeţului Galaţi. La distanţă apreciabilă şi în paralel, trecea bulevardul, bulevardul Brăilei. Aici forfota era în toi. Trafic rutier, pietoni şi zgomot. Pe strada cu pricina însă, era linişte. Un calm aparent, un calm ciudat. O atmosferă apăsătoare emana din clădirea aceea, din clădirea securităţii.

Într-o dimineaţă ploioasă din toamna anului 1988, la intrarea principală, un bărbat tânăr aştepta şovăind. Să intre, să nu intre, se întreba într-una. Parcă îi era teamă, teamă de ceva. Ceva inexplicabil. O teamă motivată doar de gândul că fusese trimis acolo. Acolo la tovarăşul comandant, la tovarăşul colonel. Colonelul Vasile Dumitru. În cele din urmă, făcu un pas sigur şi apăsă butonul unei sonerii. După câteva secunde, uşa se dechise uşor iar în cadrul ei apăru un subofiţer în uniformă. Bărbatul i se adresă cuviincios.

- Sunt trimis de către tovarăşa procuror şef, tovarăşa procuror şef Ana Călin. Sunt trimis la tovarăşul colonel.

Subofiţerul formă un număr la telefonul aflat pe un birou şi în câteva minute apăru o femeie. O femeie îmbrăcată în civil, o femeie tânără şi atrăgătoare, o tovarăşă maior. Aceasta îi făcu semn străinului să o urmeze. Urcară nişte scări. În urma lor nişte grilaje din fier, nişte grilaje din fier care încadrau, din loc în loc, culoarul scărilor, se închiseră automat, mecanic, ca la comandă electronică. Se închiseră cu zgomot. Un zgomot care semăna cu cel făcut de închizătorul unei mitraliere. Zgomot de oţel. Urmară alte trepte şi alte grilaje. Toate se închideau la fel. Străinul realiză cu teamă că orice tentativă de întoarcere ar fi fost în acele momente inutilă. În faţa lui femeia urca scările mişcându-şi şoldurile provocator. „Animal de rasă, gândi străinul, animal de curse. Uite o iapă care valorează mult, valorează multă valută. . . . „

La etaj cei doi străbătură o sală spaţioasă. La capătul sălii aceea, o uşă deschisă larg ducea într-o încăpere, biroul. Biroul tovarăşului comandant. Aici, un bărbat îmbrăcat într-un costum albastru, cămaşă albă şi cravată de aceraşi culoare cu sacoul, răsfoia un dosar. Un dosar aflat pe biroul masiv de stejar care domina încăperea luminată de un candelabru. Era tovarăşul comandant. Tovarăsul comandant Vasile Dumitru. Un tovarăş colonel înalt, de statură înaltă şi încruntat. Pe coperta dosarului pe care îl răsfoia scria cu majuscule, GURĂU.

- Ia loc, doctore ! Arătă spre un scaun, ia loc.

Doctorul, căci el era străinul, privi în jur. Însoţitoarea lui dispăruse. Era singur cu tovarăşul colonel. Singur şi pregătit. Pregătit după model. După modelul sovietic. Asta era, după modelul sovietic. Citise undeva, citise despre anchetele securităţii sovietice, anchetele NKVD. Cheia era recunoaşterea. Modelul era să recunoşti. Recunoscând îţi creşteau şansele. Şansele de iertare, şansele de scăpare, şansele de a ieşi liber din acel birou nenorocit.

Doctorul se pregătise pentru această întrevedere. Ştia că are dosar. Îl văzuse pe masa maiorului. Pe masa maiorului Baciu, la Tecuci. Îl văzuse de la distanţă. Atât cât i-a fost îngăduit să se apropie de biroul ofiţerului. Auzise el, doctorul câte ceva. Auzise pe la radio. Radio *Europa Liberă* şi *Vocea Americii*. Mai şi citise, aşa pe sub mână, despre una, despre alta. Adică, despre cum se confecţiona un dosar la sovietici. Dar şi la români, după acelaşi model. Un fel de inginerie a rapoartelor. Un fel de biografie confecţionată la comandă şi la inspiraţie. Aici imaginaţia celor care instrumentau informaţile şi turnătoriile, juca rolul decisiv. Urma analiza. Totul dirijat şi răstălmăcit într-o manieră diabolică în aşa fel încât să convergă spre un final prestabilit. Maiorul Baciu şi cei de la securitatea din Tecuci, deveniseră ad hoc coautori ai biografiei lui, a propriei sale biografii. Oare în ce l-au transformat aceştia înainte de a ajunge aici ? Asta era întrebarea. Dar, probabil că o concluzie finală nu aveau competenţa să avanseze. Această competenţă revenea maestrului. Adică şefului suprem. Colonelul comandant. Pentru asta se afla aici doctorul,

pentru asta. Dosarul fusese pregătit. Din toate punctele de vedere, inclusiv juridic. Doar procuroarea şefă îl trimisese aici. Şi ea pregătise terenul. Ce mostră fidelă de teroare jovială. Femeile sunt mai parşive decât bărbaţii în politică sau justiţie, mai ales dacă au funcţii de decizie. Fiecare pregătise terenul de pe poziţia sa, de pe felia lui nenorocită. Doctorul ştia şi trebuia să acţioneze în consecinţă. Să mai câştige timp. Câteva luni, maxim un an. Acumulările acestea vor detemina o schimbare. Istoria nu e fixă, istoria e dinamică, istoria este vioaie. Deci, va recunoaşte.

- Recunoşti, doctore ? Recunoşti, tovarăşe doctor ? Voceea colonelului era calmă. Calmă, dar amenințătoare.

- Ştii de ce eşti aici. Ştii ce ai făcut, da ? Recunoşti ?

Doctorul trase aer în piept. Oftă, clătinând uşor din cap apoi, se adresă cuviincios colonelului.

- Eu, tovarăşe colonel recunosc ! Recunosc tovarăşi, recunosc. Mi-am pierdut cumpătul. Asta e! Mi-am pierdut cumpătul. Le-am înjurat. Uite aşa, le-am înjurat. Le-am înjurat pe tovarăşele asistente. Am înjurat-o chiar şi pe tovarăşa asistentă secretară de partid. Şi pe ea am înjurat-o. Le-am înjurat pe toate. Le-am zis, tu-le rasa lor în cur, aşa le-am zis. În sala de operaţie mirosea a ceapă. În blocul operator, în sala de operaţie, mirosea a ceapă prăjită şi cârnaţi. Cârnaţi de casă, afumaţi. Mirosea puternic în sala aceea de operaţie. Tovarăşele Haloca Aurica, Melnich Mimi, Velican Florica, Dima Maria, Ţarina Ileana, Vasilache Angela, Diaconu Tanţa prăjiseră cârnaţi în blocul operator şi pe aragazul folosit la fierberea instrumentelor. Iar eu ? Eu urma să intru în sala şi să operez o urgenţă, un ulcer perforat, un stomac perforat la un pacient, la un tovarăş muncitor. Îar în sala, în sala de operaţie mirosea a cârnaţi. În sala sterilizată pentru operaţii, tovarăşele prăjiseră cârnaţi. Uite aşa au înţeles tovarăşele asistente să îmi pregătească sala pentru operaţie. Şi azi îmi vine să le înjur. Ce dacă nu sunt membru de partid ? Ce are asta cu chirurgia ? Mereu îmi dau cu tifla. Ba tovarăşa Nasie m-a lăsat odată în plagă şi a plecat. Tocmai în momentele cele mai grele. Înjuram şi atunci. Dar în gând. Mă lăsa în plagă, pur şi simplu. Pur şi

simplu îşi scotea, cu un gest tacticos, mânuşile şi le arunca în lighean.
-V-am spus că am şedinţă de partid la ora trei ! V-am spus. zicea ea, asistenta Nasie şi pleca lăsându-mă în plaga deschisă, în faţa pacientului cu abdomenul deschis, în faţa pacientului intubat. Iar eu, eu trebuia să continui operaţia. Să mă descurc cu stagiarul, cu stagiarul de la boli interne. Şi ăsta repartizat de şeful meu ca să mă ajute. Păi, ce să fac cu el ? Ce chirurgie ştia stagiarul acesta ? Ce chirurgie ştia doctorul stagiar Horia, Horia Costache ? Asta mereu mă provoca. Mereu îmi dădea în plagă instrumente ruginite. Ei, şi ? Ce dacă sunt ruginite ? Zicea el, tovarăşul doctor Costache Horia . Sunt sterile, au fost fierte. Eu, tovarăşe colonel, ştiam că au fost fierte pe aragazul unde tovarăşele asistente care sunt şi membre de partid, îşi pregătesc de mâncare la serviciu. Recunosc, tovarăşe colonel, am zis, instrumentele acestea ruginite nu sunt bune, recunosc tovarăşi. Dumneavoastră, tovarăşe colonel, tovarăşe comandant interpretaţi că eu am susţinut lucrul acesta în spaţiu public lăsând să se înţeleagă că eu consider industria socialistă românească de instrumentar chirurgical necorespunzătoare. Oi fi zis. Oi fi zis şi asta la necaz. Dar să operez un stomac perforat într-o sală de operaţie în care s-au prăjit cârnaţi şi cu instrumente ruginite . . . chiar că mi-am pierdut cumpătul. M-am pierdut cu firea şi am înjurat.
- Dar despre calitatea tovarăşelor, calitatea de membre de partid ?
- Cât priveşte tovarăşele asistente, recunosc că le-am înjurat, dar nu ca fiind membre de partid cum se insinuează, ci strict numai pentru că au prajit cârnaţi în sala de operaţie şi părăsesc bolnavul cu abdomenul deschis în urgenţă, motivând că au şedinţă de partid. Recunosc tovarăşe colonel, recunosc tovarăşi. . . .
Tovarăşul colonel privea la doctorul din faţa sa. Tovarăşul colonel Vasile Dumitru, comandantul securităţii judeţului Galaţi, a judeţului Galaţi, Republica Socialistă România, privea la doctorul din faţa sa. Îl privea condescendent. Răsfoia dosarul din faţa sa, iar la un moment dat se opri. Închise foile în coperţile de carton. Lua un stilou si scrise sub titlu concluzia. Apoi se adrsă doctorului din faţa sa.

- Tovarăşe doctor, tovarăşe doctor ! Situaţia matale este foarte gravă.
Ca la comandă apăru femeia atrăgătoare, femeia secretar, femeia maior, femeia animal de rasă . . . şi-l invită pe doctor să o urmeze spre ieşire. A urmat acelaşi traseu, acelaşi ritual cu uşile zăbrelite, aceiaşi paşi şi aceeaşi mişcare de şolduri ale femeii.
Ajuns în stradă, doctorul se trezi înjurând. Aşa, la foc automat şi din vârful buzelor.
- Tu-le rasa lor de nenorociţi ! Tu-le rasa lor . . . tu-le rasa . . . tu-le . . . tu . . .
Vorbele lui, abia şoptite, se pierdeau ca nişte picături de ploaie în oceanul de zgomot urban.
După douăzeci, după douăzeci de ani avea să afle concluzia şi verdictul suprem al securităţii: ***Încercare de penetrare structură securitate şi gardă.***
L-a salvat Dumnezeu !

Femeile securităţii

Maiorul Baciu era furios. Tovarăşul maior Baciu era din cale afară de furios. Mogâldeaţa asta de femeie, femeia asta grasă şi proastă din faţa sa, îl enerva peste măsură. Se smiorcăia stropindu-şi din belşug cu lacrimi, obrajii buhăiţi şi zgâria coala albă de hârtie ministerială din marginea biroului, cu peniţa stiloului chinezesc, pus anume acolo la dispoziţia turnătorilor. Doar venise singură acolo. Acolo la securitate. Nu o obligase nimeni. Nu o obligase nimeni deocamdată, nu o obligase nimeni. Se rugase, se rugase chiar de soţia maiorului. Soţia maiorului Baciu, funcţionară la spital, la administraţie. Se rugase să-i înlesnească întâlnirea, întâlnirea de taină. Audienţa la securitate. Avea şi ea un of. Un necaz. O îndemnaseră celelelte femei. Celelalte colege. Făcuseră la fel. Făcuseră la fel şi-şi rezolvară problemele. La fel făcuseră şi ele. Toate, toate. Şi cele de la blocul operator şi cele de la reanimare, de la transfuzie şi chiar cele de la saloane, de la saloanele cu bolnavi, ba chiar şi infirmierele de la bucătărie şi de la curăţenie şi în ultimă instanţă, chiar tovarăşul asistent şef, tovarăşul asistent şef, Popa. Viorel Popa. Toată secţia de chirurgie şi nu numai de la Spitalul Municipal Tecuci. Tecuci, judeţul Galaţi. Asta era ! Tovarăşele colege, tovarăşele femei o învăţaseră ce să facă. Că ea, ea era cea mai bătrână dintre ele. Cea mai bătrână şi proastă. Da, da ! Aşa-i ziceau toate. Mai ales Tanţa. Tanţa Diaconu. Soţia tovarăşului Diaconu, secretarul de partid din policlinică. Tovarăşul Diaconu. Asta era situaţia. Trebuia să-l toarne. Trebuia să-l toarne pe doctor. Nu era deloc uşor. Aşa măruntă cum era ea, femeia aceasta, îl ajuta pe doctor. Îl ajuta la toate operaţiile. Îl ajuta la toate operaţiile pe care le facea doctorul acesta. Mâinile ei, mici şi grase, se amestecau cu cele subţiri, ca de pianist, ale doctorului din faţa sa, cufundate în abdomenul pacientului de pe masa de operaţie. Simţeau împreună pulsul marilor artere prin care curgea sângele, sângele administrat,

picătură cu picătură, chiar de Tanţa, Tanţa Diaconu, Tanţa Diaconu de la transfuzie. Dpă ce stabilise grupa, grupa sangvină şi controlase eticheta de pe flacon, flaconul din frigider. Doctorul avea încredere în ea. Ţinea pensa în mâna stângă, apoi îi oferea vârful uşor încovoiat cu dibăcie pentru ca să poată trece firul, firul de aţă pe sub acesta, aplicând ligatura pe ţesut. Făcea nodul dublu iar doctorul, care ţinea foarfeca în mâna dreaptă, tăia surplusul de material cu un gest sigur şi artistic. Şi iarăşi, şi iarăşi, mâinile lor dansau în plagă, se atingeau şi încrucişau palpând suturile de pe ansele intestinale sau stomac. Şi asta, zilnic. Şi asta mereu, mereu, ani şi ani. Ani şi ani . . . o viaţă. Urma vizita, contravizita apoi supravegherea bolnavului în reanimare şi salon, până la ieşirea lui din spital. Îl însoţea mereu. Îl urmărea mereu pe doctor. Era umbra lui în gardă. Dar nu numai ea. Nu numai ea, ci toate fetele, toate femeile acestea din spital.

Maiorul Baciu se răsti la femeie. Se răsti la femeia din faţa sa.

-Scrie tovarăşă, scrie !

-Păi, nu ştiu cum să încep, se smiorcăi în continuare femeia.

-Scrie dracului că-ţi dictez eu, se mai îmbună maiorul. Tovarăşul maior Baciu. Tovărăşul maior Baciu de la securitatea Tecuci, Tecuci, judeţul Galaţi. Femeia începu să scrie.

Subsemnata Melnich Maria născută la data de 12 oct 1934 în comuna Tălpigi Judeţu Galaţi, fica lui Grigore şi Constanţa, de profesie soră medicală la Spitalul Tecuci Judeţu Galaţi domiciliată în strada Aleia ştrandului bl H3 sc II ap 29 Tecuci

Declar următoarele: Lucrez cu Dr. .... de la numirea acestuia în secţia chirurgie la spitalul Tecuci. În această perioadă a căutat să creieze o stare de neînţelegere în rândul medicilor din secţie cît şi în rîndul personalului mediu şi de îngrijire.

De asemenea a căutat prin orice mişloace să ocupe funcţia de şef de secţie fiind cel care a creat o stare de nemulţumire în special cu ocazia venirii unor medici de la Galaţi.

În executarea atribuţilor de serviciu în special în timpul operaţi are unele ieşiri în ceia ce priveşte aparatura medicală Romînească afirmînd că este de proastă calitate.
În relaţile cu pacienţi caută să obţină foloase materiale căutînd să înlăture pe ceilalţi medici. Deasemeni are o comportare necivilizată cu aceştia.
Consider că starea sănătăţii sale nu este bună în sensul că prezintă unele afecţiuni neuropsihice ceia ce necesită imediat un control amănunţit psihiatric.
Aceasta este declaraţia pe care o dau şi semnez.
Melnich M
23V 1989

Maiorul Baciu luă hârtia, verifică semnătura şi o puse în dosarul de pe birou.

-Ei, ai văzut că nu a fost greu, tovarăşa ? Doctorul ăsta e o jigodie. O mare jigodie, tovarăşa ! Femeia vru să zică ceva.

-Lasă, lasă, continuă maiorul, maiorul Baciu, uite aici şi arătă spre dosar, uite aici, au scris şi altele şi celelalte tovaräse, tovarăşele asistente, uite !

Jovial, de data aceasta, maiorul scoase o pagină volantă şi o arătă femeii.

-Uite, priveşte, ca să te mai linişteşti.

Femeia se linişti ca prin farmec. Maiorul aşeză hârtia la locul ei, în dosar. Era tot o declataţie.

Subsemnata Vasilache Angela,născută la data de 15.06.1949 în comuna Movileni, judeţul Galaţi, fiica lui Ion şi Vasilica Niţu, cu domiciliul în Tecuci, str. 7 Noiembrie bloc 29 ap 30, dau următoarea declaraţie:
Lucrez în cadrul secţiei e chirurgie avînd ca atribuţiuni de serviciu de a efectua vizita bolnavilor împreună cu medicul, cât şi de a însoţi pe aceştia de la salon la sala de operaţii.

De mai multe ori am fost martoră la unele discuţii neprincipiale pe care le-a făcut dr. .. în prezenţa pacienţilor din salon, referitor la modul cum se asigură asistenţa medicală de către ceilalţi membri din secţie, avînd numai cuvinte jignitoare la adresa acestora.

De asemenea am văzut că pretinde unele avantaje materiale de la membrii de familie a celor pe care îi opera. De cele mai multe ori cînd este de gardă în secţie pleacă la domiciliu sau la alte persoane lăsînd numărul de telefon unde se găseşte, ceea ce este interzis de regulamentul de ordine interioară.

În comportamentul acestuia se observă că nu este în deplinătatea facultăţilor mintale, necesitînd un control de specialitate.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau şi semnez.

-Dar Tanţa, Tanţa Diaconu ? Întrebă femeia, femeia din faţa tovarăşului maior, tovarăşului maior Baciu.

-Bineînţeles, răspunse maiorul, bineînţeles ! Şi tovarăşa Diaconu.

Căută prin dosar şi scoase alta.

-Uite !

Femeia tăcu. Maiorul aşează şi această declaraţie la locul ei în dosarul cu pricina.

Subsemnata Diaconu Tanţa născută la data de 6 august 1946, în comuna Galbeni, judeţul Vrancea, fiica lui Costică şi Anica Gaiş, soră medicală în cadrul spitalului Municipal Tecuci, cu domiciliul în str. Basarab nr. 13, declar următoarele:

Lucrez în cadrul secţiei de chirurgie în sectorul anestezie unde vin în contact direct cu toţi medicii şi cadrele medicale care participă la procesul operator.

În ultima perioadă am avut unele discuţii în contradictoriu cu dr.... privind modul cum se execută anesteziile la bolnavii care sunt pregătiţi pentru operaţii.

De asemenea am avut discuţii că drogurile care sunt folosite la anestezie de producţie românească nu sunt atât de bune ca cele aduse din import.

În unele discuţii ce le are cu pacienţii face unele afirmaţii necorespunzătoare cu privire la modul în care se asigură asistenţa medicală în ţara noastră spunând că el este un om cult şi nu este numit şef de secţie.

În ultima perioadă spunea că lucrează la nişte lucrări ştiinţifice ce au ca temă acupunctura şi chirurgia, însă nu a spus cu cine colaborează la această temă de cercetare.

De asemenea a făcut afirmaţia că are unele manuscrise trimise la editurile de la Iaşi şi Bucureşti pentru publicare, însă datorită faptului că nu are cunoştinţe suficiente nu i-au apărut în librării, cu toate că la unele persoane din Tecuci le-au apărut volumele respective.

Menţionez că în majoritatea gărzilor ce le efectuează la secţie, pleacă din timpul acesta deplasându-se la domiciliu venind cu soţia care doarme în camera de gardă, lucru care nu este permis , iar când efectuează operaţii pe timpul nopţii, aceasta intră în sala de operaţii unde efectuează momente din timpul operaţiei.

Aceasta îmi este declaraţia pe care o dau şi semnez.

Se făcuse târziu. Maiorul Baciu părea că obosise. Zise femeii.

-Ei, gata ! Gata de acuma. Te-ai liniştit. Poţi să pleci. Poţi să pleci şi nu uita, nu uita mâine să mergi la Direcţia Sanitară Galaţi, la tovarăşul director Mocanu, Mihai Mocanu. Problema matale se va rezolva. Fata matele, Mioara, asistentă la dispensarul medical din comuna Tudor Vladimirecu, va fi transferată la Tecuci. O să vină mai aproape, o să vină acasă. Aşa cum ai dorit. Vezi tovarăşa ? Noi, adică Partidul, partidul şi securitatea vă ajutăm atunci când este nevoie. Da şi matale trebuie să ajuţi partidul, partidul şi pe noi. Că asta e ! Iar de doctor ? Nu-ţi face griji. Lasă-l în seama noastră. Doctorul ăsta este o jigodie, asta e, o jigodie ! Fii cu ochii pe el. Să nu uiţi, ochii pe el, ochii pe doctor.

Femeia plecă liniştită din biroul maiorului şi din clădirea securităţii. Ajunsă în stradă privi cu neliniște în jur. Voia să se încredinţeze, să se încredinţeze că nu a văzut-o nimeni. Că nu a văzut-o nimeni ieşind din clădirea aceea. Din clădirea securităţii.
Cât priveşte maiorul Baciu, tovarăşul maior Baciu, acesta scoase satisfăcut încă o *perlă* din dosarul de pe biroul său nenorocit. Luă stiloul în mână şi începu să scrie.

Maior Baciu Exploatat la MI

NOTĂ RAPORT

Sursa Sanda…. Informează că discutând cu un prieten de-al său a aflat de la acesta că Dr.G ... pe data de 16.07.1989, orele 9.30 se afla pe Bulevardul Gării împreună cu un Trabant care a dus pe băiatul lui ……Isac…. Ce locuieşte pe str. Ştefan cel Mare.

Aceştia mergeau cu viteză redusă ca să permită lui G... să fotografieze din maşină. Acesta a fotografiat următoarele imobile de pe strada Gării: casa lui Gheorghiu, medic, … .prim secretară, Grecu…..locuinţa directorului I Sanda Constantin ….. şi locuinţa Dr. Blănaru.

Sursa precizează că l-a căutat pe drG. ... în jur de ora 10.30 pe pasaj era cu bicicleta fusese la atelierul foto de pe str. Ştefan Cel Mare.

Faţă de acestea rog dispuneţi.

În timp ce scria se gândea cu ciudă. Cu ciudă şi mânie. Mânie proletară.
-Al dracului doctor ! Mare jigodie, mare... Trebuie lucrat. Trebuie lucrat imediat.
Maiorul Baciu deschise un dosar mai voluminos. Un dosar DUI, adică un dosar de urmărire informativă.

Sursa vă informeaz , COTAE LUCIA din Tecuci, str. 7 Nov. Bl.3 sc. ap 36 i-a spus prof. univ. Alexandru Piru dr. doc. din Bucureşti, str. Avram Iancu str. Mircea Zorilescu 92 sect 1 că a

depus cartea la editură la Iaşi şi dir. Andrieş i-a spus că va avea mult de aşteptat, ceea ce a contrariat-o.

Eu nu am crezut în totalitate această motivaţie, deoarece tot atunci am aflat că deja de la Tecuci mai depuse , în vară, manuscrisul la ei, un membru nou al cenaclului nostru, un medic de 48 de ani, venit disciplinar aici, la Tecuci, din Ardeal(un om josnic, sub toate aspectele, foarte periculos, imoral, intrigant, în conflict mare cu medici de aici, cu autorităţile locale şi judeţene). Şi i s-a promis că-i va apare curând publicarea. Mă întreb dacă pentru acest medic nu se pune problema de ani, să aştepte şi el să treacă 2-3 ani?

Aţi cunoscut pe acest medic cred că vă amintiţi de dr.... atunci la Bacău şi care a venit târziu şi fără să anunţe la cenaclu.

-Altă belea, doctorul ăsta. Scrie, scrie literatură. Şi umblă, umblă la naiba pe tot locul. Ia să mai vedem. Aha! Uite şi o notă a colegului. A colegului maior Huhulea.

6 septembrie 1989

Tovarăşa ALIMAN fostă secretară la Spitalul Tecuci şi fiica acesteia ARDELEAN LUIZA cunosc aspecte din viaţa sanitară tecuceană mai ales acelea legate de legăturile unor factori de răspundere cu elemente transfuge ostile statului nostru şi partidului, rudele şi prieteni celor care conduc şi răspund de sănătatea oamenilor muncii din Tecuci.

Tovarăşa Aliman a predat acest manuscris în speranţa că va fi audiată de Tovarăşul Comandant al Inspectoratului Judeţean de Afaceri Interne.

Huhulea s. indesc 06.09.1989

Urmează manuscrisul.

În anul 1976 Dr. Secară Florică a încercat să schimbe din funcţia de inspector de personal pe Ardeleanu Elena-Luiza cu fica tov Hanganu Elena, soră la pediatrie pentru că a primit de la acesta lucruri manuale şi îi făcea treabă ca să le …….(avea copil mic,

curăţenie etc). ne-am adresat la CC al PCR şi s-a primit dispoziţie să nu fie schimbată.

În anul 1987 de comun acord cu tov Tatomir au hotărât schimbarea tov. Ardeleanu Luiza cu Neagu Livia, tovarăşă angajată de tov Tatomir, provenind dintr-o familie de oameni cu bani grei; neam cu tov Iepure Ioan de la Galaţi (lucru confirmat de acea tovarăşă). Dr. Secară a făcut scris la partid înainte de a fi sancţionată.

Pentru schimbarea ei s-au folosit de tot felul de metode: că s-a dat dispoziţie de la securitate, ceea ce nu este adevărat.

S-a adresat la CC nu a primit nici un răspuns sancţiunea a fost ridicată după o revenire.

S-a minţit că este pe postul ei la conducerea superioară de partid, pentru care s-au folosit de faptul că a fost lăsată în statul de funcţiuni din 1987 până în 1989.

De reţinut că tov Neagu Livia i-a fugit fratele din ţară însă Dr. Secară şi tov . de la partid au continuat ţinerea ei la carnetele de muncă spunând: ce vină are ea săraca că i-a fugit fratele din ţară." Acest inginer .....ilea fost favorizat cât a fost în ţară şi apoi şi după plecarea sa.

Cum a apărut Neagu ca să ia locul tov. Ardeleanu inginerul ....ile i-a aprovizionat pe toţi cu lemne, deoarece el era şeful Ocolului Silvic de la Hanu Conache.

S-au tăiat lemne din pădurea respectivă şi în timpul programului şi-a rupt piciorul muncitorul Tănase Gheorghe , îngrijitor la spital, care a stat operat la Galaţi timp de 6-7 luni.

Tov Neagu vorbea cu fratele ei în străinătate şi stătea la carnetele de muncă era foarte mândră că are frate în străinătate.

Părinţii lui Tov Ardeleanu s-au adresat tov. Prim secretar Carol Dina, sesizare cu care a arătat multe nedreptăţi la Spitalul Tecuci printre care:

- *Dr Secară este fiul unui şef de cuib legionar*
- *Crihană .....soţul ei a făcut puşcărie de 2 ori*

- *Alexe Vasilică , neamuri în străinătate, este în comitetul de partid şi multe altele, la care nu a primit nici un răspuns.*
- *O tovarăşă de la plan organizarea muncii şi-a însuşit suma de 20.000 lei cotizaţie de la sindicat şi nu i s-a făcut nimica (mama ei şefă la croitorie, tatăl ei şef la cismărie). Şi toţi şi toate lucrează pentru ei.*
- *Ardeleanu Elena Luiza fiind încadrată necorespunzător prin încălcarea legilor în vigoare s-a adresat justiţiei care judecând cinstit trebuia să-i dea câştig de cauză, dar tovarăşii de la partid au dispus amânarea sentinţei pentru a fi dată nu cum era cinstit ci cum au vrut ei.*

Tovarăşul maior Baciu a adormit cu capul pe dosar. Greu, greu să instrumentezi aşa ceva. Păi, Tatomir, tovarăşa Tatomir este secretra cu propaganda la partid pe municipiu. Secară este directorul spitalului, Secară este numit de Mocanu, Mocanu este dependent de Trăistaru. Doctorul Trăistaru este finul lui Dăscălescu, iar tovarăşul Dăscălescu, este primul ministru al guvernului Ceauşescu iar tovarăşul Ceauşescu este cel mai mare. Unii zic că este mai mare decât Dumnezeu.
E seară. Tovarăşul maior Baciu încă mai doarme. Încă mai doarme în biroul său. În biroul său de la etajul unu al clădirii securităţii din Tecuci. Visează, visează cu femei. Un vis chinuit cu femei. Femei turnătoare, femei nenorocite, femei de tot felul, iar peste toate, femeile securităţii.
. . . Femeile securităţii cu scrisul lor chinuit, pasional şi agramat . . .

Oameni ai muncii

A fost o vară fierbinte, vara anului 1989. Vara anului 1989 la Tecuci. O vară fierbinte. Chiar prea fierbinte. Din toate punctele de vedere şi nu numai meteorologic. Fierbinte rău. În special la spitalul municipal. La spitalul unde oamenii muncii din sectorul sanitar, răspunzători de asigurarea sănătaţii poporului din fabricile, uzinele şi ogoarele ţinutului, muncitorii şi ţăranii angajaţi în întrecerea socialistă pentru construirea comunismului, culmea cea mai înaltă a civilizaţiei . . . după cum ne învaţă tovarăşul Nicolae Ceauşescu, atmosfera era mai fierbinte decât în mijlocul unui vulcan în erupţie. Atmosferă de vulcan. Asta era ! Iar în central vulcanului, bineînţeles, doctorul chirurg, doctorul Gurău.

Printr-un raport informativ, sursa "Petrescu" îl informase pe tovarăşul maior Baciu că la centrala telefonică a spitalului, doctorul Gurău, în prezenţa tovărăşilor, Neagu Ghiţă, Bogatu E., Tudorache Ileana, a spus că a făcut un memoriu la ministerul sănătăţii. Un memoriu în care a arătat toate necazurile pe care le provoacă Gheorghiu şi gaşca lui în spital şi secţia de chirurgie.

-Ei, zise Elena, tovarăşa Elena Tudorache, suferă oamenii, oamenii muncii, din cauza neînţelegerilor dintre medici.

-Tocmai de aceea, a răspuns Gurău, tocmai de aceea au venit cei de la minister, de la ministerul sănătăţii, comisia de coontrol. Tocmai de aceea.

Întradevăr, la spital se afla o comisie. O comisie de control. O comisie de la ministerul sănătăţii. O comisie condusă de tovarăşul Mogâldea. Tovarăşul doctor Mogâldea, tovarăşul doctor secretar de partid comunist, tovarăşul Mogâldea. Director general în ministerul sănătăţii. Un om mare. Mare şi al dracului. Cu el era şi doctorul Prişcu. Tovarăşul profesor Prişcu. Tovarăşul profesor universitar doctor în medicină şi chirurgie, tovarăşul Prişcu. Şeful clinicii de chirurgie de la Spitalul Municipal Bucureşti. Tovarăşul profesor Prişcu.

Gurău era neliniştit. Tovarăşii veniseră la Tecuci cu o zi înainte. În taină au venit, în taină. Ca de obicei, au tras care pe unde au apucat. Unii la tovarăşul doctor Matran, secretarul de partid, unii la Gheorghiu acasă, alţii la Secară, directorul spitalului. Toţi, toţi, în mare taină. Şi asta, pentru că tovarăşii de la minister, veniseră să-i controleze chiar pe dânşii, pe cei care îi cazau şi găzduiau ca pe nişte trimişi a lui Dumnezeu. Gurău nu ştia nimic. Şi multă, multă vreme nu va şti nimic. Era mulţumit că tovarăşii veniseră. Veniseră şi chiar de dimineaţă se puseră serios pe treabă. Tovarăşii din comisie, scotoceau peste tot. Veniseră şi de la partid. De la Tecuci, dar şi de la Galaţi. Era cu ei şi tovarăşa Tatomir. Tovarăşa Violeta Tatomir de la municipiu. Adică, de la conducerea partidului comunist pe municipiu. Tovarăşa secretară. Asta îl îngrijora pe Gurău. Îl îngrijora pentru că una dintre fete, una din fetele de la chirurgie, îi spusese că doctorul Gheorgiu, îi legase tovarăşei Tatomir trompele. Îi legase trompele şi soţiei comandantului miliţiei, tovarăşul maior Vâlcu. Mare bandit, Gheorghiu ăsta, zicea fata, mare bandit !

Doctorul Gurău era de gardă. Aşa se nimerise. Era de gardă. Tocmai venise o urgenţă. Un ulcer perforat. Un ulcer gastric perforat. Aştepta rezultatul de la radiologie. Perforaţia, odată confirmată radiologic, trebuia operată imediat. Rugă fetele de la blocul operator să fie pregătite. Întrebă de anestezistă.

-Tovarăşa doctor Bohotin, este în secţie ?

-Este la direcţiune, veni răspunsul asistentului şef, tovarăşul asistent şef Popa, Viorel Popa.

-Bine, bine, zise Gurău, o să fac eu anestezia. Chemaţi pe asistenta Haisler, Anişoara Haisler ! Intre timp venise şi rezultatul radiologic: Pneumoperitoneu. Pe film, sub cupola muşchiului diaphragm, muşchiul diaphragm care separă cutia toracică de abdomen, se adunase aer. Aerul evacut prin perforaţia din stomac în marea cavitate abdominală.

-Este la reanimare cu celelalte fete. Anişoara este la reanimare, îl informă o infirmieră.

Gurău se linişti.ca prin farmec.

-O să operez cu Mimi, cu Mimi Melnic o să operez, iar la anestezie, o să mă asiste Anişoara. Ce să fac ? Asta este situaţia. Ceilalţi medici sunt la Direcţiune. E firesc, sunt doar membri, membri de partid. Gurău nu este. Şi nici nu va fi vreodată. Asta e crucea lui. Să nu fie membru. Să nu fie membru de partid. De partid, comunist. Ciudat, ciudat. Să nu fi membru de partid într-un spital unde toţi erau membri, membri de partid. Cineva, cineva de la securitate chiar i-a spus doctorului odată.

-Membrii de partid doctore, membrii de partid se se aleg din rândurile celor mai buni tovarăşi, cei mai buni tovarăşi, doctore, cei mai buni. Apoi a adăugat autoritar. Restul sunt nişte derbedei. Aşa sunt !

-Aha ! A zis Gurău, deci eu sunt un derbedeu.

-Mai mult, doctore, eşti o jigodie.

Aşa i-a spus Baciu. Tovarăşul maior Baciu, Baciu Ion de la securitatea din Tecuci.

După puncţia rachidiană, fetele au culcat pacientul pe masa de operaţie.

-Ridicaţi-l puţin în Trendellenburg, ridicaţi-i capul să nu i se blocheze repiraţia, mai zise Gurău, doctorul Gurău. I-am făcut puncţia mai sus, mai sus ca să pot lucra pe stomac. Era îngrijorat. Aşa era întotdeauna, îngrijorat. Îngrijorat şi cu emoţii. Ani şi ani de zile, a avut emoţii. A avut mereu emoţii. Păi, dacă opera singur. Singur şi fără medic anestezist. Îşi făcea singur anesteziile. Asta, pentru că anestezista spitalului era şi ea membră. Membră dar şi secretară, secretară de partid, de partid comunist. Iar tovarăşa doctor, doctor anestezist, avea şi o problemă, o problemă serioasă. Îi plăcea să bea. Aşa că rar o găseai validă. Cu timpul, cu timpul îi dispăruse şi entuziasmul dar şi curajul professional. Asta era ! Îi era teamă. Teamă că nu se va trezi pacientul intubat. Teamă de intubaţie. Gurău îşi făcea singur anesteziile. Şi le făcea singur şi tremura el în locul anestezistei. Tremura şi de data aceasta.

-Dă-i oxigen , Anişoara. Îi şopti asistentei Haisler, Dă-i oxigen şi fii cu ochii pe el, pe bolnav.Ochii pe bolnav, Anişoara !

-Nu vă faceţi probleme, domnule doctor, nu vă faceţi probleme, răspunse Anişoara, Anişoara Haisler, cea mai bună asistentă de la chirurgie, de la spitalul din Tecuci. Fiţi liniştit, am eu grijă. Totul este în ordine. Operaţia merge corect înainte.

-Mimi, îi zise asistentei care îl ajuta în plagă, Mimi, Mimi, iar îmi dai pensa asta ruptă şi ruginită ? Arunc-o dracului când nu te vede nimeni şi vezi să nu mai zică careva că sunt nemulţumit de socialism şi industria socialistă de instrumentar chirurgical. Asistenta se făcea că nu aude şi-l apăsa pe mână cu înţeles.

-Merge aspiratorul ? mai zise chirurgul.

-Pe dracu ! Veni răspunsul din sală, e stricat tot timpul. Este vechi şi stricat.

-Bine, bine, se chinui Gurău în plagă, daţi-mi comprese, cât mai multe comprese. O să aspir cu nişte comprese. Este plin de lichid. Peritoneul este plin cu lichid. S-a adunat destul. Apoi cu fermitate: Tuburi, daţi-mi tuburi de dren. Mimi, dă-mi două tuburi să le pun în Douglas. Aspiră cu nişte comprese şi aşează tuburile. Le scoase apoi capătul din mâna sa printr-o contraincizie şi le fixă la piele.

-Mai dă două să le pun sub ficat şi stomac. Repetă procedeul. Dar uşa sălii de operaţie se deschise cu zgomot.

-Sunt nişte tovarăşi, zise o infirmieră, tovarăşii de la minister.

Gurău îşi văzu de treabă. Îşi văzu, în continuare de treabă. Unul dintre intruşi se apropie de masă, de masa de operaţie. Veni în spatele chirurgului şi privi peste umărul acestuia. Privi în plaga, în plaga operatorie.

-I-am suturat perforaţia, zise Gurău, fără să întoarcă capul. Înţelese că cel din spatele său era profesorul, profesorul Prişcu. Era chiar profesorul Prişcu, tovarăşul profesor Prişcu. Şeful clinicii de chirurgie de la Spitalul Municipal Bucureşti. Spital republican şi for metodologic reprezentativ naţional.

-Nu faci rezecţie ?

-Nu, domnule profesor, răspunse Gurău. Simţise cum profesorul reacţionase duşmănos la auzul cuvântului „domnule”. Nu-

l lăsă să vorbească şi continuă pe un ton mai ferm. Nu fac rezecţie gastrică în urgenţă la un pacient sub treizeci de ani şi fără antecedente chirurgicale. Nu am nici anestezist în sală. Pacientul îşi va reveni în câteva zile şi cu un regim alimentar şi de viaţă potrivit, nu va mai repeta episodul acesta niciodată. Personal, dacă îmi permiteţi să citez din propria mea experienţă chirurgicală, consider rezecţia la un caz ca acesta o intervenţie mutilantă şi inutilă. Cu scuzele de rigoare, am să închid abdomenul.

Profesorul Prişcu a ieşit din sală. A ieşit fără să scoată o vorbă. Din uşă, din uşa blocului operator, a cerut asistentului şef Popa Viorel, să-i aducă la direcţiune foaia, foaia de observaţie a pacientului operat.

În raportul întocmit cu ocazia controlului efectuat de către brigada de control şi îndrumare a ministerului sănătăţii la spitalul municipal Tecuci, profesorul Prişcu a consemnat printre alte rele la adresa doctorului Gurău şi faptul că: „Bolnavul nu avea completată foaia de observaţie”

-Când să o mai completez ? se scuză Gurău. Era o urgenţă. Bolnavul venise de la triaj direct pe masa de operaţie. Bolnavul avea peritonită, peritonită generalizată. I se golise stomacul, prin perforaţie direct în abdomen. Trebuia operat imediat. Când să-i mai fac şi foaia de observaţie? Firesc ar fi fost să o facă un medic stagiar. Dar acesta avea şi el sedinţă de partid. Apoi, stagiarii sunt cu pile. Cum ajung în secţia de chirurgie vor să opereze. Să intre în plagă. Nu ştiu nici măcar să se spele, să se spele pe mâni înainte de operaţie. Sau să facă un nod chirugical. Nu ştiu nimic. Din nefericire, nu ştiu să întocmescă o foaie de observaţie clinică la un bolnav chirugical. Asta e ! Ştiu doar că au pile, că sunt beizadele şi că totul li se cuvine, sunt doar piloşii târgului.

-Trebuia, tovarăşe profesor, trebuia atunci, atunci când aţi văzut că operez fără anestezist şi fără ajutor medic chirurg, trebuia, tovarăşe profesor să vă spălaţi pe mâini. Trebuia să vă spălaţi pe mâini şi să intraţi alături de mine în plagă. Să intraţi în plagă şi să mă

ajutaţi. Să mă ajutaţi, pentru că sunteţi chirurg. Sunteţi chirurg ca şi mine.

Aceste cuvinte, doctorul Gurău i le-a spus profesorului Prişcu, după o lună, în cabinetul său de la Spitalul Municipal Bucureşti unde a fost invitat în urma raportului comisiei de control a Ministerului Sănătaţii din guvernul Republicii Socialiste România, Era toamnă, era o vreme de lacrimi, era spre apusul unei epoci, *epoca de aur* a României Socialiste.

Apăsătoarele de limbă

Anul 1989, luna martie, ziua 17 în Tecuci. Strada Vladimir Ilici Lenin, numărul 59, la domiciliul unui medic chirurg de la Spitalul Municipal.

Căpitanul Furtună Ioan şi locotenentul major Munteanu Marian, ambii din cadrul miliţiei municipiului Tecuci, judeţul Galaţi, secondaţi de martorii Crihană Aurica, contabilă şefă a spitalului, membră-secretară PCR şi Negrea Ioan, şeful de garaj şi secretarul organizaţiei PCR a şoferilor de pe ambulanţe, procedau, conform indicaţiilor preţioase primite de undeva, de sus, la o percheziţie domiciliară.

Locotenetul major Munteanu, în relaţie nu tocmai ortodoxă cu ortografia şi gramatica limbii române, se chinuia cu redactarea procesului verbal, procesul verbal de percheziţie domiciliară. Căpitanul Furtună privea plictisit la masa din holul locuinţei doctorului. Acolo se găseau aruncate de-a valma câteva obiecte ciudate din care mintea lui de miliţian, nu putea extrage nici cea mai mică informaţie privind valoarea sau legalitatea deţinerii respectivelor chestii, dar mai ales legătura lor cu întreruperea ilegală a cursului unei sarcini la o femeie.

Munteanu îşi scoase vestonul slinos cu epoleţii negri de jeg şi purtare îndelungată şi-l aruncă neglijent pe un scaun. Transpirase. Gramatica limbii române era prea grea pentru el. Cât despre doctor, ce să mai zică, era filat, filat demult. Încă de la repartizarea locotenentului major la miliţia din Tecuci, primise sarcina de a-l urmări pe doctor. De altfel, îl urmăreau şi vecinii de sediu, vecinii de la securitate.Toată lumea era cu ochii pe doctor, partidul, miliţia, securitatea, securitatea şi procuratura. Dar cine nu era cu ochii pe ticălos, colegii, conducerea spitalului, direcţia sanitară judeţeană, colegiul medicilor, ministerul sănătăţii şi . . . ei bine, şi chiar conducerea superioară de partid, Comitetul Central.

Căpitanul Furtună reveni la obiectul percheziţiei.

-Scrie ! îi dictă el locotenentului major. Scrie!
Astăzi, data de mai sus, fiind sesizaţi că doctor . . . deţine la domiciliul său bunuri, valori şi instrumentar medical pe care nu-l poate justifica, ne-am deplasat la locuinţa acestuia şi după ce ne-am legitimat şi am arătat scopul venirii, acesta a consimţit în scris la efectuarea unei percheziţii domiciliare în prezenţa martorilor asistenţi: Crihană Aurica, în calitate de contabil şef şi Negrea Ion, şef garaj, ambii din cadrul spitalului municipal Tecuci, rezultatul fiind după cum urmează:
Doctorul . . . locuieşte într-un imobil compus din trei camere, hol, bucătărie, magazie şi beci, proprietatea numitei Chihaia Antoneta.
În urma percheziţiei efectuate, nu s-au găsit bunuri şi valori care să facă obiectul unor cercetări.
În camera dormitor, s-a găsit o cutie instrumente medicale în care anume:
-două apăsătoare de limbă;
-două pense pean;
-două pense coher;
-un bisturiu;
-o foarfecă;
-opt bucăţi de ace pentru rachianestezie;
-un aparat de măsurat tensiunea arterială;
-un stetoscop;
-un aparat Therastim complet pentru determinarea în electropunctură;
Cu privire la instrumentarul susmenţionat, doctorul . . . declară că le-a cumpărat din Centru Farm. Galaţi şi alte unităţi de desfacere cu amănuntul, instrumente ce rămân în custodia medicului.
Cu ocazia percheziţiei nu s-au ridicat, degradat sau distrus bunuri.
Medicul şi martorii asistenţi nu au de făcut obiecţiuni cu privire la modul cum s-a efectuat percheziţia şi a celor consemnate în procesul verbal.
Percheziţia a început la orele 9,55 şi s-a terminat la orele 11.-
Pentru care am încheiat prezentul proces verbal în două exemplare, din care un exemplar se lasă percheziţionatului.

Organ de Miliţie, Cpt. Furtună I. Lt.mj. Munteanu M. Percheziţionat, doctor . . .ss.inds. Martori, 1. Crihană A. 2.Negrea I.
Deci asta era. Doctorul mai încasase o percheziţie. Aparatul de propagandă va avea grijă ca tot oraşul să afle că la domiciliul doctorului a avut loc o percheziţie.
-Na ! Să văd acuma cine se va mai duce la doctor să se opereze ? Să se opereze sau chiar la o amărâtă de consultaţie. E terminat ! E terminat, banditul ! Jigodia dracului, duşmanul poporului şi al tovarăşului, e terminat. Aşa gândeau cei patru complici de drum şi de misiune, Totuşi, totuşi, unul, unul din ei, avea o problemă. O problemă de ciclu. Ciclu nenorocit. O mare problemă. Trebuia să raporteze acasă. Să raporteze la nevastă că totul este în ordine. Totul se va rezolva. Se va rezolva chestia cu ciclul. Ciclu nenorocit, ciclu întrerupt. Asta era. Tovarăşei nu-i venise ciclul în luna asta. Oare apăsătoarele alea de limbă ar putea rezolva problema ? Îi părea rău că nu a şterpelit unul cu ocazia percheziţiei. Îi părea tare rău.

Medicul de gardă

Era pe vremea secundariatului. Acuma i se zice rezidenţiat. Dar tot secundariat este. La români există o vorbă folosită atunci când vor să argumenteze o schimbare de formă sau de generic fără afectarea fondului problemei adică, aceeaşi Mărie cu altă pălărie. Secundariatul era un stagiu în specialitate de trei ani. Trei ani, după care medicul secundar primea atestatul de medic principal, medic principal de specialitate, medic specialist, cum s-ar zice mai simplu. Deci, asta era, trei ani. Acuma sunt cinci. De fapt e acelaşi lucru. Deosebirea fiind o chestiune de raţionament economic, salariul. Economie la fondul de salar. Se realizează mai uşor. Simplu deci. Se prelungeşte stagiul cu doi ani şi, bineînţeles salariul de medic rezident. Găselniţa guvernanţilor sanitari prin Ministerul Sănătăţii pentru bugetari. În România, majoritatea unitaăţilor de asistenţă medicală sau chirurgicală sunt de stat. Sursa de finanţare fiind banul public. Aşa se explică şi faptul că atât înainte de 89 cât şi după, imixtiunea organelor politice şi administrative, de supraveghere, control sau îndrumare a fost mereu prezentă şi de actualitate. Statutul de secundar sau rezident a fost şi a rămas acelaşi. Medicul aşteaptă cuminte trecerea timpului undeva într-o clinică universitară sau spital judeţean şi în final primeşte atestatul de specialist principal. Dacă vrea mai mult se va înscrie, după încă trei ani, la primariat. Un examen mai dificil. Adică tot cu pile şi cotizaţie, dar mai stufos şi mai consistent. Sponsori şi suporteri obligatori sunt părinţii. Părinţii sau rudele tânărului medic. Mai sunt şi excepţii.

Doctorul Gurău era, deci, o excepţie în anul 1984. Ăsta nu avea pe nimeni. Adică, avea el ceva dar ceva care atârna greu în biografia sa. Avea un dosar. Dosarul de securitate. Habar nu avea bietul doctor de acest dosar. Că dosarul ăsta nenorocit mai influenţa şi altul era şi mai grav. Întotdeauna, dosarul de securitate influenţa dosarul de cadre, dosarul personal. Dosarul de la serviciul de cadre al unităţii sanitare socialiste. Aşa că nenorocitului de doctor totul îi era

potrivnic. Nimic nu-i ieşea bine, ci doar pe dos. Orice ar fi făcut. Dar toate au o limită. Norocul lui a venit într-o dimineaţă undeva în subsolul Spitalului Judeţean Galaţi lângă un telefon public amplasat discret la capătul scărilor care duceau spre morgă. Gurău obişnuia să meargă zilnic dimineaţa după raportul de gardă pe spital în acel loc mizerabil de unde vorbea acasă la Baia Mare cu familia că avea omul, şi el, o familie la şase sute de kilometri depărtare undeva în nordul ţării. Cu dosarul o rezolvase el într-un fel. Adică, îl ajutase Dumnezeu. Chiar de la repartizare cei care aveau grijă de el îl numiseră în secţia doctorului Trăistaru. Cine era doctorul Trăistaru ? Ei bine, doctorul Trăistaru, era finul tovarăşului Dăscălescu. Primul ministru al guvernului Republicii Socialiste România. Primul ministru al guvernului Ceauşescu. Na, mai pune-te cu ăsta, dacă îţi dădea prin cap cunva ideea să o faci. De altfel, Trăistaru nu a avut niciodată pe secţie un secundar. Fie că nimeni nu mergea la el, fie că nu-şi dorea acest lucru de niciun fel. În fond, Gurău fusese repartizat la Trăistaru ca să-şi rupă gâtul. Asta hotărâseră tovarăşii de la conducerea spitalului judeţean după consultările avute cu cei de la partid şi securitate pe chestiunea doctorului Gurău. Hotărâseră însă prost. În dimineaţa cu pricina, Gurău aştepta lângă telefonul de la subsol. Aştepta să termine de vorbit o domnişoară drăguţă. O pacientă oarecare din spital. Aceasta văzându-l în halat alb şi bonetă de chirurg, se fâstâci toată şi îşi încheie convorbirea telefonică brusc după care îi întinse receptorul lui Gurău. Doctorul mulţumi, luă receptorul, formă numrul şi începu să vorbească. Dar scurt. Se grăbea şi el. Se grăbea la raportul pe secţie. La capătul scărilor îl aştepta fata.

-Aş vrea să vă rog ceva, dacă se poate.

-Spuneţi domnişoară, îi răspunse amabil doctorul.

-Sunt internată la endocrinologie. Am un nodul la un sân. Mi s-a spus să-mi caut un chirurg. Trebuie extirpat. Trebuie extirpat pentru o biopsie. M-am gândit să vă rog pe dumneavoastră.

-Păi, să merg în secţie să văd foaia dumneavoastră de observaţie clinică, după care să vă examinez, spuse Gurău fetei. Apoi

adăugă, să-mi spuneţi etajul şi salonul. Vă găsesc eu mai târziu. După terminarea programului operator.

Se despărţiră la lift. Gurău ajunse în secţia de chirurgie trei, secţia lui Trăistaru. Acesta avea o cană în mână. În fiecare dimineaţă după raportul de gardă fetele de la bucătărie aduceau şefului o cană cu ceai şi câteva felii mici de pâine prăjită.

-Ia doctore şi matale o cană de ceai şi o felie de pâine.

-Mulţumesc, frumos dom prim. Aşa îi zicea şefului, dom prim. Lui Trăistaru îi plăcea mult acest lucru.

A urmat vizita. Apoi întocmirea programului operator. În salonul şase aştepta un bărbat voinic.

-Are o hernie ingvinală dreaptă, zise Trăistaru. Ţi-l dau să-l operezi. Ia-o pe Cici şi operează-l !

-Am înţeles, dom prim. Gurău luă foia pacientului şi se îndreptă spre blocul operator.

Începu să se spele pe mâini. Între timp apăru şi Cici. O fată matură, frumoasă, şefa asistentelor. Nu era măritată. Gurile rele ziceau că este amanta şefului încă de la absolvirea şcolii tehnice sanitare. Adevărul era că această fată era loială şi devotată şefului fiind şi de un profesionalism de excepţie. Cici s-a spălat pe maîni. Fetele de la sterilizare s-au îmbrăcat. Şi-au tras mânuşile de cauciuc, apoi cele de bumbac peste ele. Bolnavul era pregătit. Gurău îi făcu anestezia rachidiană şi se apucă de treabă. În timp ce rezeca sacul herniar, şeful apăru la capul pacientului şi îi făcu un semn discret cu mâna. Un semn care putea fi tradus cam aşa: Totul e bine, operaţia este excelentă.

După operaţie Gurău alergă la Endocrinologie. Găsi salonul, găsi fata, o examină, apoi atenţia îi fu atrasă de vecina de pat a fetei. O doamnă de vreo treizeci şi ceva de ani, brunetă, având părul ondulat în bucle naturale şi un chip expresiv dominat de doi ochi negri ce priveau cu nelinişte în jur. Prin capotul aproape transparent se zăreau sânii femeii foarte frumoşi şi bine conturaţi.

-Este doamna Geta, îi spuse fata. Geta Stegărescu. Doamna este din Lituania.

-Frumoasă femeie ! gândi Gurău. Frumoasă ca un animal de rasă. Apoi intră în discuţie cu doamna aceea. Lucruri obişnuite. Despre boală, analize şi altele din domeniul vieţii de spital.

-Aveţi postul la Tecuci ? Aşa mi s-a spus. Ştiţi, eu sunt prietenă cu Milica cu Andronache. Emilia Andronache. Este prima secretară. Tovarăşa prim secretar.

Gurău ştia de tovarăsa Emilia. Mai ştia că este o femeie foarte atrăgătoare. Că este iubita tovarăşului Dăscălescu, primul ministru.

-Merg des la ea, mai spuse doamna Geta. O să vă invit la mine să mergem împreună.

Gurău era copleşit. Toate începuseră să-i meargă bine din plin. Ce noroc. Alergă să-şi vadă pacientul operat. Cineva dintre asistente îi spuse că este un personaj important. Este chiar inginerul şef de la Fabrica de lanţuri. Gurău îi examină panasamentul aplicat peste plaga operatorie. Era curat. În timp ce palpa locul pacientul îşi strecură o mână în buzunarul halatului doctorului. Lăsă ceva acolo. Gură se retrase repede şi alergă în vestiar. Aici îşi examină buzunarul. Erau nişte bani. Îi numără. Erau şase sute de lei. O sumă uriaşă pentru el. După amiază, la contavizită, îl abordă pe şef chiar în biroul acestuia.

-Dom prim, ştiţi, pacientul pe care l-am operat azi mi-a dat nişte bani. Scoase banii şi îi aşeză pe masă.

-Ei, şi ? răspunse Trăistaru. Ce-i cu asta ?. Ia-i, şi arătă cu mâna spre masă, sunt banii tăi.

-Ba nu, dom prim ! Ba nu. Nu pot să-i iau. Nu pot să-i iau pentru că eu am venit aici la dumneavoastră să învăţ. Am venit să învăţ, nu să câştig. Banii sunt ai dumneavoastră, dacă vreţi. Eu nu pot să-i iau. Luaţi-i dumneavoastră !

-Bine, bine, mai zise Trăistaru, luând banii, du-te şi vezi bolnavii, apoi mergi acasă, mâine avem treabă multă de făcut.

A doua zi Cici i-a spus confidenţial doctorului:

-Să ştiţi că şeful a fost la doctorul Mocanu, directorul Direcţiei Sanitare Judeţene. A făcut scandal acolo. Se pare că le-ar fi zis.

-Nu mă interesează pe mine ce aveţi voi în dosare şi cu omul acesta. De azi încolo nu permit să se mai atingă nimeni de el. Aşa i-a zis. Şi mai erau acolo şi de la partid câţiva tovarăşi. Şi a mai zis doctorul Trăistaru, tovarăşul doctor Trăistaru.

-Este bun, are manualitate, ştie carte şi să vă ia dracu dacă vă mai atingeţi de el cât timp este la mine. Aţi înţeles ?. Grozav ce i-a mai speriat doctorul Trăistaru pe cei de la Direcţia Sanitară, a mai adăugat Cici.

Gurău nu înţelegea nimic din toate astea. Îşi văzu în continuare de treabă. Aveau mult de operat. La Galaţi, pe vremea aceea, era multă patologie chirurgicală. Asta din cauza combinatului, combinatului siderurgic. Unul din cele mai mari din Europa. Peste patruzeci de mii de muncitori. Asta atârna greu în statistica chirurgicală din arealul Dunării de jos. Erau trei secţii de chirurgie la Spitalul judeţean. Dar mai erau şi alte spitale, fiecare cu secţia sa de specialităţi chirurgicale, spitalul municipal, spitalul CFR, spitalul Militar şi altele, la Tecuci, Târgul Bujor sau Pechea şi Iveşti. Astea din urmă erau spitale comunale.

După terminarea programului operator Gurău alergă la poşta centrală. Primise un colet de acasă. Mama îi trimetea regulat alimente din Baia Mare. În apropiere de poştă era un bloc unde locuia Geta, doamna Geta prietena lui Milica, Milica Andonache, tovarăşa prim secretară de la Tecuci, tovarăşa primar. Geta lucra la CFR. Soţul Getei era laminorist. Laminorul de tablă, ocupa şi el un loc fruntaş ca mărime şi producţie la nivel naţional. Doctorul Gurău era emoţionat. De fapt Geta îl invitase la ea acasă mai mult din simpatie.

-Am vorbit cu Milica. Săptămâna viitoare ne aşteaptă la Tecuci. Îi apucă mâna şi îl trase uşor spre ea.

-O să primeşti un apartament cu patru camere şi o butelie, o butelie de aragaz !

-Dar nu ştiu cum să-ţi mulţumesc, zise Gurău şi o srânse în braţe. Femeia se lăsă moale în mâinile lui. În dormitor mirosea a levănţică. Pe pat, cuvertura fusese dată la o parte cu premeditare.

A fost prima întâlnire de acest fel a lui Gurău cu autorităţile de partid. La Tecuci au fost primiţi de tovarăşa secretar Tatomir. Tovarăşa secretar, Violeta Tatomir răspundea de sectorul propagandă. Gurău şi Geta au fost conduşi la subsolul clădirii primăriei. Aici, într-un spaţiu generos, era amenajat un salon elegant de recepţie şi protocol. Era şi un şef acolo. Unul tovarăşul Hagiu. Un fel de măscărici, bun la toate, şef de protocol. Tovarăşul Hagiu aranjase totul pentru ziua aceea. Totul ! Ceva de vis, gândi doctorul intrând acolo. Au luat masa împreună. O masă specială. O masă cu de toate. Nimic de acolo nu se regăsea pe piaţa obişnuită din localitate. Şampanie, caviar, fructe exotice, erau de toate. Emilia Adronache era o femeie frumoasă. Tovarăşul Dăscălescu chiar merita să fie invidiat. Cu aşa prietenă risca să-l invidieze chiar Ceauşescu. Gurău gândea pătimaş şi cu tendinţă vădită spre bârfă. În fond nu era treaba lui. Treaba lui era să fie drăguţ cu Geta. Geta îl iubea şi se simţea asta în jur. Milica nu prea era încântată. Era firesc. Nu cunoştea dosarul doctorului. În fine, o să se intereseze cu timpul. Va vorbi cu maiorul Baciu pe parcurs. Vizita de la Primăria Tecuci a durat câteva ore bune. Apoi Geta a plecat la Galaţi. Gurău a rămas până a doua zi. A rămas să semneze nişte acte şi să vorbească cu directorul spitalului municipal. Mai avea puţin şi va veni să lucreze aici în secţia de chirurgie. Iniţial, repartiţia sa era la Tecuci. Peste câteva luni va veni la Tecuci. Şi tot peste câteva luni, Milica va pleca la Galaţi. Va fi numită secretar cu propaganda. Poziţia secundă în ierarhia de partid. Locul de a Tecuci va fi ocupat de tovarăşa Ortansa. Tovarăşa Ortansa Grecu.

La vreo cincisprezece kilometri de Tecuci, după localitatea Munteni se afla Brigada petrolieră de la Berheci. Aici, într-o pădure, pădurea de la Berheci, Milica îşi amenajase un cuibuşor de nebunii. Amplasase acolo caroseriile a câtorva autobuze dezafectate din dotarea autobazei de călători şi le tapetase pe interior cu nişte covoare din magazinele complexului comercial local, chiar din inventarul acestora. Totul arăta ca un interior de palat oriental din basmul celor o mie şi una de nopţi. Iar Scherezada era Milica. Milica

cea frumoasă dar şi Milica cea rea. Rea, pentru că după ce a vorbit cu maiorul Baciu de la securitate şi a aflat de conţinutul dosarului doctorului Gurău, Milica s-a făcut foc. Foc şi pară. Asta s-a făcut tovarăşa Milica Andronache. Geta a devenit brusc mai rece, mai bănuitoare.

-Ştii, i-a spus doctorului, cred că ar trebui să nu ne mai vedem o vreme. Nu ştiu ce are Milica cu tine. O să aflu eu şi te anunţ într-un fel.

Şi asta a fost. Gurău a venit şi el la Tecuci. Şi-a luat postul în primire şi gata. Aşa credea el. Dar nu era aşa. Începuse monitorizarea. Adică, urmărirea sa pe aceste meleaguri. Avea dosar. Dosar de urmărire informativă. Dosar de securitate. El habar nu avea. Habar nu avea ce înseamnă asta. Încercare de penetrare structuri securitate şi gardă în scopul de a-şi rezolva unele probleme personale. Asta era. Dosar de terorist. Dosar de duşman al poporului şi al conducătorului sau conducătorilor săi iubiţi. Un nenorocit de doctor. Uite aşa s-a sfârşit o prietenie. Prietenia cu Geta. Geta Stegărescu.

Au început şicanele. Gurău era urmărit pas cu pas. Unde mergea, de unde venea, ce făcea tot timpul, cu cine se întâlnea, cu cine vorbea şi mai ales ce vorbea. Telefonul sau, convorbirile sale telefonice, erau ascultate fără întrerupere zi şi noapte. Din când în când, decidenţii mai luau şi câte o măsură punitivă, administrativă de cele mai multe ori. Era urmărit în timpul gărzilor. Cine îl vizitează şi ce discută el în camera de gardă. Asistentele de la blocul operator erau numai ochi şi urechi. Chiar maiorul Baciu le interoga. Gurău era lucrat pe la spate cu străşnicie. El, însă, habar nu avea de asta. Nu-i păsa de nimic. Îşi făcea treaba şi aştepta. Aştepta o schimbare. O schimbare în viaţa sa. O schimbare în parcursul său profesional. Îşi făcea chiar şi planuri. Planuri măreţe. Aşa că mare i-a fost mirarea când în mod confidenţial, madam Vârlan, sora instrumentistă de la sala de operaţii, i-a spus în şoaptă.

-Domnule doctor aveţi grijă. Aveţi grijă că la noapte veţi fi vizitat de autorităţi. Chiar tovarăşa prim secretară va veni să vă controleze ce faceţi în gardă.
-Mulţumesc că mi-ai spus, zise doctorul, dar ce pot să fac ?
-Să nu plecaţi cumva din gardă ! Să staţi în camera de gardă până dimineaţa. Nu ieşiţi decât dacă este o urgenţă. Nu ştiu ce are cu dumneavoastră tovarăşa prim secretar Ortansa Grecu.
Gurău, doctorul Gurău, chirurgul de gardă din ziua aceea s-a retras în camera medicului de gardă ultima încăpere, pe stânga, din blocul operator chiar lângă sala de operaţii numărul unu, şi acolo rămase în continuare. Îi veni un gând. Aşa deodată. Un gând sălbatic, sălbatic de tot. De obicei medicii închideau uşa. Închideau uşa cu cheia. Dacă aveai nevoie de medic băteai în uşă. Aşa era, se bătea în uşă. De data aceasta doctorul Gurău nu mai răsuci cheia. Uşa a rămas deschisă toată seara. Spre norocul lui, nu au fost urgenţe sau alte solicitări pentru chirurgie sau medicul de gardă. A venit şi noaptea. Noaptea de pomină. Gurău se pregătise din timp. Camera de gardă avea un pat la capătul căruia, deasupra unui dulap cu lenjerie şi pături, se afla un televizor. Doctorul deschise aparatul pe programul unu naţional. Se transmiteau cântece de slavă pentru conducătorul iubit. Tovarăşul Ceauşescu. Apoi, se dezbrăcă de tot, complet gol puşcă, nud. Se acoperi doar cu un cearceaf uşor, alb şi îşi adună ambele mâni sub cap. Stătu aşa , cu faţa în sus până trecu de miezul nopţii. Singur şi în poziţia aceasta. Lumină nu era în încăpere decât de la televizor. La un moment dat adormi. Adormi de-a binelea.
Să fi trecut de unu. Ora unu, unu şi ceva. O izbitură puternică zvârli uşa de la intrare în perete. Un strigăt victorios şi de satisfacţie totală umplu încăperea.
-Lam prins ! L-am prins, tovarăşi. Doarme în timpul serviciului. Asta e, doarme în timpul serviciului. Aşa veghează tovarăşul doctor Gurău aspra sănătaţii poporului. Priviţi, tovarăşi! Era Ortansa, tovarăşa prim secretar a comitetului municipal de partid comunist, tovarăşa Ortansa Grecu smulse cu mânie proletară cearceaful care îl acoperea pe doctor şi-l aruncă cât colo. Gurău apăru nud în faţa Ortansei şi a

tovarăşilor care o însoţeau. Era o întreagă gaşcă. Tovarăşa Violeta Tatomir, secretară cu propaganda, tovarăşul Moroşanu, primul procuror, tovarăşul Jort, comandantul miliţiei municipale şi tovarăşele asistente de la blocul operator şi secţia de chirurgie a Spitalului municipal Tecuci. Martori cu duiumul. Ortansa, mai apucă să strige.
-Vă rog să consemnaţi, tovarăşi !. Vă rog să consemnaţi, doarme în gardă, doarme în timpul serviciului.
Apoi părăsi încăperea scârbită. Scârbită şi indignată. Abia a doua zi cineva i-a explicat că medicul de gardă poate să doarmă în timpul serviciului. Poate să se odihnească. În caz de nevoie, în cazul unei urgenţe, va fi trezit şi va fi la datorie. A înţeles greu, la început, dar până la urmă a înţeles şi Gurău a scăpat cu salariul întreg pe garda respectivă. Totuşi . . . totuşi ceva nu era în regulă. Ortansa nu putea să se dea bătută aşa cu una cu două. Trebuia să-l prindă pe doctor cu ceva. Îl mai văzuse odată pe câmp. Pe câmpul de la marginea oraşului unde, obişnuia să-şi dea întâlniri de taină cu şeful tractoriştilor. Un inginer tinerel şi frumuşel, dar iubăreţ nevoie mare şi acesta. Gurău se întâlnea şi el cu cineva pe câmp, dar cu şefa de la sondele petroliere, care controla rezervoarele cu gazolină. Era criză de benzină, iar DACIA lui mergea bine şi cu gazolină, mai ales dacă îi adăugai şi puţin tetraetil de plumb. Aşadar tovarăşa Ortansa avea unele nedumeriri legate de noaptea aceea cu doctorul. Curiozităţi, curiozităţi de femeie, de data aceasta. Cu timpul, deveniseră o obsesie. Trebuia dezlegat misterul odată. Trebuia găsită o ocazie. Şi ocazia nu s-a lăsat mult aşteptată.
După fuga tovarăşului Neagu în Germania, statul socialist i-a confiscat, printre altele, şi casa. Vila tovarăşului Neagu. Vis a vis de Policlinică. Dar ce vilă, o mândreţe de casă. Nouă şi cu etaj. O ochise deja tovarăşa doctor Viuleţ, soţia şefului de la electricitate. Tovarăşa doctor îşi dorea o secţie aparte de oftalmologie. Ocazia s-a ivit. Casa lui Neagu e potrivită. Doctoriţa Viuleţ frecventa cercurile din nomenclatură. Era firesc să fie servită. Neagu ăsta a dus-o bine de tot cu partidul. Era un tehnician dentar bun. Servea nomenclatura cu zel

şi rentabilitate. Gurile rele spuneau că a fugit cu acte. Cu acte şi misiune. Ei şi, toată lumea ştia în Romania de dizidenţa confecţionată la comandă. Numai naivii au confundat, întotdeauna, dizidenţa cu rezistenţa anticomunistă. Dar asta-i o altă chestiune. Deci vila lui Neagu a ajuns la Viuleţ. Bineînţeles că a avut loc şi o deschidere oficială a noii secţii de oftalmologie din cadrul Spitalului şi Policlinicii municipiului Tecuci. La festivitate au fost convocaţi toţi medicii şi cadrele medii sanitare din localitate şi nu numai. S-a format un prezidiu din care a făcut parte tovarăşa Ortansa Grecu, tovarăşa Violeta Tatomir şi conducerea sanitară judeţeană şi locală. Era multă lume. Holul vilei devenise strâmt. Chiar în faţa prezidiului doctorul Gurău o privea pe Ortansa. O compara, în gând cu predescesoarea sa Milica.

-În fond nu e rea nici asta, aşa ca femeie. E chiar frumuşică.

-Veniţi mai aproape, tovarăşe doctor, zise Ortansa, uite aici, lângă tovarăşa Nistor.

Doctoriţa Eugenia Nistor, era şefa de la boli interne. Frumuşică şi ea, dar de la o vreme începusese să ia proporţii. Ortansa se adresă doctoriţei.

-Talia doctorului Gurău este de invidiat, nu-i aşa ? Doctorul, într-adevăr era mai slab, comparativ. Eugenia tăcea. Era firesc. În faţa şefilor este bine să taci. Gurău chiar avea o vorbă în legătură cu acest lucru: Nu-ţi regula şefii, că se înmulţesc. Ortansa jubila. Se ivise ocazia, se ivise, în sfâşit ocazia. Avea ocazia să-l şicaneze pe Gurău. Încă era vie imaginea din noaptea când voise să-l prindă dormind în gardă. Acuma avea să se răzbzne. Şi încă cum, în faţa întregului colectiv al oamenilor munci din sectorul sanitar. Ce ocazie frumoasă !

-Tovarăşul doctor, tovarăşe doctor Gurău, zise pe un ton dulce, hai, tovarăşe doctor, hai acuma aşa între noi, că suntem de-ai noştri, spune-ne şi nouă secretul matale.

-Ce secret tovarăşa prim, ce secret, nu înţeleg, ce vreţi să spuneţi ?

-Ei, chiar te faci că nu înţelegi, secretul, secretul matale. Ce faci de te menţii aşa în formă. Apoi continuă pe un ton mai direct. Se spune că-ţi plac fetele tinere, aşa-i tovarăşe doctor ?
-Aşa-i tovarăşa prim, este adevărat.
-Păi, de ce tovarăşe, de ce ?
Gurău se fâstâci de tot.
-Hai, spune, să auzim cu toţii !
-Chiar trebuie, tovarăşa, chiar trebuie ?
-Hai, că doar suntem în familie.
-Păi, să vedeţi tovarăşa prim, să vedeţi. Pe astea mai tinere le duc cu preşul.
În sala râsete, glume, ilaritate.
-Cum tovarăşe ? Cum ? se enervă Ortansa. Cum le păcăleşti ?
-Păi le zic că, de aia-i mică şi moale ca să nu doară, iar ele mă cred. Doctorul îşi trase sufletul o secundă apoi continuă. La una mai mare, mai matură, ca dumneavoastră de exemplu, nu aş putea să spun asta. Nu m-ar crede, nu m-ar crede !
Sa lăsat tăcere în casa lui Neagu. În casa lui Neagu, devenită, ad hoc secţie de oflamologioe, s-a lăsat tăcere. Nimeni nu a mai zis nimic după aceea. Lumea a tăcut. A tăcut până în 1989. Dar asta e o altă poveste. O altă casă a lui Neagu.

Masa critică

V-aţi gândit vreaodată, unii dintre voi, unii dintre voi, care aţi trecut măcar odată prin experimentul unei anchete în birourile securităţii din România socialistă, sau mai rău, prin beciurile secretoase ale clădirii acesteia, beciuri care adăposteau celule şi alte încăperi speciale, pline de taine şi mistere politice, dar şi echipamente de tot felul, echipamente de ascultat, interceptat şi urmărire informativă, tortură, etc. , că aţi fost sau aţi fi putut fi iradiaţi ? Cum ? Simplu Fie prin punerea în funcţiune a unei unităţi nucleare de mică sau mai mare dimensiune împrumutată din arsenalul de investigaţii radiologice a unui spital sau achiziţionată expres în acest scop ca piesă de inventar, fie prin amplasarea în vecinătatea vreunui subiect nenorocit a unei cantităţi oarecare de material radioactiv într-o încăpere specială. Tot ce este posibil. Importantă fiind masa critică biologică, adică puterea sursei radioactive respective de a declanşa, la un moment dat, modificările nocive de tip invaziv în organismul iradiatului incompatibile cu viaţa. Pare ciuadată această găselniţă securistă. Dar se vorbeşte, din ce în ce mai mult de acest lucru în ultima vreme. Atât de mult, încât este imposibil de ignorat faptul că ar fi fost practicată cu ocazia anchetelor, sau alte ocazii blestemate pentru cel supus unui asemenea tratament, în cursul procesului de urmărire informativă, ca modalitate punitivă. Şi totuşi gândul acesta, transformat cu timpul în obsesie mi-a tulburat vreme de trei decenii viaţa şi atitudinea. Nu mai este niciun secret. Procedura a existat şi a fost practicată în cazuri speciale de către organele de securitate. Problema e că nimeni nu recunoaşte acest lucru la ora actuală. Aşa cum nu se recunoaşte nici faptul că în România a existat sau există prostituţie. Suntem o ţară specială în lume. Ţara în care nu există o legistaţie care să reglementeze, într-un fel, prostituţia. Oricând se poate spune, din acest punct de vedere, că în România socialistă nu au exista curve şi

nici iradieri radioactive. Dacă cineva ar avea proasta inspiraţie de a se adresa justiţiei cu această problemă, nu ar avea nicio şansă. Se spune că „dacă vrei justiţie, du-te la curve, iar dacă vrei să fi regulat, du-te la tribunal". Asta e !

În urmă cu cinci ani, m-am dus la Spitalul din F să fac o radiografie pulmonară. Tuşeam groaznic şi mă simţeam slabit după o perioadă de două săptămâni de boală respiratorie, persistentă şi rebelă la orice tratament aplicat. Ce n-am luat, aspirină, ceaiuri antigripale, inhalaţii, frecţii cu mentol, vitamine, dietă şi mai ales am evitat să ies din casă o perioadă de câteva zile. Degeaba. Nu trecea. Tusea nu trecea şi nici celelalte simptome. Aşteptam pe coridor rezultatul radiografiei, când uşa unui cabinet se deschise, iar un medic trecut ceva de vârsta pensionării îmi strigă numele. Am răspuns imediat.

-Domnule, zise acesta, da ce ai făcut, domnule, ai pierdut tot calciul din oase, oasele tale sunt transparente. Am tăcut. Am tăcut şi mi-am luat rezultatul din care reieşea că am un desen pulmonar uşor accentuat, caracteristic virozelor pulmonare mai severe, iar în rest, doar acea transparenţă osoasă, motiv de îngrijorare pentru medic.

Bineînţeles, am dat totul pe socoteala smintelii unui doctor bătrân şi obosit. Am plecat, recunosc uşor îngrijorat, iar după câteva zile de tratament cu antibiotice mi-am revenit complet şi am uitat totul. Am uitat întâmplarea. Apoi m-am mutat în nord, la peste şase sute de kilometri distanţă şi mi-am văzut de treabă. De treabă şi de viaţă.

Totuşi, uneori îmi mai aminteam de acel medic bătrân. Îmi ziceam atunci, o fi lucrat pe aparate vechi. Normal la noi în Romania, echipamentele medicale în general şi cele de radiologie, în special, sunt vechi şi obosite ca şi cei care le mai mânuiesc şi azi în lipsă de altele noi. De la acel episod au trecut, deci cinci ani. Anul trecut, un poliţist mai zelos m-a izbit de muchia portierei maşinii mele, fără intenţie recunosc, dar cu consecinţe nedorite adică, fractura omoplatului drept undeva pe marginea superioară în lungime de câţiva centrimetri. Ciudat este faptul că procuratura din Baia

Mare, a reţinut radiografia făcută la Spitalul din localitate refuzând să mi-o restituie. Firește, radiografia respectivă ar fi fost bună de probă într-un proces cu poliţistul miliţian, proces pe care l-am şi pierdut de altfel neavând proba la dispoziţie. Asta a fost situaţia cu radiografia păcătoasă. Din câte ştiu eu, un om poate suporta, în mod normal circa 5 remi doză de rediaţii nucleare pe an, O radiografie standard presupune o iradiere de 15 remi, deci o doză pe trei ani într-o fracţiune de secundă. Avem, deci, multe ocazii în viaţă de a ne iradia cu bună ştiinţă, organismul. Mă refer la radiografiile dentare, sau cele obişnuite cu ocazia diverselor traumatisme cu suspiciuni de leziuni osoase sau cele ale organelor cavitare cu substanţe de contrast. Deci, multe ocazii şi multe posibilităţi de iradiere provocate de unităţile nucleare din dotarea spitalelor, unităţi care fac parte din arsenalul de investigaţii de tip invaziv ce nu pot fi ignorate chiar deloc în ultimă instanţă. Dacă aş mai adăuga la asta şi iradierile ocazionate de avarii de la reactoarele nucleare de mare capacitate cum a fost cazul de la Cernobâl sau altele, nelinişstea mea este justificată. O mare îngrijorare mă încearcă uneori mai ales când mi se recomandă analizele uzuale de către medicul de familie. Normal ! S-ar putea descoperi unele efecte, la distanţă, determinate de o iradiere în trecutul biologic mai indepărtat.

Dar să revin la cazul meu, la întâlnirea mea cu maiorul Baciu de la securitatea din Tecuci, judeţul Galaţi, România Socialistă, România anilor 1987 – 1988. Discuţia cu maiorul a avut loc într-o încăpere obişnuită. Un birou oarecare de la parterul clădirii unităţii respective. Clădirea era ataşată de cea a miliţiei. Se putea trece dintr-o unitate în alta. De la miliţie la Securitate sau invers, de la Securitate la Miliţie. Dar asta mai rar. De obicei, de la securitate mergeai altundeva. Nimeni nu ştia unde dar de-a lungul anilor mulţi au plecat şi nu ştiu câţi s-au mai întors vreodată acasă. Eu unul, făcusem multe necazuri unor medici din jurul meu, medici angajaţi în slujirea, cu devotament patologic chiar, a protipendadei feminine comuniste aflată la conducerea politică şi administrativă a municipiului. O urbe pierdută în Câmpia Covurluiului, o aşezare nenorocită pe malurile

Bârladului, râu murdar şi infect ce se scurgea spre Siret printre lanuri de grâu şi porumb aparţinând diverselor CAP-uri, (Cooperative Agricole de Producţie) sau IAS-uri, Intreprinderi Agricole de Stat cu profil zootehnic ce-şi târau existenţa de pe o zi pe alta, raportând conducerii superioare de partid si de stat realizări sau depăşiri de plan imaginare compensând diferenţa cu nivelul de trai scăzut al populaţiei de ţărani aduşi la pragul sărăciei şi disperării. Vizita mea acolo la Securitatea din Tecuci fusese programată de maiorul Baciu cu scopul de a-mi lua o declaraţie în legătură cu atitudinea mea ireverenţioasă în faţa secretarului de partid doctorul Matran Liviu, dar şi a tovarăşelor prim secretare sau secretare cu propaganda din conducerea locală a partidului sau administraţie, paciente de ocazie ale tovarăşilor doctori comunişti.

În biroul respectiv totul arăta ca în orice birou de miliţie sau securitate. O masă, două scaune, un dulap de fier şi o fereastră zăbrelită. Pe masă erau azvârlite, ca la întâmplare, nişte dosare nenorocite ale nu ştiu cărui duşman al poprului, sau duşmani ai clasei muncitoare sau ţărănimii muncitoare. Maiorul a luat în mână dosarul meu. După ce l-a răsfoit puţin a început să mă întrebe despre una, despre alta, aşa deodată nişte întebări aparent fără nicio legătură cu mine sau spitalul municipal local. M-a întrebat, spre exemplu, dacă sunt de acord cu graficul de gărzi al secţiei de chirurgie. I-am răspuns că nu-mi place deloc cum a fost întocmit de conducere, deoarece jumătate din aceste gărzi sunt efectuate de către medici de medicină generală stagiari, fără nici o competenţă în chirurgie sau experienţă profesională. La întrebarea dacă aceşti medici au totuşi o calitate, oarecare i-am răspuns corect.

-Da ! tovarăşii sau tovarăşele doctori sunt buni membri de partid. În ziua când au şedinţă sau program politic mă lasă singur chiar în timpul unei operaţii de teamă să nu întârzie la şedinţă sau manifestare de partid.

-Şi atunci, ce faci doctore ?

-Apelez la asistenta instrumentară.

-Şi dacă are şi tovarăşa şedinţă ?

-Mă descurc singur. Sunt ambidextru. M-am anrtrenat mulţi ani. Sunt ambidextru.

-Dar şeful tău cum este ?

-Tovarăşul doctor, şeful meu, este nevăzător. Nevăzător deci, ambisinistru !

Maiorul a închis brusc dosarul. Devenise din cale afară nervos şi agitat. S-a ridicat de la birou şi a ieşit din încăpere fără să scoată o vorbă. Rămas singur am început să reflectez asupra conduitei maiorului în timpul anchetei ce o făcea. Mult timp m-am gândit la cele spuse de mine în faţa anchetatorului şi văzând că acesta lipseşte cam mult, am început să devin îngrijorat. Undeva în spatele, meu se auzeau discret nişte zgomote. Zgomote de aparat în lucru. Mi s-a părut că aud chiar zgomotul familiar al aparatului de radiologie mobil folosit la sala de operaţii pentru investigaţii radiologice. Am tresărit speriat. Mă iradiază ! Da, mă iradiază. Oare cu ce, oare cu cât ? Mi se pătrea că aud chiar zumzăitul ventilatorului de la tubul catodic. Timpul trecea, zgomotul persista, dar cu scurte întreruperi. Îl opresc ca să mai răcească aparatul. Gânduri, gânduri şi deodată a apărut şi el, maiorul. A început să strângă dosarele de pe birou şi să le aşeze în dulapul metalic.

-Poţi să pleci doctore, mai vorbim noi, te mai chemăm aici, poţi să pleci.

Am plecat repede. Ajuns în stradă am răsuflat uşurat. Coşmarul trecuse. Cel puţin aşa am crezut dar . . .

Mulţi ani mi-am amintit mereu de maior de zgomotele de acolo şi de de câte ori când aveam vreo problemă de sănătate, îmi revenea în actualitate episodul acela nenorocit şi juram, de fiecare dată, că o să mă interesez după căderea comunismului, dacă la Tecuci, securitatea a utilizat şi această metodă de tortură pe subiecţii lor cu dosare de urmărire informativă. Acuma am renunţat. Nu o să-mi spună nimeni niciodată. Asta, atâta timp cât foştii torţionari din unităţile aparţinând miliţiei şi securităţii comuniste din România au pensii nesimţite de zeci de ori mai mari ca ale unui medic sau profesor, iar comandanţii lor au puse la loc de cinste pe coridoarele

actualelor unităţi administrative şi de stat tablourile cu chipul lor rece, oficial şi criminal. În Europa şi lume, comunismul încă nu a fost condamnat aşa cum a fost condamnnat nazismul pentru care a existat un Nürnberg. În plus, lumea a devenit comunistoidă. Comunistoidă şi tolerantă. Prea tolerantă în ultima vreme, depăşind chiar masa critică a toleranţei cu acest subiect nenorocit. A sărit peste ea. Au apărut alţi oameni în această ţară. A apărut omul nou. Iar de la omul nou din România şi până la combatanţii lui Allah nu este decât un pas, un singur pas.

Cum am ratat intrarea in USR-Uniunea Sovietelor Restante.

USR, Uniunea Sovietelor Restante, visul ademenitor, secret şi nemărturisit al oricărui confrate, de cincizeci de ani încoace, marea tentaţie olimpică, elita elitelor elitiste, ultimul bastion şi ultima frontieră, de unde, dincolo de gaura neagră, pâlpâie morganic luminiţa suedeză . . . Eram undeva, cândva.

Însoţeam o distinsă doamnă, marginalizată de breaslă, la o aniversare devenită celebră de câţiva ani, mai ales de când autorităţile locale investiseră o sumă ceva mai consistent într-o casă memorială, pentru ca să nu ne mai arate cu degetul străinii obraznic de curioşi în trecere pe acolo.

Fac o mică paranteză. Recunosc că mă lovise şi pe mine flama luminiţei, dar m-am cutremurat la gândul că ar putea să fie preludiul unei stări echivalente cu delirul grandorii, specific delirurilor bine codificate într-o anumită patologie, şi am renunţat eroic, nu fără nişte regrete pasagere dar de scurtă durată. Aveam tot ce trebuia. Naşul care mă cununase îmi dăduse o rubrică permanentă. Colegii pe care îi conducea şi-i supraveghea ca să nu se abată de la ”linie”, m-au prezentat unor mărimi care mi-au propus imediat să le fiu tovarăş de uniune. Unul dintre aceştia avea o simpatie specială pentru mine şi pentru tînăra mea soţie, de profesie inginer petrochimist, pe atunci şefă de schelă petrolieră, unde se producea carburant şi pentru maşinile prietenilor unionişti. Tocmai scrisese o lucrare în două volume despre laureaţii acelui premiu al cărui nume nici nu îndrăznesc să-l pronunţ, unde îşi prezenta alternativele mai mult sau mai puţin inspirate, dar selectiv argumentate, în vreme ce mă caza la domiciliul său din capitală, unde dormeam vegheat de un câine superb de rasă, pe nume Mark. Împreună am cununat o fată a unui prieten şi coleg de ceată, mereu solicitat de organe, pentru informaţii pertinente şi punctuale. Apoi într-o seară am fost condus la un conac

, unde primul lucru care m-a frapat a fost o tentativă de mormânt bine făcută, pe tot o tentativă de colină, dar fără obiect. Defunctul avuse grijă să lase, cu gură de moarte, un testament, ca oasele sale muzicale să ramână cu orice preţ la Paris, şi acolo au rămas până în ziua de azi. Ei, acolo, într-o sală superbă, la o masă dominată la un capăt de tabloul uriaş al doamnei muzicianului defunct si fostă amfitrioană, am cunoscut, la un pahar de vin bun şi o friptură pe măsură, toată elita unei culturi naţionale. De la academie, până la cei care au scris istorii în care au înghesuit de-a valma inşi cu recomandari preţioase cu alţii mai puţin preţioşi, dar care se aflau deja în patrimoniu, cu state serioase de vechime şi de plată. Dispuneam, în calitate de fin, de zeci de recomandări pentru a deveni, la rândul meu, membru al uniunii despre care am aflat mai târziu o sumedenie de chestii, suficient de străine de firea mea, pentru ca să mă abţin o vreme. Nici mirajul unor avantaje economice nu m-a convins şi nici acea fluturare pe sub nas a unui supliment de pensie în viitor (efemeră la ora actuală). Printre cei care mi-au acordat atenţie şi m-au acceptat ca prieten multă vreme, a fost un mare matematician, numele său l-am găsit înscris la Tokio, în cadrul Universităţii Naţiunilor Unite, coordonând un vast program privind Nevoile Globale ale Omenirii. O prietenie care m-a onorat şi m-a ajutat să elaborez, la rândul meu, două lucrări de matematică fundamentală cu aplicaţii în medicină şi lingvistică. Şi nici de data acesta nu am intrat în uniune. De lene, probabil. Aşa cum nu am intrat nici în PCR – Partidul Camarazilor Roşii, cele două intrări condiţionându-se reciproc, iar eu nu dispuneam de suficientă maturitate politică. Eram sfios şi marcat de nişte antecedente parentale monarhiste. Recunosc că puteam să intru în Uniunea Sovietelor Restante, oricând şi cu brio, mai ales că la un moment dat, cumătrul devenise preşedinte. Ce, nu puteam să-i cer un premiu ? Ce s-a întâmplat totuşi ? Într-o seară m-a pus dracu să mă duc la o *întrunire* de unionişti. Eram emoţionat, pregătisem un text, “Romeo şi Julieta”. Acolo într-un loc, ziceam la un moment dat “ aş vrea ca nava mea cosmică să cadă în Verona .“ În sală tăcere. Apoi tăcerea

fu spartă de vocea gravă şi dogită de nicotină a decanului de vârstă. O voce care îmi sună şi acuma în urechi, ca un verdict, ca o interdicţie, ca o replică neîndurătoare, kafkiană. " Bine, bine ! Da eu nu înţeleg ce legătură are Shakespeare cu Verona". Am tăcut. Am tăcut două decenii.

După "răzmeriţa decembristă" m-am simţit asaltat din mai multe părţi, tot pentru o intrare în uniune. "Trebuie cronici" mi s-a spus. Ok ! Am luat un volum şi m-am dus la un local, unde mă convocase o distinsă *membră* şi şefă. A luat lucrarea, a răsfoit-o, apoi mi-a înapoiat-o sec. "Trebuie să o dau la un *subaltern de specialitate,* pune acolo şi tu ceva" Am înţeles că trebuia să introduc între filele lucrării, o bancnotă. Aveam bancnota, dar îmi lipsea ceva. Nici acuma nu ştiu ce.

Am încheiat paranteza. Voi continua ceea ce am început. Deci eram la aceea manifestare patronată de unionişti, după ce rezistasem eroic să răspund insistenţelor unui preşedinte mai mititel, de a organiza o petrecere cu fete. Ce fel de fete ? Spun mai jos. La manifestarea despre care am vorbit la început eram cu doamna marginalizată (Avea cincizeci de ani !). Cum se obişnuieşte în asemenea situaţii, organizatorii au adus, zic eu, cu arcanul, un grup de eleve de la gimnaziul din localitate. Repet, de la gimnaziu. În faţa mea se erotizau cu telemobilul două puştoaice. Zic, erotizau, pentru că telefonul mobil reprezintă la ora actuală, pentru puştoaice, un mijloc extraordinar de erotizare şi de comunicare pe problemă. La un moment dat, prezidentul unionist s-a apropiat de mine şi, arătând spre cele două nimfete, m-a întrebat direct: "Sunt cu tine ?" Nu, i-am răspuns ! Eu am venit cu doamna. Şi am arătat spre însoţitoarea mea. Supărat, mi-a strigat în ureche " Atunci, ţi-ai ratat intrarea în USR " Adica, în Uniunea Sovietelor Restante. Asta e ! Închei, parafrazându-l pe Nabukov dar şi pe Cehov "Lolite, Lolite, văpăi ale viscerelor lor, creativ întunecate. Supliciul lor . . . . parşivi mai sunteţi domnilor"

DESPRE REVERSUL TRANSCRIPTIC CÂŞTIGAT ŞI DOBÂNDIT AL SPIRITULUI ROMÂNESC

Constat, la ora actuală, că nu mai avem cui povesti cum a fost în „epoca de aur". Amintirile ni s-au tocit, supravieţuitorii au devenit amnezici, bolnavi, obosiţi şi bătrâni. Noile generaţii sunt imune. Sistemul i-a vaccinat încă din viaţa intrauterină, embrioni vaccinaţi. Când şi cu ce scop? Numai mecanismele subtile ale imunităţii politice şi metafizice câştigate sau dobândite pot explica ştiinţific teoria reversului transcriptic al spiritului românesc.

Aş putea vorbi aici de un sindrom social şi spiritual similar cu cel biologic al imunodeficienţei câştigate dar, de ce nu, şi dobândite în timp şi de conjunctură. Un exemplu ar putea fi fenomenul sau *sindromul beizadea*. Dacă sovieticii lui Stalin, considerau că în afara lor şi a sistemului în care se bălăceau, toţi sunt duşmani şi trebuiesc distruşi sau exterminaţi, fără milă, împreună cu familia şi rudele de sânge, până la ultimul, lumea actuală trebuie să facă acelaşi lucru, în continuare, prin intermediul urmaşilor, beizadelele. Vechile proceduri de exterminare au devenit desuete şi falimentare. La vremuri noi, proceduri noi, dar nu prin eliminare fizică, ci prin transformare. Transformarea spiritului individual şi colectiv tradiţional creştin românesc într-o clonă mutantă de conjunctură, prin manipulare şi infectare ideologică.

Mecanismul de supravieţuire, dar şi de infectare a societăţii româneşti actuale este unul autoimun mutant. Această imunitatea se asigură prin reversul transcriptic. Beizadeaua, ca şi părinţii săi naturali, îşi transmite mesajul otrăvit cu ajutorul reversului transcriptic spre patul receptor al spiritului şi conştiinţei gazdei. În scurt timp, gazda devine mutantă, o clonă docilă, supusă şi servilă, din toate punctele de vedere. La rândul său, se va integra şi va face parte din batalioanele viitorilor combatanţi ai sistemului. Deviza va fi „totul pentru mine, totul pentru sistem".

Virusul cenuşiu, aşa numesc eu socialism-comunismul românesc, amestec de toate culorile, de la roşu rusesc până la portocaliul cubanez, sau galbenul nord coreean, concentrează esenţa a tot ce este mai rău în fiinţa umană. Se propagă prin contact direct cu victima, din aproape în aproape, infectând-o, dominând-o, şi transformând-o într-un combatant loial al sistemului împus. Reversul transcriptic constituie enzima de transfer şi transformare a ideologiei infectantului, în matricea codurilor spiritului infectatului profan, până la estomparea şi abolirea tuturor mecanismelor autoimune de respingere. În final, gazda nu îşi mai recunoaşte duşmanul. Îl acceptă ca făcând parte din propria sa fiinţă, din propriul său spirit, devenind un mutant oarecare şi nimic mai mult.

Dumnezeu a zis: „Cinsteşte pe tatăl tău şi pe mama ta". Mutanţii comunişti au inversat porunca: „Cinsteşte pe fiul tău şi pe fiica ta ca să trăieşti mult şi bine pe pământ". Românii au inventat cultul beizadelei. Beizadeaua moştenitoare de drept şi e fapt a bunurilor materiale, dar şi spirituale perverse, va asigura în subsidiar şi supravieţuirea părinţilor, cu sistemul lor cu tot. Folosind reversul transcriptic ca pe o enzimă vicleană, va tranforma mesajul ticălos comunist în conştiinţă şi convingere creştină invadând gazda în mod discret, jovial, făcând-o supusă şi mutantă. Rezultatul în timp va duce la apariţia unei populaţii străine de spiritul şi valorile româneşti creştin-tradiţionale.

Spălarea creierului a început la români încă de pe vremea lui Stalin. Comuniştii actuali au reuşit să limiteze istoria socialismului comunist român la anii dominaţiei staliniste. După 1953 nu a mai fost comunism. A fost un partid şi o securitate de îngeri. Dumnezeu însuşi a luat chipul şi asemănarea partidului şi a securităţii, salvând România. Creierul populaţiei a fost spălat integral, folosindu-se detergentul reversului transcriptic. Performanţele sunt uluitoare. Cei care odinioară împuşcau, schingiuiau sau ucideau fără milă, în calitate de călăi, prin închisori sau camere de torturăi, azi beneficiază de pensii nesimţite de zeci de ori mai consistente decît ale unui medic sau profesor. În plus, „îngerii" aceştia au coborât pe pământ.

S-au amestecat cu oamenii de rând, cu victimele lor anterioare şi le-au convertit credinţa la adevărul lor istoric şi spiritual. Ei nu au dat o palmă unui deţinut. Ei au fost doar comandanţi. Comandanţi de miliţie sau securitate, ofiţeri superiori. Au stat doar în birouri. Alţii au schingiuit sau împuşcat, la o adică, gradele inferioare, gradele inferioare, gardieni şi portarii. Iar omul de rând îi crede şi le pupă mâna. Ca la nişte binefăcători. Doar au salvat România. Dacă nu erau ei, ne cotropeau ruşii sau ungurii. Ne vindeam ţara. Aşa că mai bine au luat-o dânşii, în păstrare, pe veci. Iar românul, românul face şi el ca ţiganul. Adică, dacă poate să fure, de ce să mai muncească?.

Confiscarea anticomunismului, este ultima găselniţă. Victimele dictaturii socialist-comuniste, foştii deţinuţi politici şi aceştia, din ce în ce mai puţini, nu mai au cui relata prin ce-au trecut. Nu au audienţă, nu au infrastructură. Azi, majoritatea securiştilor comunişti sunt scriitori. Da, da ! Scriu de zor, scriu cărţi pe care le publică pe banii publici, le lansează cu mare zgomot, fac agape şi chiolhanuri de răsunet naţional şi internaţional. Pichetează chiar Academia Suedeză nominalizându-se, unii pe alţii la Premiul Nobel pentru literatură. Europa a devenit în ultima vreme şi ea comunistoidă. Comunistoidă şi selectivă. Parcă îi caută cu lumânarea. Numai pe aceştia. Restul populaţiei din arealul românesc sunt „ţigani". Da, da ! Ţigani. Cum ieşi afară şi nu te ştie Europa de comunist sau securist, eşti ţigan. Şi te tratează ca atare. Să fi reuşit să contamineze „tovarăşii" noştri restul lumii folosindu-se de fantastica şi diabolica facultate a spiritului românesc, reversul transcriptic ? Deocamdată beizadelele au invadat Europa şi America. Au invadat colegiile şi universităţile lumii. Numărul lor creşte exponenţial. Mai veghează cineva la lumea aceasta? De sus, din cer, nimeni. Poate din adâncuri, dincolo de scoarţa terestră.

DOSARUL DE CADRE

Motto:

„De cele mai multe ori ura
faţă de aproapele este mai mare
decât iubirea de sine”
Alexis Carrel

In anul 1988, medicului specialist chirurg de la Spitalul municipal Tecuci, judeţul Galaţi, Republica Socialistă România, dr. Mihai Ganea i se desface contractul de muncă. La solicitarea instanţei, unitatea spitalicească prezintă Dosarul Personal al medicului în copie legalizată. A fost singura modalitate de a accede la „dosarul de cadre” altminteri acesta rămânea închis în seiful biroului tovarăşei Luiza Ardelean, şefa serviciului respectiv. Acolo şi numai acolo, la adăpost de orice privire iscoditoare, se afla capătul, adică mânerul, pârghiei care acţiona asupra destinului mizerabil al oricărui om al muncii din unitate. Accesul la respectivul dosar era limitat. Numai tovarăşul director. Adică tovarăşul doctor anatomo-patolog, Secară Florică putea să-l solicite şi să-l răsfoiască după bunul său plac oricând dorea. El era director pe atunci şi de multă vreme. În afară de director, la dosarele de cadre aveau acces şi alţi tovarăşi. Tovarăşul maior Baciu de la Securitate, tovarăşii de la Miliţie şi cei de la Comitetul municipal de partid şi bineînţeles, tovarăşul procuror şef Moroşanu, apoi Scutaru Trandafir şi alţii pe linie politică şi administrativă până la Bucureşti sau, de ce nu, Moscova şi poate Dumnezeu.

După lovitura de stat din 1989, am copiat acest dosar pentru a-l prezenta lumii ca pe o mostră fidelă de comunism cenuşiu, de teroare jovială nenorocită, teroarea din lumea halatelor albe, pe care am denumit-o atunci Mafia Albă.

Iată deci cititorule câteva mostre:

Spitalul Municipal Tecuci

Nr.5373
Data 21.9.1988
Către ,
Judecătoria Municipiului Tecuci
Judeţul Galaţi

La adresa Dvs.nr.2174/1988 alăturat vă înaintăm dosarul cu toate actele care au stat la baza emiterii deciziei nr.56/1988 prin care s-a desfăcut contractul de muncă al tov.Dr.Ganea Mihai,solicitat de Dvs.

Medic Director,
Dr. Secară Florica

Urmează referatul conducerii unităţii prin care se motivează, oarecum, decizia luată de către aceasta de a-i desface contractul de muncă medicului incomod care, nu s-a integrat în minunatul colectiv de medici comunişti din spital. Referatul este alcătuit pătimaş şi justificativ ca mostră de ticăloşie nevinovată. Autorul, sau autorii compunerii, prezintă în aşa fel situaţia, încât din lectura textului respectiv reiese destul de clar faptul că ticăloşia despre care se face vorbire, din punctul lor de vedere, reprezintă culmea nobleţei partidului şi a conducătorilor săi, iubiţi sanitari care au depus eforturi susţinute şi disperate pentru a-l îndrepta pe tovarăşul lor rău, adevărat duşman al poporului, al clasei muncitoare şi al partidului. Dacă ar fi să-l parafrazez pe Dostoievski, aş spune că Secară, ca orice alt comunist autentic, era un ticălos naiv ce credea că ticăloşia sa era culmea nobleţei. Părea plin de bune intenţii, dar scopul suprem al său era chiverniseala cu orice preţ, fără asumarea nici unei răspunderi. Ceilalţi ticăloşi, ca cei din categoria propriu zişi sau cei din născare,

se regăsesc, alături de cei naivi, mai departe în dosarul cu pricina, ca de altfel, în toate dosarele de cadre din România dinainte de 1989.

REFERAT

Dr.Ganea Mihai medic principal de specialitate chirurgie,încadrat la Spitalul municipal Tecuci prin transfer în urma examenului de secundariat, la data de 01.12.1979,este confirmat medic pr.de chirurgie după 5 ani de secundariat şi 3 examene de atestare.

Chiar din timpul secundariatului se poate trage concluzia că nu a depus eforturi susţinute pentru însuşirea cunoştinţelor chirurgicale ,doarece comisiile de atestare i-au acordat titlu de specialitate abia după 3 examene de sfărşit de secundariat.

Facem precizări că au fost asigurate toate condiţiile necesare unei pregătiri profesionale întrucât stagiul de secundariat l-a efectuat în primul an la spitalul clinic Fundeni,profesor dr.Setlacek,în al doilea an la spitalul jud.Baia Mare şi al treilea an la spitalul jud. Galaţi,unităţi sanitare cu înalte competenţe profesionale,cu cadre medicale de înalte calificare şi bine dotate cu aparatură şi sisteme de investigare moderne.

În continuare ca medic specialist cu post în Policlinica municipală a avut înţelegere deplină din partea conducerii spitalului şi a secţiei de chirurgie,aprobându-i program de activitate Policlinica-Spital cu participarea celorlalţi doctori primari în număr de doi la activitatea permanentă din Policlinică,pentru a-i înbunătăţi pregătirea profesională.Menţionăm aceasta doarece conform instrucţiunilorM.S.privind integrarea medicilor în asistenţă ambulatorie şi spitalicească tov.Dr.Ganea,ar fi trebuit să desfăşoare activitatea în spital 3 luni pe an.

Începând din anul 1987 nu mai desfăsoară activitatea în Policlinică,rămânând cu program în întregime în spital.

Slab pregătit profesional din timpul secundariatului,se regăseşte firesc şi după acordarea titlului de medic principal,motiv pentru care

şi şeful secţiei de atunci Hîncu Mihai cât şi celălalt medic primar dr.Gheorghiu Ioan au trebuit să-l îndrume,să-l supravegheze şi chiar să-l înveţe gesturi chirurgicale.A fost suficient motiv de apariţie a conflictelor,deoarece el nici nu se considera începător în chirurgie şi nici nu-şi dădea seama de adevărata sa pregătire.

Împreună cu Dr. Trăistaru Petru metodolog Judeţean,s-a hotărît încă din anul 1985 competenţa chirurgiclă a tov.Ganea Mihai şi acesta să efectueze intervenţiile chirurgicale numai sub supravegherea medicilor primari ai secţie,aspecte care au creat menţinerea unei stări de

tensiune în colectivul medical generate de opoziţia dr. Ganea Mihai însoţite de supraevaluarea posibilităţilor profesionale şi de încălcări ale normelor dentologice legate de acest aspect.

Am ajuns la concluzia că nu este apt de a i se încredinţa activitatea operatorie şi în consecinţă nu-mi asum răaspunderea de a-l lăsa să efectueze intervenţii chirurgicale în secţie. Nici măcar intervenţiile mica chirurgie ce se pote efectua în cabinetul Policlinicei nu le executa, ci le trimite la Spital spre rezolvare sau le lăsa în seama personalului mediu.

În acest timp dr.Ganea Mihai sub diferite forme a refuzat sau şi mai grav a respins îndrumările sau sfaturile medicilor primari însoţite de apreciere negative ale pregătirii lor profesionale faţă de personalul mediu, medicii stagiari sau populaţia oraşului.

Supraevaluarea pregătirii sale profesionale,asociate cu lipsa de colaborare,m-au condus la producerea unor erori de diagnostic şi de tehnică chirurgicală cu implicaţii asupra sănătăţii bolnavilor.

Tot datorită lipsei de competenţă profesională au fost posibile şi acte total nemedicale precum: aplicarea de ghipsuri fără reducerea luxaţiilor,montarea unor aparate gipsate incorect sau nesuturarea ligamentelor secţionate traumatic,tendinţa fătiş exprimată de a efectua intervenţii mari ca: exereze de stomac ,colici etc.sub pretextul că aşa procedează şi alţii. Îl caracterizează grandoarea profesională,depăşindu-şi propriile posibilităţi,precum şi

competenţele spitalului nostru propunând intervenţii de mare avergură ca: anastomoza porto-cave,spleno-renale etc.

Precizăm că aceste intervenţii sunt practicate rar şi în clinicile universitare,dar propunerea efectuării lor la nivelul unităţii noastre şi în faţa bolnavilor, determină neîncrederea acestora în restul colectivului medical, în capacitatea acestuia de a rezolva un caz.

Are tendinţa chirurgicală neglijând riscurile unor afecţiuni asociate: cardiopatii ischemice,bloc major de ramure,afecţiuni bronhopulmonare grave,ceea ce ar fi expus bolnavii unor situaţii cu implicare vitală evidentă.

Pentru comportamentul sau insubornare, încălcarea permanentă a regulilor de ordine interioară precum şi a normelor elementare deontologic a creat la început conflicte cu dr.Hincu Mihai fost şef secţie, cât şi în prezenţa cu actualul şef de secţie.

Refuzul permanent de a îngriji bolnavii conform normelor şi sarcinilor de serviciu stabilite de Ministerul Sănătăţii (norme generale de organizare şi funcţionare a unităţii sanitare) a generat în schimb atitudinea profund dăunătoare şi chiar periculoasă pentru asistenţa chirurgicală a bolnavilor. Astfel cerinţa permanentă de autonomie totală solicitată de altfel şi în scris, manifestări exprimate prin eu internez, eu operez, nimeni să nu se amestece în bolnavii mei.

A fost preocuparea dominată pe întreaga perioadă,generând insurbordonare ad-tivă şi profesională, nesocotirea obligaţiilor şi atribuţiile medicului şef de secţie.În legătură cu aceasta nu a respectat permanent prevederiile art.63 din normele sus menţionate care prevăd în mod expres ca medicul şef secţie chirurgie răspunde de calitatea actului chirurgical,de stabilirea programului operator şi a indicaţiilor operatorii, pregătirea preoperatorie şi tratamentul post operator efectuat în secţia pe care o conduce.

În ceea ce priveşte comportamentul la locul de muncă se desprind atitudini necorespunzatoare, atât faţă de medicul şef de secţie cât şi de medicii stagiari, faţă de personalul mediu şi de îngrijire.

Astfel blamarea şefului de secţie în faţa bolnavilor în spital şi în afara unităţii sanitare, incitându-i să facă reclamaţii,să-şi exprime în scris nemulţumirea cu privire la îngrijirile primite în unitatea noastră,sugerându-le în public să aleagă alte unităţi sanitare, deoarece la nivelul secţiei chirurgicale Tecuci nu se rezolvă decât bubele şi furuncule.

În relaţiile cu medicii stagiari a manifestat permanent o atitudine arogantă, cosiderându-se om de stiinţă, aducându-le jigniri şi chiar umilinţe în unele situaţii.

Faţă de personalul mediu a manifestat atitudini de santaj, ameninţări cu sancţionarea, în vederea obţinerii de informaţii în legătură cu activitatea şefului de secţie şi a celorlaţi medici,a conducerii ad-tive ,pe care să le folosească pentru a denigra colectivul de muncă.

A căutat să atragă personalul din secţie pentru a-i avea parteneri de acţiune,lucru care a dus la tensiuni în relaţiile de serviciu la suspiciuni asupra activităţii fiecăruia,la insubordonare, încercând să slăbească autoritatea şefului de secţie.

În permanent a întreţinut o atmosferă de denigrare şi bârfă, atât în unitate, cât şi în afara acesteia ajungând până la situaţia de incitare, de acordare de mită pentru a discredita cadrele de conducere.

A încălcat în mod permanent prevederile elementare ale disciplinei muncii,a regulamentului de ordine interioară,ale eticii profesionale, ceea ce a contribuit la crearea opinii mai puţin favorabile din partea populaţiei şi uneori din partea organelor tehnice superioare sau de stat din municipiu.

În acest context menţionăm participarea inconstantă la activitatea din secţie datorită plecărilor repetate din timpul programului chiar în aceeaşi zi, fără a avea aprobarea şefului de secţie.

Astfel activitate zilnică la vizita bolnavilor ,la contravizită şi activitatea chirurgicală a fost permanent perturbată de

neparticiparea la vizita bolnavilor, plecări din timpul acestor activităţi pentru diferite probleme personale.

Activitatea de contravizită a fost efectuată necorespunzător în ţinută de oraş ,la ore nepotrivite ,în grabă, ceea ce adus la recunoaşterea bolnavilor şi la imposibilitatea şefului de secţie de a folosi în echipă în mod eficient şi fără a avea garanţia unei responsabilităţi faţă de bolnavii operaţi.

Calitatea documentaţiei medicale întocmite de Dr. Ganea Mihai a fost şi este îndoielnică, examenul clinic superficial, sărăcia datelor înscrise în F.C.şi chiar neîntocmirea foilor de observaţie la bolnavii operaţi în urgenţă fiind aproape sistematică consemnate de motodologul Judeţean şi de brigada Ministerului Sănătăţii .

Datorită prezenţei incontestate în secţie nu a putut urmări evoluţia post operatorie, nu a efectuat calitativ tratamentul postoperator, aceste aspecte fiind preluate de şeful de secţie şi de medicul stagiar, aceasta fiind o trăsătură permanentă în activitatea lui.

În permanenţă s-a prezentat în întârziere la serviciul de gardă, au fost înregistrare plecări din timpul gărzii pe perioda 1-6 ore şi aspectul cel mai grav, nerespectarea la gardă pertubând activitatea de urgenţă. Au fost situaţii când datorită lipsei de gardă a dr.Ganea Mihai medicul şef secţie a fost solicitat să opereze în urgenţă şi să asigure în continuare serviciul de gardă. Lipsa din gardă a condus la executarea unor manevre teraupeutice de către personalul mediu din serv. triaj uneori în condiţii necorespunzătoare.

Pentru încălcările frecvente ale disciplinei muncii dr. Ganea Mihai a fost sancţionat cu retrogradarea în funcţie în aceeaşi profesie pe perioade de 3 luni, ultima fiind aplicată pentru părăsirea gărzii la data de 01. 05. 1988. Chiar în această situaţie a continuat să încalce disciplina muncii prin repetate plecări în timpul programului, plecări şi absenţe de la serviciul de gardă, denigrarea şefului de secţie, incitarea la efectuarea reclamaţiilor a unor persoane(bolnavi cât ţi personal din unitatea noastră)ceea ce a condus la agravarea unor stări tensionale în rândul personalului

secţiei chirurgie cu repercursiuni asupra colectivului unităţii noastre.

Prin comportamentul său în unitate şi societate a generat aprecieri nefavorabile nu numai asupra sa, cât şi a întregului corp medico-sanitar, la ora actuală procesul de stabilire a paternităţii, dr. Ganea fiind în curs de desfăşurare, instigând opinia publică din oraşul Tecuci .

Faţă de repetatele acte de indisciplină, unele de gravitate deosebită ,continuate şi în prezent sfidând colectivul în care lucrează, propun COM-ului desfacerea disciplinară a contractului de muncă al tov. dr. Ganea Mihai –conf-Codului Muncii-propunere ce o voi înainta Direcţiei Sanitare pentru aprobare.

Medic Director
Dr. Secară Florică

Doctorul avea un dosar de securitate, D.U.I. Dosar de Urmărire Informativă. Tentativă de penetrare structură securitate şi gardă. Dosar de terorist. După 20 de ani a avut acces la acesta şi atunci s-a îngrozit aflând ce mizerie a clocotit în spatele său, vreme de cîteva decenii. Practic, destinul lui s-a consumat sub imperiul cenuşiu comunist la cote înalte şi la foc continuu.

Se poate deduce cu uşurinţă cât de „bine" i-a fost în perioada secundariatului. Urmărit permanent, pas cu pas, supravegheat, zi şi noapte, obligat să se supună unui regim de mizerii şi umilinţe, de tot felul, din partea superiorilor săi.

La Spitalul republican Fundeni, profesorul Dan Setlacec nu l-a repartizat niciodată într-o echipă operatorie. Era complet marginalizat. Doar conferenţiarul Stăncescu îl mai băga în seamă apreciindu-i manualitatea în plagă. Odată, chiar a declarat în timpul unei operaţii: „Ganea are două mâini drepte, e ambidextru, în

comparaţie cu Irinel Popescu care are două mâini stângi adică, ambisinistru."

La examenele de atestare în specialitate, era ales, special, de doctorul Rădulescu care făcea parte din comisie, să-l examineze, numai el şi nu altcineva, pentru a-l depuncta. Dan Rădulescu era conferenţiar la Spitalul Clinic I. Cantacuzino unde activa profesorul Juvara. La următoarea examinare, profesorul l-a luat pe Ganea pe mâna lui şi i-a dat examenul. Rădulescu nu a avut decât să-l felicite cu ciudă la final pentru promovare. În cartea sa „Aşa a fost", profesorul Juvara descrie maniera ticăloasă de a naviga în viaţă şi profesie a tovarăşului conferenţiar doctor Dan Rădulescu. Acesta era prieten cu cei de la Tecuci. Erau cotizanţii lui. În special Gheorghiu. Fiul său, va fi promovat de Rădulescu la Bucureşti, iar pe Ganea va încerca să-l distrugă într-un caz de culpă medicală. Doctorul Antonie, îndepărtat pe criterii politice din Bucureşti la Spitalul comunal Vidra, din munţii Vrancei i-a deconspirat lui Ganea faptul că anestezistul clinicii de ortopedie de la Spitalul Foişor, doctorul Roger Georgescu i-ar fi spus că lui Rădulescu, procuratura, în urma unei percheziţii la domiciliu i-a confiscat o sută de mii de lei. Era mita dată de medicii tecuceni pentru distrugerea lui Ganea. Dacă ar fi să ne luăm după textul referatului, iată de ce condiţii a beneficiat doctorul Ganea în perioada secundariatului său în chirurgia românească şi după consumarea timpului respectiv.

11.07.1988 ora 7,10

Tov. Nistor: Se va comunica în scris: Scutirile din gardă se aprobă pe baza expertizei Medicale de către C.O.M.

Tovarăşe Director,

Având în vedere gravele acuzaţii care mi se aduc, faptul că acestea sunt răspândite prin localitate precum şi că sunt transmise la nivele superioare în reţeaua sanitară judeţeană şi autorităţi, constând în aceea că nu sunt medic, ci posesor al unei diplome false etc,etc.

Cu respect vă comunic că starea sănătăţii mele fizice ,morale şi psihice nu-mi permite să fac gărzi sau activitate în secţia Doctorului Gheorghiu Ioan şi fiul.

Dr.Ganea Mihai
Medic specialist chirurg
Ss inds.
6.7.1988 *Tov. Director al Spitalului Tecuci*
L.S. *–conform cu originalul-*

Odată instalat la Tecuci ca medic specialist chirurg, tovarăşii din conducerea sanitară l-au fixat cu postul în Policlinică. Scopul era ca doctorul să fie ţinut cât mai departe de sala de operaţie. Nu trebuia să vadă programul operator şi ce anume se întâmpla acolo. I s-a spus, program integrat. Adică trei luni în spital şi nouă luni în policlinică. Dar cele trei luni erau şi cu program de policlinică patru ore. Halal activitate profesională pentru un tânăr chirurg. După lupte grele şi epuizante, Ganea reuşeşte să se apropie de spital într-un program de exclusivitate. Era prin anul 1987. Solicită un număr de zece paturi şi o oarecare autonomie în gestionarea lor. Nu i se acordă acest lucru şi va rămâne la mâna şefilor comunişti până la capăt. Adică la Revoluţia din 1989. Dar şi aceasta nu i-a adus decât necazuri. Directorul Secară Florică şi Primul secretar al Partidului Comunist Român din judeţul Galaţi Dina Carol, vor fi aleşi de popor ca senatori cu mai multe mandate în Senatul României. Asta da Revoluţie, asta da, lovitură de stat bolşevică comandată de la Moscova sau dinăuntru. Iată şi referatul chirurgului şef comunist.

Spitalul Municipal Tecuci
Spitalul Municipal Tecuci
Nr.*2277*
Secţia Chirurgie
1988 luna 05 ziua 03

Referat

În calitatea ce o am ca şef al secţiei chirugie vă aduc la cunoştinţă despre permanenta stare de indisciplină a tov. dr.Ganea Mihai , despre repetatele absenţe nemotivate, repetate plecări din garda spitalului fără asigurarea asistenţei de urgenţă, cu neputinţa de a se încadra într-un colectiv unde să muncească şi să fie apreciat şi stimat.

Pentru referire directă şi precisă vă voi relata activitatea lui doar pr ultimele 3 săptămâni ale lunii aprilie 1988, deşi repet, aceeaşi stare există de mai mulţi ani.

Are grijă să vină mai regulat doar la raportul de gardă la ora 8 când semnează şi condica,apoi.....

În ziua de 9.04.1988 pleacă în oraş la ora 8,15 revine la ora 9, 15, pleacă la 10,15, revine la 12,05, stă îmbrăcat civil până ce pleacă definitiv la ora 12,25.

În ziua de 11.04.1988 pleacă la ora 9,15 revine la ora 12,00, stă îmbrăcat civil până la ora 12,25 când pleacă definitiv.

În ziua de 12.0.1988 nu vine la raportul de gardă , vine pe la sfârşitul vizitei la 8,45, pleacă la ora 9,45, revine la ora 12,00, este imbrăcat civil în curte şi pleacă definitiv la ora 12,30.

La plecare pe poartă tov. Dr. Diaciuc V. îi arată ceasul şi mă strigă şi pe mine ca să-l văd.

În ziua de 13.04.1988 pleacă la ora 8,15, revine la ora 9,25 , pleacă la ora 9,45, revine la spital la ora 11 şi pleacă definitiv la ora 11,30. În această zi am fost anunţat de dr. Dianciuc Ana să-l trimit la Policlinică deoarece tov dr . Hincu Mihai are concediu de odihnă

3 zile , nu l-am găsit pe dr.Ganea ca să-l trimit . Am chemat toţi bolnavii de la Policlinică ca să-i consult la spital.

În ziua de 14.04.1988 îl anunţ să facă policlinica.

Plecă la ora 8,45 la policlinică, soseşte la ora 11şi pleacă definitiv la ora 11,30 fără să fi văzut toţi bolnavii.

În ziua de 15.04.1988 plecă din spital la ora 8,10 spre policlinică, dar ajunge la ora 10,30 şi pleacă de acolo definitiv la ora 11,00. Este găsit la localul lui Cuza de către tov.secretar Tatomir Violeta şi secretara Comitetului de partid spital tov Dr. Rusu Angela.

În data de 16.04.1988 pleacă din spital la ora 8,15 revine la ora 8,45 şi pleacă la ora 12,00.

În data de 18.04.1988 nu vine la vizită, spune că are proces pentru stabilirea paternităţii, vine la ora 11 supărat că s-a amânat procesul şi pleacă definitiv la ora 11,30.

În ziua de 25.04.1988 lipseşte toată dimineaţa şi apare la ora 14.30 deoarece era de gardă.

Deoarece la această dată cred ca numai cele 12 zile sînt convingătoare.

Referindu-mă la asigurarea asistenţei de urgenţă prin gardă astfel: în această perioadă a fost de gardă doar de 3 ori în zilele de 12,15,20 aprilie 1988.

În ziua de 12.04.1988 vine la gardă la ora 16,00, pleacă la ora 19,00 şi vine la ora 22 când şi operează.

În ziua de 15.04.1988 vine în gardă după ora 15,00 ora mea de plecare, fără a putea preciza ora la care s-a prezentat.

A plecat la ora 19,00 şi revine la ora 20,30. A doua zi pleacă din gardă la ora 7,00 şi revine la ora 7,50.

În ziua de 20.04.1988 se prezintă la gardă la ora 14,10, deşi brigada Ministerului Sănătăţii era în spital şi de care ştia. Pleacă la ora 19,00, dar brigada Ministerului Sănătăţii fiind prezentă la spital, nu-l depistează că el lipsea şi la ora 21,00. Nu mai ştiu când a venit.

Cât priveşte contribuţia lui la activitatea de îngrijirea bolnavilor ,se înţelege de la sine punându-se şi intrebarea : Când o să mai facă între atâtea absenţe? Partea de cancelarie – înlocuirea foilor de

observaţie, biletele de ieşire , urmărirea analizelor ,investigaţiile radiologice , trimiterea către alte spitale, consulturile interdiciplinare rămân în sarcina mea şi a stagiarilor. Pe dânsul îl interesează doar operaţiile, după care de regulă se îmbracă şi pleacă grăbit, indiferent de orice oră.

Nu-l interesează repartizarea unui număr de paturi cu bolnavi în îngrijire, după recomandarea medicului metodolog judeţean Dr. Traistaru Petre şi după sarcinile, obligaţiile reeşite din legea sanitară.Vrea paturi în care să-şi interneze, să-şi trateze bolnavii lui, cu acces la sala de operaţie, unde să îşi opereze, citat din cererea lui către tov. Director. Nu acceptă ideea de a-i face vizita la aceste paturi pentru a-i repartiza operaţiile în raport cu putiţa lui, nu am curajul să-l las să facă contravizita prin rotaţie cu el cum ar fi şi firesc, este necesar să mă mai odihnesc şi eu deoarece este necesar în meserie.

Superficial şi nestatornic din fire, face contravizita imbrăcat în haine civile, astfel la data de 16.04.1988 ora 17,00 face contravizita imbrăcat cu paltonul şi cu şapca pe cap, îi atrag atenţia să se dezbrace deoarece are de operat bolnavul Popa cu apendicita cu peritonită.

Cînd este aşa se face contravizita singur la unii bolnavi, scrie medicaţia, la alţii nu, probabil ca nu examinează pe toţi sau intenţionat se face că-i uită.

În ziua de 17.04.1988 nu prescrie penicilină la bolnavul Popa operat de peritonită şi la bolnavul cu zdrobirea labei piciorului şi alţii, dar scrie în schimb perfuzie cu vitamine multe la bolnavul Tecuceanu pentru cefalee post rahieanestezică căruia la data de 15.04.1988 îi prescrie şi ampicilină.

Nu este colegul pe care să te sprijini cu nădejde că observi o evoluţie negativă la bolnavii noştri fiindu-mi chiar frică că mă poate compromite. Nu comportă încredere profesională.

De altfel pregătirea lui profesională se cunoaşte .A făcut secundariatul 6 ani în loc de 3. De abia a 3 oară comisia s-a îndurat să-l facă specialist . N-ar fi nimic, dacă ar avea măcar bunăvoinţa,

personal însă cred că nu mai are când învețe şi în plus se proclamă la toţi şi desăvârşit . La operaţiile de hernii, nu la toate poate rezeca sacul hernial (şi este timp chirurgical obligatoriu), unele tendoane secţionate nu le sutureză, afirmând în faţa cadrelor medii că se întâlnesc ele şi se sutureză. Face caz că bolnavii săi sunt pansaţi numai de către sora de la sala de pansamente . Eu aş fi bucuros ca el medic, să-şi facă pansamentele personal, măcar la bolnavii operaţi de el, după cum s-a înfuriat în ziua de 24.04.1988 să-şi facă pansamentele la bolnavii operaţi de el. În această zi fără să apeleze la sora de serviciu Lemnaru Maria care avea casoleta pe masă cu compresele sterile şi cheia de la trusa de instrumente, trimite 7 bolnavi printre care Ceauşu , Popa, Aldea , în pijama la triaj ca să-i panseze acolo cu sora de la triaj făcând în acelaşi timp şi gălăgie despre debandada ce există la noi. Au stat bolnavii acolo 2 ore (în ziua aceea a fost frig) el plecând în oraş cu bicicleta.

După ce mi s-a adus la cunoştinţă întâmplarea i-am întrebat pe bolnavii Popa, Aldea, ambii operaţi de el de peritonită apedinculară. De la operaţia din data de 16.04.1988 şi până azi 24.04.1988 v- a mai pansat el vreodată? Mi-au răspuns că nu.

Mă întreb, eu şi sora de de la pansamente ar fi trebuit să-i las nepansaţi atâta timp? Este însă inconstant în hotărâri . De atunci şi până acuma nu a mai pansat pe nimeni.

Tov. Dr. Diaciuc Ana este îngrozită că trebuie să-l trimită de la 3 mai 1988 să facă Policlinica, deoarece dr.Hincu Mihai intră în concediu de odihnă. Dumneaei afirmă că vine la policlinică, stă puţin, consultă pe fugă îmbrăcat ,nu îi vede pe toţi.Pe unii pe care îi interesează îi trimite să-l aştepte la spital. Astfel pe ziua de 15.04. trimite la spital pentru ora 15,00 să-l aştepte toţi internaţii. Îşi planificase probabil deliberat să vină la gardă la ora 15,00. În ziua aceasta la ora 14,30, am fost chemat la triaj şi am găsit sala de aşteptare plină până la refuz cu bolnavii ce îl aşteptau în loc să li se fi făcut formele de internare.

Nu întocmeşte foaie de observaţie la bolnavii internaţi în garda lui. Medicii stagiari denumiţi de el locotenenţi s-au hotărât să nu-i mai facă foile, acestea fiind obligaţia lui de serviciu.

Brigada Ministerului Sănătăţii a găsit 3 F.O. neîntocmite de dânsul la bolnavi internaţi în garda lui şi operaţi tot de dânsul şi l-a apostrofat că este chirurg nu măcelar.

După ce interneză bolnava Adăscaliţei Elena , elevă de 9 ani ,cu F.O. 5894 650 în garda din 22.04.1988 ora 22,00 nu o mai vede, nu-şi finalizează activitatea.Nici nu ştie că eu a doua zi i-am făcut radiografii, am constatat că are fractură la ambele oase gamba stângă şi am trimis-o la Galaţi cu autosanitara pentru a fi operată.

Cât priveşte relaţiile de serviciu ale dr. Ganea cu restul personalului şi cu bolnavii lasă de dorit.Mă refer numai la această perioadă de 3 săptămâni, altfel s-ar putea scrie un roman de întâmplări (in seara zilei de 6.04.1988 când a fost de gardă a purtat discuţii jignitoare la adresa mea şi făcând şi referiri că am cheltuit mult cu familia Voicu să-l dea în judecată).

Au fost de faţă Diaconu Tanta , Ghinea Alexandrina , Mihai la Ovidiu. Cu această ocazie l-a judecat şi personalul amintit cum de nu-i este ruşine să se judece pentru stabilirea paternităţii în faţa atâtor oameni şi cu martori. Ştiţi ce a răspuns?- Sând mândru că întregesc politica demografică a ţării. Cum? cu minorele?.

Iar în după amiaza zilei de 12.04.1988 fiind de gardă a internat pe bolnavul Ceauşu. Când am venit la contravizită familia m-a rugat să mă ocup de el, să nu-l las pe mâna dr.Ganea. M-am gândit să nu mai intru în conflict cu el, l-am examinat doar pe bolnav, am constatat că are apendicită acută cu perionită, nu l-am operat eu, dar am dat dispoziţie sorei să înceapă cu antibioticele.

Când a făcut el contravizita şi când a văzut că am scris la foaie penicilină, în plin salon cu bolnavi şi faţă de sora Vasilache Angela, a făcut criză de compensare psihică a aruncat foaia de observaţie, a bătut cu piciorul în tocul uşii şi ţipa : Ce se bagă porcul de Gheorghiu la bolnavii mei, eu trebuie să-i operez şi el îi pune pune viaţa îi pericol scriindu-i penicilină. Mi-a fost jenă să întreb toţi

bolnavii care erau toţi de faţă şi care au auzit, am întrebat doar pe bolnavul Cracea care mi-a confirmat cele întâmplate. Enervată şi sora Vasilache Angela că nu mai termină cu jignirile i-a spus : Operaţi-l domnule doctor ce mai faceţi atâta gălăgie.

În ziua de 20.04.1988 în timp ce era de gardă, dr. Ganea internează pe bolnavul Mititelul cu ulcer perforat. Fratele său, profesorul Mititelu pe care îl cunosc de mulţi ani în oraşul acesta, sună la uşa casei mele la ora 21,30 şi mă roagă insistent să mă deranjez să mă îmbrac şi să vin la spital şi să-l operez pe fratele său. Îi spun că de gardă este dr.Ganea, dar el mă roagă insistent să nu-l las pe mâna lui. În aceste condiţii l-am operat eu ajutat de dr.Ganea . Înfuriat se duce la dr.Carp medicul de gardă de la interne, îl strânge de gât şi îl face de râs, şi de ce m-a chemat pe mine să-i iau cazul.

În ziua de 25.04.1988. când a lipsit nemotivat am internat la ora 13,00 copilul Dumitrache cu apendicită acută cu reacţie peritonistă. I-am spus la plecare la dr.Buliga medic de gardă să-l cheme de acasă pe dr .Ganea şi să-l opereze. Mi-a telefonat mai târziu că nu este acasă şi este plecat la Iaşi. Am răspuns că în situţia aceasta am să vin eu şi am să-l operez. Între timp a venit şi el şi el la gardă dar nu l-a operat la ora 20,45 cu toate insistenţele dr. Buliga şi ale sorei Melnic Maria care l-a chemat din curte unde stătea de vorbă.

A doua zi dimineaţa i-am reproşat de ce a operat urgenţa aşa de târziu, el s-a înfuriat şi îmi ţipa în salon că el nu va mai dubla pe dr. Buliga, el nu operează la cererea medicului stagiar , că s-a săturat să opereze bolnavi frăncuiţi de stagiari.

Cu această oczie când fac ancheta, aflu că dimineţa este văzut de infirmiera Aenoaie Dochiţa în timp ce-i făcea scandal mamei copilului operat că nu i-a dat bani, vine în salon, continuă scandalul către mama copilului, o necăjită cu 4 copii, că dă banii la alţii, apoi se întoarce către toate bolnavele din salon şi ţipă la ele: Daţi bani lui Gheoghiu şi mie nu?Am să vă las pe toate să muriţi. Altă dată fapt relatat de Aenoaie Dochiţa şi de către alte surori de la triaj , intră la triaj şi le iscodeşte ce mai fac eu şi ce au mai aflat ele despre

mine. Când vede că nu află ce doreşte le apostrofează: De ce nu-mi spuneţi nimic de Gheorghiu ce v-a băgat aia în gură(şi spune ţigăneşte).

Cu acţiuni de intimidare se adresează surorilor, când va ajunge şef de secţie le termină dacă nu-i dau informaţii.

Împotriva medicilor şi administraţiei împrăştie pe toţi director, eu, Hincu ,Matran, şi pe cei care îi consideră în calea lui.

Faţă de succintele relatări asupra activităţii şi actelor de totală indişciplină săvârşite de dr.Ganea care terorizează personalul secţiei chirurgie vă rugăm să luaţi măsurile cele mai cuvenite şi care se impun după multele acţiuni ce i s-au aplicat.

Datele consemnate pot fi relatate de la toţi medicii stagiari care au trecut pe la chirurgie, de la actualii prezenţi în secţie, tot personalul mediu al secţiei. Dr. Bohotin anestezist reanimator, personalul inferior al secţiei, surorile de la triaj, asistentul şef, surorile de la cabinetul chirurgie Policlinica precum şi alţi medici din spital.

Insistent recomand să fie audiaţi toţi.
Medic primar şef secţie
Dr. Gheorghiu Ioan
Parafa,ss,inds.

Dur, referatul. Gheorghiu era pătimaş din fire. Îşi apăra interesele cu străşnicie. Toată viaţa a făcut asta. Secţia de chirurgia a Spitalului municipal din Tecuci a fost moşia lui personală vreme de patru decenii. Nimic şi nimeni nu i-a putut-o lua. A trăit şi a murit cu ea în dinţi. De neînţeles, ce resort ascuns şi diabolic îl împingea spre chirurgie ? Practic, era un ins nevăzător. Un ochi zero iar celălalt minus opt dioptrii. Asta în actele medicale eliberate de complezenţă, pentru că în realitate cifra era mult mai mare, aproape dublu. Îl învăţase doctorul Rădulescu, predecesorul său pe vremea când era medic şef de raion Panciu şi secretar de partid: „Ghighi, zicea acesta, hai să te învăţ câteva tehnici simple de chirurgie că mâine, poimâine, nu mai ai funcţii politice şi vei muri de foame. Neinspirat acest doctor chirurg prieten. L-a ajutat să obţină şi atestatul în specialitate,

în ciuda faptului că era absolvent al unei facultăţi cu termen redus, adică de igenă. Gheorghiu a ajuns, în felul acesta medic primar chirurg. Handicapul ocular se accentua progresiv, dar el ţinea cu orice preţ să fie chirurg. Pentru asta trebuia să fie şef de secţie. Să fie factor decizional şi să înlăture orice intrus potenţial candidat la şefie. Cineva trebuia să facă, totuşi, operaţiile. Atunci şi l-a apropiat pe Hâncu. Celălalt, Hâncu avea doi băieţi chirurgi. Îi ţinea la Suceava. Lui Gheorghiu îi lăsase Tecuciul pentru Liviu. Liviu, fiul lui Gheorghiu, moştenea de la tatăl sau dioptriile la ochi şi stângăcia în gesturi chirugicale la mâini. Gheorghiu era orb de un ochi. Cel restant avea opt dioptrii cu minus. Unii spuneau că numărul este dublu. Dar se vedea cât colo că în plagă Gheorghiu mai mult palpa decât vedea. Opera cu sala închisă şi ajutat de fetele lui care i-au fost şi amante în tinereţe. Legau trompe. Asta era operaţia de bază la Tecuci. Apendicita, apendicita de Tecuci. Sub masca acestei operaţii de apendicectomie se practica secţionarea şi ligatura bilaterală a tubelor uterine. Sterilizare definitivă. Specifică epocii de aur, specifică comunismului sanitar românesc. Mafia albă cu veniturile sale ilicite. Marea disperare a femeilor din România lui Ceauşescu. Lui Hâncu, Ganea îi purta respect. Avea manualitate şi se descurca bine în plagă. Practic era un chirurg obişnuit, deci se putea face echipă cu el. În rest, tot un laş şi un comunist rămânea pentru el şi cei din jurul sau. Şi Hâncu lega trompe. Mai rar, dar lega şi el trompe. Ganea nu voia să participe la aşa eva. Considera intervenţia mutilantă şi neinspirată, chiar pentru conjunctura politică de fapt şi de drept. De multe ori cazurile decedau cu nişte complicaţii peritoneale greu de stăpânit la terapie intensivă unde şefă era o doctoriţă fără abilităţi profesionale şi alcoolică pe deasupra.
Procesul de uzură a nervilor lui Ganea continua într-o veselie şi pe mai multe fronturi.

Secţia Chirurgie

Proces verbal întocmit cu ocazia Şedinţei Extraordinare a grupei sindicale din data de 7 mai 1988

Se pune în discuţie activitate tov dr. Ganea Mihai cu care ocazie tov Dr.Gheorghiu Ioan citeşte referatul pe care l-a întocmit privind activitatea tov.Dr. Ganea Mihai.

Toate cadrele sanitare medii şi-au spus cuvântul afirmând că se putea spune mult mai mult că mai sunt exemple de activitate negativă.

Şi-au însuşit în unaminitate referatul întocmit, au votat ca sunt de acord să fie înaintat conducerii spitalului pentru luare de măsuri. Toate informaţiile din referat au fost furnizate de către toate cadrele secţiei chirurgie prin .

Org.gr.sindicală - Haloca Aurica – ss.inds
locţiitor - Săndica Dumitra –ss.inds
casier - Heisler Anişoara – ss.inds

Membrii gr.sindicale.

Chiriac i.	*– ss.*	*Vasilache Angela*
Inds		*Sirmache Lucica*
Dumitrasc Z.	*–*	*Gheorgiu Liviu*
ss.inds		*Nagz Istvan*
Gologan L.	*– ss.*	*Mihaila O.*
Inds		*Tocu M.*
Frantescu A.	*–ss.inds*	*Feraru E.*
Ganea M.	*–ss.inds*	*Prună M.*
Tarina Elena	*-*	*Enache M.*
ss.inds		*Ghinea A.*
Melnic M.	*–ss.inds*	*Ion Ioana*
Dima M.		*Rarinca I.*
Popa Viorel		*Velican Fl.*

-conform cu originalul-

L.S. ss. Inds.

Discutat în COM din 5.05.1988
copie

După „Revoluţie" Aurica Haloca i-a spus lui Ganea.

„Ne ducea, domnule doctor, ca pe nişte oi. Pe toate. Ne băga într-o dubă de la Salvare. Ne băga în dubă şi ne ducea la Procuratură şi la Miliţie. La Securitate ne chema pe rând şi confidenţial Maiorul Baciu. Da nu numai el. Şi alţii. Ne ducea şi ne dicta declaraţii împotriva dumneavoastră".

Asta era. Fetele erau duse la diverse autorităţi şi obligate să dea declaraţii împotriva doctorului Ganea. Ganea trebuia să dispară. Ganea era un pericol. Putea oricând să deconspire practica boicotării politicii demografice a partidului şi a tovarăşului Ceauşescu la eşaloane superioare sau autorităţi de partid şi de stat. Trebuia creată o imagine specială a doctorului. Nebun, antisistem şi terorist. Pe unul ca ăsta greu puteai să-l iei în considerare dacă zicea ceva de „trompe" sau colegi.

Situaţia ajunse la ostinato.

Referat

Vă facem cunoscut că datorită stării de indisciplină gravă şi permanentă a dr.Ganea Mihai prin plecări din serviciu, plecări din gardă, neasigurarea asistenţei de urgenţă în spital, precum şi a incompetenţei profesionale , în calitate de şef de secţie chirurgie consider inoportun şi periculoase introducerea dr. Ganea Mihai în graficul de gardă.

Propun să efectueze programul integral în policlinică. În calitatea ce o am de şef de secţie chirurgie, îmi declin responsabilitatea asupra activităţii profesionle a dr. Ganea şi luarea de hotarâri,studiindu-se referatul de către forurile în drept şi luarea de hotărâri, studiindu-se referatul înaintat deja de mine conducerii spitalului.

6 mai 1988 *ss.inds*

Dr.Gheorghiu Ioan
Medic primar chirurg

Femeile care au beneficiat de ajutorul chirurgilor de la Tecuci prin operaţia de sterilizare, adică legarea trompelor, alimentau clientela suţinut şi continuu. Majoritatea proveneau din protipendada comunistă. De la prim secretare până la activiste de rând pe linie de partid sau administraţie. Apoi mai erau şi soţiile tovarăşilor conducători iubiţi ai partidului. Ai partidului, miliţiei, securităţii sau procuratură, justiţie în general şi administraţie de tot felul. În fine, era o industrie prosperă şi de invidiat printre medici. Unul ca Ganea, ca şi cei patruzeci dinaintea lui, trebuia să dispară. Şi nu oricum, ci cu tinicheaua de coadă. Aşa trebuia. Pentru ca oriunde ar merge nebunul să nu fie băgat în seamă, dacă ar fi trăncanit ceva, de nicio autoritate.

Ganea avuse câteva tentative de evadare, dar oriunde se adresa cu o cerere de transfer, era refuzat categoric. „Nu avem posturi pentru chirurgi". Ciudat. România ducea lipsă de specialişti cu înaltă calificare, dar posturile nu se dădeau la cerere, ci prin repartiţie. Prin repartiţie în interes de serviciu, iar repartiţia o dădea partidul Partidul şi administraţia. Iar deasupra tuturor, securitatea. Numai cu girul acesteia puteai să mergi unde doreai. Aşa a înţeles Ganea cum de au reuşit unii din predecesorii săi să plece din Tecuci. Făcuseră compromisuri. Legaseră şi ei, trompe sau făcuseră pe placul partidului, cât de cât, ceva. Aşa au plecat. Cei care nu au făcut ceva nu puteau să plece, nici măcar cu demisie. Doar prin exterminare fizică. Aici avem de-a face cu un caz, cel al doctorului Epure. Într-o dimineaţă, a fost găsit spânzurat în arestul miliţiei. Spânzurat sau atârnat acolo de cineva. Orice variantă e posibilă. Cert este că doctorul Epure aşa a plecat, spăzurat. Cu Ganea era mai greu. Ganea era un nebun care lupta cu mafia până la disperare. Cineva care l-a vizitat odată în particular relatase că avea într-um apartament primit de la stat o cameră în care singura mobilă era o masă de tenis. Pe acestă masă desenase pe o coală uriaşă harta Pacificului. Undeva într-un colţ scria cu tuş negru. "PACIFIC 80 şi mai departe . . ." Avea tot felul de obiecte pe harta aceea. Fiecare cu eticheta lui. Unele mai mari, altele mai mici. Şi scria acolo pe fiecare,

Crucişătorul Mocanu, Portavionul Ortansa, Torpilorul Tatomir, Nava de linie Ghighi, submarinul Bulău, etc. Totul imita, într-n fel orignal, războiul din Pacific. „Este războiul meu cu GORGONELE", spunea doctorul. Meduzele, Gorgonele fiind sistemul şi bestiile lui. Pe marginea hărţii zăceau dosare întregi de hârtii oficiale şi însemnări. Toate purtau titlul generic de „PACIFIC". Doctorul zicea câteodată. Dacă ar fi să compar lupta mea cu ticăloşii comunişti sanitari din vremea mea sau din anii comunismului cenuşiu românesc, aş compara-o cu bătăliile din Pacificul celui de al doilea război mondial. Energie, nervi, deznădejde şi câteodată, victorii.

- Cândva, undeva, cineva, ar putea să spună: acesta a fost războiul din Pacific al lui Ganea. Războiul cu „tovarăşii".

Iar timpul trecea, din luptă în luptă.

Consiliul Popular Judeţean Galaţi ***Copie***
Spitalul Municipal Tecuci
Direcţia Sanitară
Nr.4563 din 9.08.1988
Nr.5796 din 8 august 1988

Către Spitalul Municipal Tecuci

Urmare a adresei dvs.nr. 4230 din 1988, vă comunicăm că BE al C.O.M. al direcţiei jud. Galaţi în şedinţa din 8.08.1988 a avizat desfacerea contractului de muncă a tov , dr. Ganea Mihai medic principal spec.chirurgie la Spitalul municipal Tecuci.

Director, *Şef serv plan org.muncii,*
Dr. Mocanu Mihai *Grosariu Liliana*
Red.dact L.A.
Ex.2

Spitalul Municipal Tecuci

PROCES VERBAL

Încheiat astăzi 26 iulie1988

Subsemnatul Nistor Ileana, şef birou plan organizare, personal, Cruceanu Teodor, secretar al Comitetului Sindical Spital şi Popa Viorel, asistent şef de secţie chirurgie, ne-am deplasat la locuinţa dr. Ganea Mihai, medic specialist chirurgie,pentru ancheta socială cu privire la cauzele absentării de la serviciu de la data de 7 iulie a.c. şi luarea de notă explicativă în acest sens.

A fost găsit la locuinţa sa împreună cu soţia dumnealui.

Tov.Nistor Ileana,comunică scopul vizitei şi i-a pus următorea întrebare: Care sunt cauzele de absentează de la serviciu începând cu data de 7 iulie, dacă cumva este în concediu medical şi are certificat medical pentru această perioadă sau ce alt motiv are? Pentru aceasta este rugat să dea o notă explicativă amănunţită ca să cunoască şi conducerea unităţii cauzele absentării dumnealui.

Tov Dr. Ganea Mihai a răspuns că de scris a scris destule, că nu mai are rost acum când nu i se permite să lucreze în secţie, să opereze, să participe la vizitele bolnvilor, să interneze singur, că secţia chirurgie este proprietatea şi moşia doctorului Gheoghiu şi acum, că lipseşte de la serviciu, i-a dat posibilitatea acestuia ca să fie singur în chirurgie.

Mai menţionăm că în acest timp tov Dr. Ganea Mihai a pus să ascultăm o casetă înregistrată la o discuţie dintre dânsul şi dr. Gheorghiu.

S-a refuzat ascultarea casetei spunându-i se că nu pentru aceasta s-a venit la dumnealui.

Tov. Cruceanu Teodor, din partea comitetului sindical i-a spus dacă refuză să dea notă explicativă cu cele enunţate mai sus, atunci să se prezinte personal la tov. Director Dr. Secară Florică pentru a-l pune în temă şi pe dumnealui ce cele spuse nouă.

Tov. dr. Ganea Mihai a răspuns că nu vine să discute cu directorul, deoarece mai aşteaptă o anchetă ordonată de tov.Prim secretar al judeţului, anchetă ce va fi efectuată de tov. Andrei.

În final tov. Nistor Ileana a recomandat că totuşi este mai bine până se efectuează ancheta, să se prezinte la serviciu.

Dumnealui nu a dat nici un fel de răspuns .

Pentru care s-a încheiat prezentul proces verbal.

ss. inds. L.S. ss. Inds

-pentru conformitate-

Procedura era următoarea: Şeful făcea un referat scris pe care îl depunea la secretariatul conducerii spitalului. Directorul lua act de acesta şi solicita o Notă explicativă doctorului. Dacă acesta dădea curs solicitării, atunci procedura era completă. Urma decizia conducerii, adică a directorului, de sancţionatre a doctorului, de obicei cu diminuarea retribuţiei pe una sau mai multe luni calendaristice. În cazul în care doctorul nu răspundea la nota explicativă, situaţia se complica. Se cereau declaraţii altor persoane din secţie sau unitate şi pe baza acestora se elibera decizia punitivă. Diminuarea retribuţiei doctorului Ganea pentru două sau trei luni la un salariu ţinut la baza grilei de retribuire şi vreme de zeci de ani a dus la acumularea unui fond de contribuţie pentru pensie foarte mic. Pensia lui Ganea va fi una din cele mai mici din România. Ticăloşii

l-au lovit şi cu bătaie lungă. Adică, pe loc, pe termen mediu şi la distanţă până la capăt.

Copie
Extras

PROCES VERBAL

Încheiat astăzi 26.07.1988

În şedinţa ordinară COM din cadrul Spitalului municipal Tecuci la care participă un număr de 16 membri COM, iar(5)cinci membri motivţi prin plecări în concediu de odihnă şi anume: dr. Diaciuc Ana, chim.Bosoteanu Cecilia, Călin Ana, tov. Aristache Cornelia şi tov dr. Teodoru Cristian, fiind în urgenţă medico-chirurgicală (operaţie). La şedinţă din partea Comitetului de partid participă tov secretar cu probleme sociale tov. Tatomir Violeta. Tov.preşedinte al COM dr. Rusu Angela anunţă că şedinţa este statuară putând avea loc, pentru care anunţă ordinea de zi.

1. Analiza morbilităţii cu ITM pe sem.1 1988 şi măsurile ce se impun pentru îmbunătăţirea asistenţei medicale a personalului muncitor.
2. Execuţia bugetară pe trim.al doilea 1988.
3. Diverse (referat asupra activităţii tov. Dr. Ganea Mihai)
4. Discuţii

Tov.dr. Secară Florica , directorul Spitalului municipal Tecuci prezintă referatul asupra activităţii Dr. Ganea Mihai, în urma căruia

arată că, în plus, din data de 07.07.1988 tov. Dr. Ganea Mihai , nu se prezintă la serviciu nemotivat.

Tov. Director Secară Florica, arată că deoarece tov. Dr. Ganea Mihai, nu se încadrează în disciplina muncii, cu toate sancţiunile date, pentru propunerea desfacerii contractului de muncă conf.art.130 lit.i C.M.

Tov. Preţedinte al COM dr. Rusu Angela arată că în urma materialului prezentat şi propunerile făcute de tov.dr. Secară Florica ,să se ia cuvântul de cei ce doresc şi să arate despre activitatea tov. Dr. Ganea Mihai.

Tov.Dr. Gheorghiu Ioan, medic şef secţie chirurgie arată că tov. Dr. Ganea Mihai ,a fost de ani de zile îndrumat ,verificat, sfătuit, suportat, dar nici un fel de metodă nu se poate corecta, având o activitate de necorijat, este un inadaptat, nu se poate face echipă cu el, ceea ce este absolut necesar în chirurgie, mai mult se ocupă cu reclamaţii, cu murdării ,ce nu se pot exprima. Nu are ruşine în comportamentul lui în societate, incită populaţia din întreg municipiul.

Tov. Dr. Matran Liviu, medic primar ORL arată că în referatul prezentat de tov. Dr. Secară Florica, este sumar faţă de cele ce s-au petrecut şi necazurile ce le-a făcut tov. Dr. Ganea Mihai şi chiar suferinţele la anumiţi pacienţi în spital. În continuare arată cum i-a dus în eroare pe mulţi medici cu atitudinea lui atât de dubioasă.

Trebuie să fie puse în gardă forurile superioare deoarece este un pericol pentru societate şi tot timpul contra prevederilor legale.

Tov. Dr. Diaciuc Victor arată că într-adevăr are conflicte de ordin profesional cu toţi medicii din cauza incompentenţei profesionale, nu cunoaşte o peritonită pentru care a avut şi o victimă.

Arată în continuare că din punct de vedere profesional nu este competent de a face o operaţie. Arată că are aspect de om paranoic faţă de comportarea şi faptele dânsului până în prezent.

Tov.Dr. Teodoru Cristian,arată în continuare că din punct de vedere al disciplinei medicale este foarte periculos, ca un medic mai ales ce operează să nu-şi urmărească şi să-şi controleze bolnavii, să lipsească de la serviciu de la contravizită, nu respectă colectivul în care lucrează şi întregul colectiv al medicilor din Spital?

A fost ajutat în nenumărate rânduri de majoritatea colegilor, la fel de conducerea unităţii, dându-se diferite sncţiuni care au trecut ca nesimţite pentru dânsul.

Este de acord cu propunerea făcută deoarece nu merita să opereze şi să îngrijească un bolnav.

Tov. Dr. Bohotin Maria Jana, medic specialist anestezist reanimare, arată că într-adevăr tov.Dr. Ganea Mihai a creat numai necazuri şi aspecte nective în toată perioada cât a fost în activitate atît în cadrul spitalului, cât şi în afara unităţii, având o comportare de sfidare, şi în general de indisciplină,este de acord cu propunerea de desfacere a contractului de muncă.

Tov. Negrea Ion, şef garaj, arată că Tov. Ganea Mihai a căutat tot timpul să incite oamenii, acei ce aveau necazuri, răcnea

tot timpul în serviciul de triaj, când era chemat pentru consultaţii şi cînd era de gardă făcându-i pe toţi de râs cu diferite injurii.

Este de acord cu propunerea de desfacere a contractului de muncă ca indisciplină.

Tov secretar Tatomir Violeta, arată că nu poate să înţeleagă de ce până în prezent conducerea sanitară Galaţi, nu a luat măsuri disciplinare cu tov. Ganea Mihai, fiind sesizaţi de indisciplina produsă de acest medic.

Tov. Preşedinte al COM supune la vot propunerea făcută de către tov. Director Secară Florica, referitor la desfacerea contractului de muncă a tov. Dr. Ganea Mihai. În unaminitate de voturi propunerea este acceptată de toţi participanţii la şedinţă.

Urmează a se înainta hotărârea COM din Spitalul municipal Tecuci Direcţiei Sanitare Galaţi,în vederea acceptării şi emiterii de decizie.

Întocmit,
Nistor Ileana
L.S. ss. Inds.
-pentru conformitate-

Concomitent, se apela la organele de miliţie, procuratură şi securitate. Personalul medico-sanitar era dus uneori cu duba de la ambulanţă în bloc la aceste unităţi de cercetare şi control. Acolo, sub presiune şi ameninţări li se dictau tot felul de declaraţii împotriva medicului recalcitrant şi se consemnau în procese verbale turnătoriile cele mai semnificative. Se făcea caz de faptul că totul este declanşat de către colectivul oamenilor muncii din unitate.

Procedura îşi urma cursul firesc. Trebuia solicitată încuviinţarea forului judeţean sanitar. Pentru asta era convocată o şedinţă cu participare cât mai largă de factori decizionali. Aceştia trebuiau să dispună aprobarea desfacerii contractului de muncă a medicului chirurg. Fireşte că urma apoi deferirea acestuia organelor de securitate şi procuratură.

... Nu s-a prezentat pentru efectuarea a 3(trei) gărzi planificate prin grafic.

Pentru susţinerea hotărârii noastre vă înaintăm referatul de conducerea unităţii şi prezentat în sedinţa COM din 26.07.1988.

Vă rugăm a aviza favorabil hotărârea organului colectiv de conducere din cadrul Spitalului municipal Tecuci în vederea emiterii deciziei.

Medic Director, *Preşedinte COM*
Dr. Secară Florica *Dr. Rusu Angela*

Ticăloşi, până în măduva oaselor. Îl sancţionau pe doctor cu „retragerea din funcţie" apoi îi reproşau că nu s-a prezentat la serviciu pentru a efectua trei gărzi. Păi cum putea omul să facă de gardă la chirurgie într-un spital municipal, retras din funcţie. Dacă opera vreo urgenţă îl denunţau la procuratură că a operat fără competenţă de chirurg. Echivala cu „a circula fără permis de conducere". Dacă venea o urgenţă în gardă şi nu o opera ar fi spus că „bolnavul a murit fără să i se acorde asistenţă chirurgicală" Oricum o dădea, doctorul nu ieşea la liman. În ura lor faţă de coleg sacrificau viaţa bolnavilor. Alexis Carrel (1873 – 1944), laureat al Premiului Nobel pentru medicină în 1912 unul din cei mai mari chirurgi ai lumii, cercetător în domeniul chirurgiei experimentale şi în special vasculare, al transplantului de ţesuturi şi organe spunea deseori că,

"**ura faţă de coleg, de cele mai multe ori, este mai mare decât iubirea de sine"**. Ganea nu a făcut excepţie. Bolnavii operaţi de el erau neglijaţi cu bună ştiinţă atât de medici, cât şi de personalul mediu sau auxiliar până la boicotare. Uneori erau pansaţi de către sora Ţarină care folosea instrumente mânjite cu puroi pe plaga operatorie în scopul de a o infecta, pentru a declanşa o infecţie parietală sau septicemia secundară. Alteori, i se dădea să opereze, truse nesterilizate cu instrumentar folosit. Aşa se făcea chirurgie la Tecuci în *epoca de aur* a României Socialiste.

Spitalul Municipal Tecuci
Copie

NOTĂ EXPLICATIVĂ

1. În perioada 3-27 mai 1988 nu aţi efectuat integral programul de 7 ore la cabinetul de chirurgie din dispensarul policlinic Tecuci.
Din ce motive?

2. În zilele de 6-7 iunie a.c. nu v-aţi prezentat la program în secţia chirurgie a Spitalului municipal Tecuci absentând fără aprobarea conducerii unităţii.
Din ce motive?

15.6.1988
Refuz de primire în faţa membrilor
BECOM al COM
ss. inds.
ss. inds.

MEDIC
DIRECTOR, Dr. Secară Florica

L.S. ss. Inds.
Pentru conformitate –

Binevoitori şi săritori în ajutorul tovarăşului lor comunist, cei din Biroul Comitetului Oamenilor Muncii (BCOM) îi cântau în strună. Semnau diverse acte ce foloseau la îngroşarea dosarului lui Ganea, fără nicio reţinere sau vreun discernământ elementar. Păi cum putea omul să fie în secţie, dacă avea de văzut mereu 30 sau 40 de bolnavi chirurgicali în Policlinică ? Sau, cum putea să examineze şi să elibereze documente medicale bolnavilor din ambulatorul spitalului dacă trebuia să opereze uneori chiar cinci sau şase pacienţi pe zi. Oricum o dădeai, tot prost ieşeai. Gheorghiu aduna hârtii, documente şi obliga conducerea spitalului să ia măsuri punitive.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Copie

DECIZIA nr. 35
Din 17.05.1988

Directorul Spitalului municipal Tecuci

Având în vedere referatul medicului şef de secţie chirurgie înregistrat la nr. 2276/1988;

Având în vedere nota explicativă a tov. Dr. Ganea Mihai.

Având în vedere prevederile regulamentului din 9.03.1982 privind efectuarea gărzilor şi timpul de muncă în unităţile sanitare;

Având în vedere nota prevederilor art. 100 din codul muncii,în virtutea drepturilor conferite de legea nr.5/1978;

DECIDE;

Art.1. Se sancţionează tov. Dr.Ganea Mihai , medic specialist chirurgie cu retrogradarea în funcţie în cadrul aceleaşi profesii pe 3 luni conform art. 100 lit. E, din codul muncii pentru părăsirea serviciului de gardă în data de 1 mai 1988 şi purtarea de discuţii neprincipiale cu colegii atunci când s-a întocmit graficul de gardă, ceea ce adus la indisciplină în timpul serviciului .

Art.2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 zile de la comunicare către COM din Spitalul municipal Tecuci.

Art. 3. Cu ducerea la îndeplinire a prezenţei se însărcinează biroul org. Personal din Spitalul mun. Tecuci.

Medic director,
Dr. Secară Florica
ss. inds. *ss. Inds.*
L.S.

Pentru conformitate-

Când avea nota explicativă, directorul era fericit. Procedura completă îi permitea să sancţioneze. Şi o făcea cu mare plăcere. Gheorghiu era un bun cotizant. Ca anatomo patolog, adică medic de morţi, Secară nu putea câştiga ciubucul obişnuit. Trebuia să-i frăncuiască pe ceilalţi medici. Chirurgii şi ginecologii erau cotizanţii săi obişnuiţi. În rest, mai ciupea ceva de la angajările de personal mediu şi auxiliar. Chestia asta era de notorietate. Până şi ultimul cetăţean al Tecuciului cunoştea tarifele, iar practica aceasta a continuat şi după 89.

Copie *Tov. Nistor* *SPITALUL MUNICIPAL TECUCI*

Dosar personal ***nr.149/11.01.01.1988***

ss.inds.

REFERAT

Vă facem cunoscut că în ziua de 6.11.1987 s-a prezentat bolnavul Bitaru Costel 31 ani din Iveşti cu abdomen acut.

Biletul de trimitere are diagnosticul de ulcer în criză? peritonită acută generalizată .

Medic de gardă a fost dr. Ganea Mihai care, deşi solicitat în mod insistent de şeful secţiei de boli interne , nu transferă bolnavul şi nu operează.

În această situaţie am fost solicitat de la domiciliu ,am examinat bolnavul care, fără dubii prezenta abdomen acut, l-am transferat şi l-am operat pentru ulcer duodenal perforat FO 18747/2158 vizate de tov. Director la ora 9 în ziua de 7.11.1987.

Dr. Gheorghiu Ioan
Medic primar chirurg
ss. inds.
ss. inds. L.S.
-pentru conformitate-

Eugenia Nistor era doctoriţa de la interne. Trăgea şi ea oala pe spuza ei. Ajunsă şefă de secţie şi cu ajutorul lui Gheorghiu. Îl anunţa ori de câte ori apărea un caz de operat în garda lui Ganea. Dacă boala chirurgicală depăşea posibilităţile, adică abilităţile lui Gheorghiu, mă refer la cele de vedere sau competenţă, transferau cazul la Iaşi sau Galaţi, că şi tovarăşii din eşaloanele superioare trebuiau să fie alimentaţi cu ciubucul cuvenit. Chestiune de sistem. Roţile, ca să meargă bine, trebuiau unse corespunzător.

SECŢIA CHIRURGIE *Copie* *SPITALUL MUNICIPAL TECUCI*

Nr.149/11.01.1987

Tov. Nistor
Dosar personal
ss. inds.
REFERAT

Vă facem cunoscut că dr. Ganea Mihai a lipsit de la serviciu în zilele de 7-8-9.01. 1988 . Menţionez că pe ziua de 7 .01.1988 era de serviciu pentru asigurarea urgenţelor.

Am auzit că ar fi încercat să lase o cerere la secretariat şi pe care nu i-a primit-o neavizată de mine .

Menţionez de asemenea atitudinea inevenţioasă şi faţă de mine deoarece am văzut cererea lui lăsată pe msă în birou fără să solicite şi verbal şi plecând fără a-mi spune direct sau să aştepte aprobarea.

11.01.1988 *Dr. Gheorghiu Ioan*

Medic primar chirurg
ss. inds.

L.S. ss. Inds.
Pentru conformitate.

Cealaltă tovarăşă Nistor, adică tovarăşa de la Biroul personal, era o femeie ciudată. Devotată lui Secară, trup şi suflet. Multe din tovarăşele de la Spitalul municial Tecuci au fost devotate tovarăşului director trup şi suflet. Ceea ce le distingea era procentajul de devotament liber exprimat. Unele mai mult cu trupul, altele cu sufletul şi toate cu amândouă după caz. Tovarăşa Nistor, cea de la birouri, rezolva situaţia corect. Adică dădea culoare legală oricărei nelegiuiri administrative. Se ocupa de încadrarea speţelor litigioase în acte normative de complezenţă. Afurisită şi loială mai era tovarăşa şi pe deasupra o bună membră de partid, o tovarăşă de nădejde. Turna şi la securitate ca orice membru de partid care se respectă. Colabora şi cu miliţia, de ce nu. Doar asta era misiunea sa Să fie o bună şefă de personal. De reţinut şi faptul că angajările erau slăbiciunea ei. Datoria sa era şi aceea de a avea mereu posturi libere pentru ca să se poată face angajări la spital într-o veselie. Fiecare angajare avea tariful ei. Iar impărţeala era bine cuantificată. Toată lumea era mulţumită. Lumea din conducerea spitalului.

SECŢIA CHIRURGIE *SPITALUL MUNICIPAL TECUCI*

Nr. 149/11.01.1988

Tov. Nistor
Dosar personal
ss. inds.

REFERAT

Vă facem cunoscut următoarele:

Tov. Dr. Ganea Mihai a asigurat urgenţele în ziua de 2.01.1988 când a fost de gardă Dr. Muscelu D, a fost solicitat de la domiciliu pentru copilul Dodan Florin de 2,6 ani din Tecuci pentru rezolvarea unei plăgi palme dreapta cu secţiune de tendoane flexoare degetele 2-3.

A pregătit sala de operaţie, a chemat pe dr. Bohotin M,pentru anestezie generală cu Ketaler. Apoi după ce a făcut suficientă agitaţie pentru chemarea lui, s-a hotărât să nu mai facă tenorafiile şi a făcut doar sutura pielii fără anestezie cu Kelater.

Surorile prezente în sala de operaţie impresionate de atitudinea neumană, l-au sfătuit să sutureze tendoanele , este copil mic şi rămâne cu infirmitate, sunt şi ele mame,să-l trimită la Galaţi în acest moment, iritat probabil de rugăminţi, a început să ţipe la sora Ion Coca pe care a făcut-o de râs cu fel de fel de jigniri; asta să o spună profesorului Gheorghiu, nu lui.

A doua zi la vizită l-am întrebat dacă copilul are secţiune de tendoane şi mi-a spus că are doar plagă cu secţiune de muşchi pînă la planul osos.

De aici bâlbâială , că are secţiunea de tendoane ,că nu are că sunt prea subţiri,că trebuie să facă sutura la microscop,etc,etc.

Părinţii copilul au cerut pe data de 4.01 externarea.

Dr. Ganea Mihai a evitat să facă iniţial epicriza spunând stagiarilor să facă epicriza pentru o plagă simplă.

La dispoziţia mea epicriza nu a fost făcută de către medicii stagiari, până la urmă fiind scrisă de Dr. Ganea Mihai.

Părinţii au dus copilul la alt spital care l-au rezolvat chirurgical, cu suficiente scuze la adresa spitalului nostru.

Consider că primim jigniri generale,pentru că Dr. Ganea Mihai nu şi-a rezolvat complet cazul. Dacă ar fi considerat că nu-l poate face, ar fi trebuit să-l trimită la Galaţi chirurgie plastică şi recuperatorie.

4.01.1988 Dr. Gheorghiu Ioan
medic primar chirurg
ss. inds.
ss. inds. L.S.
-pentru conformitate-

Cât de tâmpit putea fi acel Gheorghiu. Este bine cunoscut faptul că în chirurgia plastică operaţiile se fac în etape şi la distanţă cuvenită unele de altele. Chirurgia mâini este o chirurgie specială. Doctorul Ganea şi-a prelungit stagiul de secundar şase luni pentru a lucra în Clinica de Chirurgie Plastică condusă de profesorul Ionescu Agripa. Fusese coleg de grupă cu soţia acestuia de la care a învăţat mult în timpul stagiului. „Mâna este organul cu care ne proiectăm în spaţiu" spunea el, „mâna trebuie tratată corect". Gheorghiu, cum prindea un deget traumatizat îl transforma în bont. Ganea ruga mereu personalul ca să-l anunţe când apar cazuri de chirurgie a mâini. Să le rezolve el. Ura bonturile şi pe cei care le executa. Publicase chiar o lucrare cu un caz de autotransplant al policelui în revista Chirurgia unde nu publicau decât universitarii.

UNITATEA SECŢIE CHIRURGIE

Copie

ss. inds. L.S.

FIŞA DE APRECIERE PE ANUL 1987

Numele şi prenumele Ganea Mihai

Funcţia şi locul de muncă Secţia chirurgie Tecuci

CONŢINUTUL APRECIERII

Este element cu mari carenţe profesionale.

Este total indisciplinat faţă de regulamentul de organizarea spitalului,cu tendinţe de-a face serviciul;când vrea şi cum vrea;nu are probabilitate de adaptare ***intr-un colectiv cu profil de urgenţă, datorită*** *absenţelor repetate de ore sau zile din serviciu chiar şi din gardă.*

Are atitudine de denigrare a personalului în faţa bolnavilor, aparţinătorilor, cu discuţii neprincipiale jignitoare în public.

Calificativul propus insuficient.

Numele şi prenumele şi funcţia celui care a făcut aprecierea

Gheorghiu Ion semnătura

Medic şef secţie

ss. inds.

COLECTIVUL DE APRECIERE

Calificativul acordat insuficient

Numele şi prenumele Stroie Rodica - secretar

B.C. nr.2 - ss. Inds.

Haloca Aurelia org.grupa sindicală ss. Inds.

Popa Violeta asistent şef ss. Inds.

Pentru conformitate-

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

CARACTERIZARE

Referitor la tov. Dr. Ganea Mihai ,medic,specialist chirurg la Spitalul municipal Tecuci,precizez următoarele:

Un comportament necorespunzător atît în familie cât şi în societate. A divorţat de soţie lăsându-o cu cei 4 copii destul de mari , fără a se preocupa de educaţia lor. S-au dus la dânsul nu cu scopul de a face un viitor,ci doar să nu plătească pensie alimentară.De nenumărate ori era chemat la telefon de către soţia lui din Baia Mare , ca să o ajute determinând pe dr.Ganea Mihai să-i trimită obligaţiile băneşti pentru copii.

Fire dezordonată, întreţine relaţii neprincipiale cu nenumărate fete foarte tinere, acestea fiindu-i preocuparea de bază în a-şi alege partenerele.

***Drept urmare a faptului că nu s-a preocupat de educţia copiilor săi, unul dintre copii a furat din casa concubinei sale şi de la mama sa din Baia Mare ,fapte afirmate chiar de dr. Ganea Mihai**.*

În ceea ce priveşte pregătirea sa profesională, afirm că este foarte slab pregătit, are doar o spoială a cunoştinţelor uneori te întrebi cum a ajuns şi medic.

Şi în momentul de faţă este în căutare de profesii, deşi la vârstra de 47 de ani trebuia deja să fie conturată, când medic,când poet şi prozator ba chiar matematician, nu-şi poate defini pasiunile.

Se află permanent într-o stare de indisciplină, repetate absenţe nemotivate, repetate plecări din gardă, cu foarte multe sancţiuni date de conducerea spitalului, fără a se putea încadra într-un colectiv fără a-şi putea recunoaşte şefii şi obligaţiile.

Mereu are tendinţa de a fi liber profesionist, fără ore, fără obligaţii de serviciu şi program, cu alte cuvinte se facă ce vrea , oricând.

În serviciu nu a avut decât solicitări pentru drepturi şi multe le-a căpătat de la colectivul nostru în speranţa unei asimilări a lui. Este un element care dezbină colectivul,care nici nu poate fi lăsat singur ,

deoarece cu pregătirea sa profesională precară, devine pericol social.

În relaţiile cu şefii şi medici are manifestări de a-i speria prin ameninări cu scopul de a fi lăsat în pace şi a nu-i face opinie.

Nu se poate face echipă cu dânsul datorate neîncrederii dezvoltate asupra sa, neglijând bolnavii, superficialitate şi lipsă de responsabilitate,nu cred că cineva din unitatea noastră ar putea gira pentru îndreptarea sa, fiind un element cu un comportament cel puţin bizar ,tot timpul pe drumuri, zi şi noapte cu autoturismul, distanţele enorme nu contează.

În perioada aceasta se află în curs de judecată cu familia Voicu fiind acuzat pentru corupere de minore şi stabilirea de paternitate. Se discută urât pentru faptele sale în oraş,la adresa lui, dar umbresc şi viaţa şi activitatea celorlalţi medici din municipiu.

În concluzie are un comportament dezordonat, fire bizară,cu înclinaţie spre cucerirea fetelor, slab pregătit profesional şi de la vârsta asta greu mai poate învăţa chirurgie.

El consideră că folosiind numai şmecheriile în profesie este de ajuns.

Datorită superficialităţii în realţiile medicale cu bolnavii nu te poţi bza pe el să-şi aducă contribuţia proprie la munca colectivă.

Are o fire complicată, mereu cu multe preocupări, drumuri multe, telefoane multe, căutat permanent de fete tinere sau de persoane cu care în mod normal, nu ar trebui să aibă relaţii. Din această cauză nu se poate ocupa cu seriozitate de meserie.

Prin preocupările sale literare speră că având contact cu altă lume, influenţa sa poate intra pe alte uşi în lumea intelectualităţii către care aspiră totuşi.

MEDIC ŞEF SECŢIE CHIRURGIE.
Dr. Gheorghiu Ioan
ss. inds.
Org.gr.sindicală.
ss. inds.
Secretar org. 2 PCR.

Ce contribuţie la munca colectivă, putea să aducă acest coleg indezirabil? Şi despre care muncă face vorbire şeful turnător ? Fireşte că este vorba aici de partid şi de conducătorii săi iubiţi. La orice nivel. Local, judeţean şi Comitet Central. Colectivul minunat al Oamenilor Muncii. Adică, al celor care sterilizau femeile boicotând, ei însişi şi cu bună ştiinţă, politica demografică a patriei socialiste. Femeile tinere, fetele despre care Gheorghiu vorbea cu atâta patimă, erau cele care preferau alternativa procreerii. Mai ales tinerele care îşi doreau o familie, o familie cu unul sau mai mulţi copii doriţi. Drumurile doctorului erau supapa lui de siguranţă. Ieşirile sale la simpozioane şi alte maifestări de cultură şi civilizaţie dincolo de arealul geografic al Tecuciului comunist mafiot. Au fost ani grei şi nenorociţi. Dacă viaţa aceea a fost ca o cursă, doctorul Mihai Ganea a fost întrecut de tovarăşii săi de la spitalul din Tecuci, la linia de sosire în 89 şi chiar după, dar, dacă ar fi să luăm viaţa ca o luptă, el este cel care a rămas în picioare.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

Copie TOV. NISTOR Dosar personal

REFERAT

Subsemnatul Gheorghe Ioan, şeful secţiei chirurgie vă face cunoscut că dr. Ganea Mihai, medic chirurg nu s-a prezentat la gardă în ziua de 15.04.1987 la ora 13. La ora 14.05 a fost văzut în oraş de către subsemnatul , dr.Ivanov Cornelia şi tov. Chimist Bosoteanu Cecilia a fost obligat medicul stagiar Nagz Istvan să rămână până la ora 15.10 când totuşi nu s-a prezentat la gardă dr. Ganea Mihai.

Deoarece în repetate rânduri absentează din gardă vă rugăm a lua măsurile cuvenite şi pentru asigurarea spitalului şi pentru disciplinare.

La garda din 7.04.1987 a fost chemat subsemnatul să opereze de urgenţă un bolnav de abdomen acut, deoarece era lipsă din gardă la ora 16.20 , am constatat noi, el prezentându-se la ora 17.

16.04.1987 *DR.Gheorghiu Ioan*

Medic primar chirurg

ss. inds. L.S.

Pentru conformitate-

Sentimentul timpului. Dacă se prezenta la camera de gardă, aflată la oarecare distanţă şi în alt corp de clădire din curtea spitalului, un caz chirurgical, o urgenţă, tovarăşele infimiere sau asistente îl anunţau telefonic pe tovarăşul şef acasă. Aveau consemn să facă aşa atunci când cazul necesita o intervenţie operatorie. Gheorghiu, telefona ţn secţie la tovarăşele lui asistente care începeau monitorizarea lui Ganea la secundă. Era suficient ca acesta să iasă din cămăruţa, cât o celulă de penitenciar, a medicului de gardă, că apărea şeful, chipurile chemat de acasă pentrucă Ganea nu era de găsit şi rezolvau cazul în familie, cum s-ar zice. Problemă era atunci când pacientul sau aparţinătorii săi îl voiau numai pe Ganea. Încăpăţânarea lor era dezarmată de verdictul şefului, care uzând de prerogativele sale, lua decizia de transfer a cazului la Galaţi sau Iaşi, adică la eşaloane superioare ca spital judeţean sau universitar. Orice, numai la Ganea nu. În aceste condiţii, totuşi, doctorul Ganea a operat mii de cazuri la Tecuci. Dovadă stăteau condicile de protocol operator din arhiva unităţii. Într-o zi, după „revoluţie" arhiva s-a aprins, aşa spontan, şi a ars selectiv. Mafia albă ticăloasă. Ce-i drept, acolo erau şi actele contabile ale spitalului plus dosarele cu conţinut compromiţător pentru conducere. Directorul se pregătea de alegeri parlamentare. Avea să devină senator. Din om al muncii comunist

senator revoluţionar, victimă a dictaturii. Care dictatură ? A lui Ceuşescu, bineînţeles, a lui şi a partidului comunist. Directorul Secară Florică a devenit peste noapte, ad hoc, victimă a dictaturii. La două luni de la „aşa zisa revoluţie din 89" Ganea a fost alungat din spital de către „oamenii muncii" care îi reproşau, nici mai mult nici mai puţin, că a fost prieten cu fiul dictatorului, Nicu Ceauşescu. Până unde putea să ajungă imaginaţia bolnavă a celor din conducerea spitalului tecucean. „Oamenii muncii", oameni de nimic. Caracterizarea posdecembristă aparţine noilor organe de cercetare a abuzurilor din perioada comunistă şi chiar a procuraturii judeţului Galaţi. Cu toată bunăvoinţa acestora, situaţia din secţia de chirurgie a spitalului a rămas aceeaşi chiar până în ziua de azi. De necrezut. Comuniştii nu au trecut şi nici viitor. La ei totul se raportează la prezent. Aşa se explică şi faptul că se agaţă cu toată puterea de prezent şi numai de prezent.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Copie

DECIZIA nr. 32
Din 11.04.1987

Directorul Spitalului Municipal Tecuci:

Având în vedere declaraţiile tov. Pleşa Eugenia sora la serviciul triaj şi a tov. Chiper Gheorghe:

Având în vedere prevederile regulamentului 62/1982 privind organizarea şi efectuarea gărzilor;

Având în vedere prevederile Codului Muncii art. 100 lit. .

În virtutea drepturilor conferite de Legea nr. 5/1978:

DECID:

Art. 1. Se sancţionează tov. Dr. Ganea Mihai, medic principal de specialitate chirurgie cu retrogradarea din funcţie

(medic principal de medicina generală) în cadrul aceleiaşi profesii pe două luni conf. art. 100 lit. din codul muncii pentru părăsirea gărzii din data de 7 aprilie 1987 fără a anunţa , timp în care s-a prezentat o urgenţă pentru care nu a fost găsit.

Art. 2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 zile de la comunicare către COM din Spitalul municipal Tecuci.

Art. 3. Cu aducerea la îndeplinire a prezenţei decizii se însărcinează biroul plan org. personal din spitalul municipal Tecuci.

Medic Director,
Dr. Secară Florica
–pentru conformitate-

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Copie

DECIZIA NR. 23
Din 23.03.1987
Directorul Spitalului municipal Tecuci:
Având în vedre prevederile regulamentului de organizare şi funcţionare a unităţilor sanitare;
Având în vedere prevederile legii nr. 57/1974:
Având în vedere prevederile Codului Muncii;
În virtutea drepturilor conferite de Legea nr. 5/1978;
DECIDE:

Art.1 . Se sancţionează tov.Dr. Ganea Mihai , medic principal de specialitate chirurgie cu diminuarea retribuţiei în procent de 10% pe trei luni conf. art. 100 lit c din codul muncii pentru plecarea de la program fără nici o aprobare în data de 23.03.1987 ora 9,00.

Art.2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 zile de la comunicare către COM din Spitalul Municipal Tecuci

Art.3. Cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii se însărcinează biroul plan org. personal din Spitalul municipal Tecuci.

Medic Director
Dr. Secară Florica

-pentru conformitate-

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Nr.721/9.03.1987
Dosar personal
ss. inds. *REFERAT*

Subsemnata Nistor Ileana şef birou organizare personal m-am prezentat azi 09.02.1987 ora 12,30 în secţia chirurgie pentru constatarea prezenţei la seviciu a personalului medico-sanitatar unde s-au găsit prezenţi următorii:

Dr. Gheorghiu Iona
Dr. Bohotin Jana
Dr. Gheorghiu Liviu
Dr. Nagy Istvan
Dr. Gantoiu Gabriela
Dr. Buliga Virginia
Dr. Buşilă Doina
Dr.Constantin Margareta
Dr Toader Cristina

Lipseşte de la program tov. Dr. Ganea Mihai.
Rog dispuneţi.
09.02.1987 *ss. inds.* *L.S. ss. Inds.*
Pentru conformitate-

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Nr.731/9.02.1987 *Copie*
Dosar *personal*

REFERAT

Vă facem cunoscut că tov. Dr.Ganea Mihai medic specialist chirurg a plecat din serviciu azi 09.02.1987 de la ora 10,30.
09.02.1987

Dr. Gheorghiu Ioan
Medic primar chirurg
ss. inds. L.S.

Pentru conformitate-

După toate aceste piese de dosar, adunate în timp util, trebuia să urmeze şi aprecierea anuală a doctorului. Etic şi deontologic, nu-i aşa ? Dar mai ales profesional.

UNITATEA SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Copie ss. inds. L.S.

FIŞA DE APRECIERE PE ANUL 1986

Numele şi prenumele
Dr. Ganea Mihai
CONŢINUTUL APRECIERII

Element slab pregătit profesional, are ***doar*** *cunoştinţe chirurgicale.*

Dezordonat în serviciu ,într-o stare permanentă de indisciplină, nu-şi urmăreşte bolnavii ,neserios în meserie uneori iresponsabil. Nu solicită decât drepturi, îndatoririle sunt ignorate.

Dezbină personalul, încercând să-şi facă oameni ai lui de încredere care să-i furnizeze informaţii despre dr.Hincu M, şi despre mine.

Multe absenţe nemotivate ,cu permanente plecări din serviciu.

Calificativul propus ,insuficient
Semnătura Dr. Gheorghiu Ioan
Medic primar chirurg
Colectivul de preciere
Numele şi prenumele
semnătura
DR. Stroie Rodica Veronica secretar org 2
ss. Inds.
As. Haloca org.- grupă sindicală
ss. Inds.
Popa Viorel as. Şef
ss. Inds.

Pentru conformitate-

Dr. Stroie Rodica era medic radiolog şi nu lucra în secţia de chrurgie. Haloca era asistentă medicală şef de sindicat comunist, iar Popa Viorel şeful asistenţilor. Calitatea de membri de partid le dădea dreptul să aprecieze din punct de vedere profesional un medic specialist chirurg. Partidul comunist acorda competenţe profesionale din oficiu adică, sub sabie.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI
Nr. 6594/19.11.1986
Copie
CĂTRE,
Tov. Dr. Ganea Mihai Medic pr.
De specialitate chirurgie
Prin prezenta vă facem cunoscut că pînă la data de 20.11.1986 să prezentaţi o notă explicativă în care să arătaţi de ce în

ziua de 13.11.1987 aţi părăsit locul de muncă după raportul de gardă, fără a anunţa pe nimeni de lipsa dvs. de la program.

Menţionăm că nu este pentru prima oară când procedaţi astfel nerespectând prevederile regulamentului de organizare şi funcţionare a unităţii sanitare şi a Codului Muncii.

Medic Director, *Şef birou Org. Personal,*

Dr. Secară Florica

Nistor Ileana

L.S.

pentru conformitate-

COLEGIUL DE DISCIPLINĂ A PERSONALULUI

De** prelucrat cu întreg personalul **SANITAR

***Spitalul** Municipal Tecuci*

FILIALA GALAŢI

***nr.** 1212/1.03.1986*

Tov. Nistor -2024 – 1.03.1986

Dosar / ss/inds.

CĂTRE.

Spitalul Tecuci

În atenţia tov. Director,

În şedinţa colegiului din data de 24 februarie 1986 s-a analizat dosarul privind comportarea neodontologică a tov. Dr. Ganea Mihai medic specialist chirurgie la Spitalul Tecuci , faţă de conducerea unităţii, precum şi unele aspecte legate de activitatea profesională a acestuia.

Colegiul de disciplină constată că dr.Ganea Mihai se face vinovat de unele abateri profesionale şi de atitudine neprincipială, neodontologică la observaţiile făcute de conducerea unităţii.

Faţă de această situaţie colegiul hotăreşte sancţionarea tov. Dr. Ganae Mihai cu avertisment în faţa colectivului de muncă din spitalul Tecuci; .

Vă rugăm să prelucraţi cu toate cadrele medico. sanitar din spital concluziile colegiului de disciplină.

Preşedinte .
Dr. Baraneţchi Chiril
L.S.
conform cu originalul

Dr. Baraneţchi era un model etic şi deontologic pentru întreg corpul medical al judeţului Galaţi. Era un chirurg de carieră specializat în chirurgie toracică. Ganea îl stima în mod deosebit. Încă de când era secundar, a simţit simpatia acestui medic. Într-o gardă a venit după miezul nopţii un pacient de 18 ani cu un cuţit înfipt în inimă de mama sa. Anestezistul, doctorul Trandafir, i-a spus lui Ganea să rezolve cazul întrucât până va veni de acasă specialistul, dr. Baraneschi cazul se va pierde, iar dacă se pierde în timpul operaţiei nu pune nicio problemă, oricum i s-a acordat o şansă. Aşa că medicul secundar în chirurgie generală Ganea, a început intervenţia pe torace şi cord rezolvând plaga până la sosirea specialistului. Acesta a privit din spatele chirurgului atrăgâdu-i atenţia doar să nu sutureze pericardul în totalitate. Decizia colegiului medical a fost una blândă deci. Avertisment. Aceasta se referea strict la atitudinea ireverenţioasă şi total indisciplinată a lui Ganea în faţa organelor de partid din conducerea spitalului municipal Tecuci.

Dar onor conducerea nu se mulţumeşte cu această sancţiune. Va proceda în continuare la bombardarea lui Ganea cu noi sancţiuni şi solicitări de note explicative în consecinţă. Totul, bineînţeles cu scopul de a forţa o desfacere a contractului de muncă pe motive disciplinare şi apoi deferirea acestuia organelor de cercetare administrative şi penale

Tov.Nistor
Comunicat

Se va cere notă explicativă *SPITALUL MUNICIPAL TECUCI*

Nr. 1192/6.03.1986

TOVARĂŞE DIRECTOR,

Subsemnatul Dr. Ciobotea Nicolae medic şef dispensar Policlinica Tecuci,vă aduc la cunoştinţă următoarele:

Tov. Dr. Ganea Mihai ,medic chirurg ,nu respecta programul de activitate , astfel în ziua de 1.03.1986 a părăsit serviciul din Policlinică în jurul orei 12,10 deşi mai erau circa 10-12 pacienţi neexaminaţi, aceştia fiind nevoiţi să revină pe 3.03 , o parte din ei cu fracturi- când au fost examinaţi de către tov. Gheorghiu Ioan. Faţă de aceasta vă rog a dispune.

4.03.1986 ss. Inds.
Tov. Director al Spitalului Municipal Tecuci
RETROGRADAT în funcţie
Jurista Popa
Aceeaşi profesie pe perioda *SPITALUL MUNICIPAL TECUCI*
De 3 luni ss. Inds.
Nr.178/11.01.1986

NOTĂ EXPLICATIVĂ

Tovarăşului Director al Spitalului Municipal Tecuci
Pentru conformitate-

UNITATEA SECŢIA CHIRURGIE *Copie*
ss. inds. L.S.

FIŞA DE APRECIERE PE ANUL 1985

Numele şi prenumele Ganea Mihai
Funcţia şi locul de muncă Secţia Chirurgie Tecuci

CONŢINUTUL APRECIERII

Este un element slab pregătit profesional nu ştiu pentru care a susţinut de 3 ori examen de sfârşit de secundariat.

Este element care provoacă discordie provocând mereu probleme de orice fel: organizatorice, etice, deontologice.

Este element nedisciplinat, fără a putea conta pe prezenţa lui constantă în serviciu(întârzieri, plecări din serviciu, absenţe nemotivate, întârzieri din gardă, plecări din gardă).

Nu se poate face echipă chirurgicală cu el, fiind total neserios, fără a supraveghea permanent bolnavii din secţie, fără a urmări evoluţia postoperatorie.

Calificativul ,propus insuficient

Numele şi prenumele celui care a făcut aprecierea

Gheorghe Ioan medic şef secţie

Semnătura - Dr- ss. Inds.

Medic primar chirurg

COLECTIVUL DE APRECIERE

Calificativul acordat insuficient

Numele şi prenumele

semnătura

Stroia Rodica - secretar BOB nr.2

Haloca Aurica – org. sindicală

Popa Viorel - asistent şef

Pentru conformitate-

Uneori şicanele deveneau penibile. Pentru a înţelege mai bine situaţia acestui doctor Ganea Mihai, voi aminti aici şi faptul că în paralel era monitorizat cu tot felul de mijloace tehnice de supraveghere non stop de către securitate. Telefoanele erau înregistrate 24 din 24 ore, iar tehnicile de urmărire operativă utilizate după program stabilit şi aprobat de către ofiţeri superiori ai securităţii. Dar să urmărim mai departe şicanele din spital.

TOV. Nistor ***SPITALUL MUNICIPAL TECUCI***

Notă explicativă

nr. 6805 30.12.1985

REFERAT

În urma controlului efectuat asupra prezenţei la serviciu a personalului în jurul orei 10.10.30 am constatat că tov. Dr. Ganea Mihai medic specialist chirurgie a părăsit serviciul la ora 10 şi s-a prezentat la ora 12,20.

Şef birou plan org. Personal ss. inds.

L.S. ss. Inds. Pentru conformitate-

Tov. Nistor

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

Dosar personal

nr. 7086/5.12.1987

ss. inds.

REFERAT

Subsemnatul Dr. Gheorghiu Ioan medic şef secţia chirurgie vă fac cunoscut că Dr. Ganea Mihai s-a prezenatt în gardă în ziua de 4.12.1987 la ora 15. A venit bolnavul Dobre Apostol 39 ani cu F.O. 20202 cu peritonită gen. prim gangrenă apendiculară şi l-am operat în lipsa lui.

La ora 18,30 s-a prezentatat bolnavul Bujor Vasile 26 ani din Tecuci de asemenea el lipsea din spital, bolnavul fiind urgenţă cu politraumatism prin agresiune , sora de la triaj din unitate l-a dus direct în secţia chirurgie unde a mai fost văzut de medici.

La ora 21 s-a prezentat bolnavul Stan Mihai 29 ani maistru militar cu plăgi faciale. Şi la această oră lipsea din gardă, fiind chemat de acasă la telefon.

Pe imprimatele foilor de observaţie nu a semnat internarea , ca să se ateste responsabilitatea cazului , medicaţia (pentru că nu putea sta bolnavul fără ea) a fost scrisă de sora de salon.

În ziua de 5.12.1987 după raportul de gardă, pe la 8,15 a plecat din spital.

5.12.1987 Dr.Gheorghiu Ioan

Medic primar chirurg

Pentru conformitate

In realitate camera de gardă a medicului de serviciu era o chichineaţă de câţiva metri patraţi, mult mai mică decât o celulă de închisoare. Amplasată la capătul blocului operator pentru ca cel din cameră să poată fi monitorizat continuu de către personal, precum şi vizitatorii acestuia. Telefonul era legat de centrala spitalului şi de securitate . Fireşte că ceilalţi se puteau duce acasă sau prin apropierea spitalului locuri de unde puteau fi chemaţi sau aduşi cu ambulanţa la nevoie. Ganea nu putea să meargă nicăieri, sau dacă venea cineva la el, era anunţat imediat şeful Gheorghiu sau altul. Urmau sancţiunile.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI *Nr. 134/21.01.1985*

CĂTRE,

Tov. Dr. Ganea Mihai Secţia Chirurgie

În urma referatului medicului şef de secţie înregistrat la nr. 134/1985 prin care arată că în urma controlului efectuat la cabinetul de chirurgie din dispensarul Policlinic a constatat că lipsiţi nemotivat de la serviciu, nu daţi asistenţă medicală necesară şi eliberaţi certificate medicale retroactive, cazurile de mică chirurgie sunt rezolvate numai de cadrele medii de la cabinetul de chirurgie, iar restul cazurilor le trimiteţi la Spital,deci activitatea dvs.se rezumă numai la eliberarea certificatelor medicale, fapt pentru care veţi prezenta la conducerea Spitalului Municipal Tecuci până la data de 23 ora 8 o notă explicativă în care să arătaţi situaţia din cabinetul de chirurgie din dispensarul Policlinic, deoarece după cele expuse în referat, că dvs. Nu aveţi activitate pentru cele 7 ore pentru care sunteţi retribuit.

MEDIC DIRECTOR,
Dr. Secară Florica

-pentru conformitate-

Uneori era vânat cu sălbăticie, zi de zi, ceas de ceas. O armată întreagă de slujbaşi şi urmăritori zeloşi angajaţi într-o competiţie drăcească, care mai de care, să se distingă în activitatea de urmărire a lui Ganea. La aceştia, se mai adăugau şi cei angajaţi de securitate în cadrul DUI adică, Dosarul de Urmărire Informativă. Întrebat odată cum de a supravieţuit şi de ce crede că nu a fost lichidat fizic, Ganea a răspuns: „Erau atât de mulţi cei care mă urmăreau şi turnau la autorităţi sau securitate, încât dacă eu aş fi dispărut, şi-ar fi pierdut obiectul muncii pentru care erau generos retribuiţi. „Ei îşi piereau averile, eu doar viaţa".

S. Chirurgie Spital *SPITALUL MUNICIPAL TECUCI*
Municipal Tecuci *nr. 134/9.01.1985*
10.01.1985
Tov. Nistor
Se va lua nota explicativă
Tov. Dr. Ganea Mihai

REFERAT

Subsemnatul Dr. Hâncu Mihai,medic primar,şef secţie chirurgie a Spitalului Municipal Tecuci,controlând în ziua de 5.01.1985 activitatea desfăşurată în cabinetul de chirurgie din Policlinica Tecuci am constatat următoarele:

Medicul principal de specialitate dr.Ganea Mihai cu program de Spital de la orele 8 la 11 zilnic iar de la orele 11-14 activitate în Dispensarul Policlinic.

Cu toate acestea fără a fi învoit sau înlocuit lipseşte nemotivat exemple: 15,22 şi 31 decembrie 1985-

Am constatat că activitatea din Dispensarul Policlinicii se rezumă la acordarea de concediu medical, examinări şi trimiteri la Spital, iar cazurile de mică chirurgie, cu toată dotarea corespunzătoare a cabinetului, este executată de cadre medii.

Cazurile de traumatologie sunt îndrumate ori la spital ori sunt rezolvate de către medii.

S-au constatat mari nereguli şi falsuri în modul de acordare a concediilor medicale nerespectându-se instrucţiunile Ministerului Sănătăţii şi Cons. General al Sindicatelor astfel:

Taloanele certificatelor nu sunt codificate.

Nu sunt respectate instrucţiunile de eliberare a certificatelor medicale conform Legii nr.3/1978.

Astfel s-a constatat că multe certificate sunt eliberate fără bilet de trimitere de la Dispensarele de intreprindere sau arondate.

Se eliberează certificate de concediu medical bolnavilor, extrateritoriale.

Exemplu:

Bolnavul Mititelu Gabriel, salariat la IREG Suceava a fost internat şi operat în s. Chirurgie spital Tecuci pentru apendictă acută la data de 13.12.1984 şi a fost externat la data de 20.12.1984 cu F.O. nr. 19731 pentru care la externare a primit adeverinţă de urgenţă nr. 19547. La data de 21.12.1984 medicul Ganea Mihai a eliberat de la Dispensarul Policlinic certificatul nr. 907897 cu concediu de la 1-14 dec. 1984, apoi certificatul 907892 de la 13 la 20 dec. Şi în aceeaşi zi de la 21-31 dec. 1984 pentru diferite afecţiuni în afara celor specificate în HCM 880 se acorda concediu respectiv.

Exemplul după cum urmează:

La data de 22.11.1984 bolnavul Popa Gh. De la IPILF cu dig. de fracturi costale s-a eliberat concediu de la 16-30 .11.1984 certificat nr. 310132.

La data de 26.11.1984 bolnavul Daniela Anghel IBILF Tecuci cu diag.fractură picior dr. Concediu medical de la 16 la 30 .11.1984.certificat nr. 910435.

La data de 27.11.1984 bolnavul Floroiu Costică de la IMAIA cu diag. de plagă infectată genunchi dr. Se acordă concediu medical de la 20 la 31 .11.1984 certificat nr. 906466.

La data de 28.11.1984 bolnavul Chitu Ion salariat la Străduinţa Tecuci cu diag. Eventraţii multiple se acordă concediu medical de la 1-24.11.1984 cu certificat nr. 908225.

La data de 4.12.1984 bolnavul Butanru Iorgu i se acordă concediu medical de la 28-30.11.1984 cu dig. amputaţie policele str. Certificat nr. 907812.

La data de 27.12.1984 bolnava Miron Constanţa de la SMA Tecuci cu diag. Hidnonefroză(operată)se eliberează concediu medical de la 22la 31 .12.1984 cu certficat nr. 253692.

La data de 27.12.1984 bolnavul Popa Ghiţă de la Auto baza 6 Tecuci cu dg. Hemorizi sângerinzi , se eliberează concediu de la 24.-31.12.1984 cu certificat nr. 609710.

Faţă de cele constatate vă rugăm a lua măsurile corespunzătoare.

Medic şef secţie
Dr. Hîncu Mihai
Medic primar chirurg ss. Inds.

Pentru conformitate-

Până şi Hâncu era ticălos cu mai tânărul său coleg de breaslă. Firește, avea băieţii de promovat şi averea familiei de păstrat. Averea era totul. Partidul generos. Generos şi interesat. Te ajuta să aduni, dar şi tu trebuia să-l ajuţi să-şi ţină sub control opozanţii. Doctorul Matran Liviu, naşul de botez sau de cununie al majorităţii medicilor comunişti, era secretarul de partid pe sectorul sanitar. Era doctor în ştiinţe, lucru foarte rar în aceea vreme. Doctoratul în ştiinţe, doctoratul în ştiinţe medicale se obţinea la propunerea forului judeţean de partid cu semnătura primului secretar al partidului, membru şi în Comitetul Central PCR. Era singurul care putea să obţină o asemenea aprobare şi distincţie profesională. Obţinuse asta la bătrâneţe, aproape de vârsta pensionării. Mai bine mai târziu decât niciodată, ar spune unii. Ciudat era faptul că antecedentele sale politice şi sociale nu-l avantajau deloc. Originea sa socială era de

bogătaş, adică explotator, adică, duşman al poporului. A trebuit să servească partidul şi securitatea la greu ca să promoveze în calitate de comunist. Purta cu distincţie o mustaţă ca a tovarăşului Iosif Visarionovici Stalin. Ei bine, pentru păstrarea intactă a conacului acestui boier, a fost modificată arhitectura unui întreg cartier de blocuri cu locuinţe pentru oamenii muncii din întreprinderile tecucene. Conacul a supravieţuit până azi. Dar iată şi perla dosarului personal al doctorului Ganea Mihai. Este faimoasa Decizie numărul 120 din 18 decembrie 1985. Decizia asta spune totul. Adică, explică cauza tuturor relelor lui Ganea. Explică, pentru ce este el sancţionat şi pentru ce îi merge lui rău în viaţă. Odată Secară i-a spus."Încă nu te-ai sinucis ? Asta e soarta celor care ne înfruntă". Iată decizia.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI *DECIZIA NR. 120*

Din 18.12.1985

Directorul Spitalului Municipal Tecuci:

Având în vedere declaraţia Tov. Cruceanu Teodor ,Fina Elena,Brăescu Domnica,Savciuc Marleana, privind atitudinea necuviincioasă, irevenţioasă şi total indisciplinată a tov. Dr. Ganea Mihai în ziua de 18.12. 1985 în faţa secretariatului Comitetului de Partid al Spitalului tov. Dr. Matran Liviu la adresa conducerii Spitalului Municipal Tecuci.

Având în vedere prevederile art. 100 din codul muncii.

În virtutea drepturilor conferite de legea nr. 5/1978

DECIDE:

Art.1. Se sancţionează tov. Dr. Ganea Mihai , medic principal de specialitate chirurgie cu diminuarea retribuţiei în procent de 10% pe trei luni conform art. 100 lit c din codul muncii,pentru atitudine

necuviincioasă, irevenţiosă şi total indisciplinat în ziua de 18.12.1985 faţă de conducerea Spitalului Municipal Tecuci.

Art.2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 zile de la comunicare către COM din Spitalul Municipal Tecuci.

Art. 3 . Cu ducerea la îndeplinire a prezenţei decizii se însărcinează biroul plan org. personal din Spitalul Municipal Tecuci.

MEDIC DIRECTOR,
L.S. ss. Inds. Dr. Secară Florica
-pentru conformitate-
ss. inds. L.S.

Fără comentarii. Nici nu aveai ce comenta. Sub genericul „atitudine ireverenţioasă şi total indisciplinată în faţa organelor de partid şi securitate", nu mai aveai ce comenta. Se epuizaseră toate motivele de inculpare: absenţe de la serviciu, întârzieri la serviciu, fugă din gardă, introducere de persoane străine în camera de gardă, femei, slab profesional, incompetent, nebun, etc. Toate acestea se puteau aduna simplu sub genericul, indisciplină la serviciu. Pe când: „duşmanul partidului şi a conducătorilor săi iubiţi" era ceva foarte grav, ceva te te putea duce la puşcărie sau chiar în faţa plutonului de execuţie. În România pedeapsa cu moartea a fost abolită târziu şi înlocuită cu alte metode care duceau tot acolo, dar prin tortură sau crimă.

Alte perle din dosar:

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

DECIZIA NR. 83

Din 27 august 1985

Directorul Spitalului Municipal Tecuci

Având în vedere hotărârea conducerii Spitalului Tecuci privind sancţionarea tov. Dr. Ganea Mihai pentru lipsa de la serviciu în data de 19 şi 20 .08.1985 fără aprobare.

Având în vedere prevederile art. 100 din codul muncii.

În virtutea drepturilor conferite de legea nr. 5/1978.

DECIDE:

Art. 1. Se sancţionează tov. Dr. Ganea Mihai medic specialist chirurgie cu ;Mustrare; conf.art. 100 lit ;a; din codul muncii pentru lipsa de la serviciu în data de 19 şi 20 august 1985.

Art. 2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 zile de la comunicare,către C.C.M. din Spitalul Municipal Tecuci.

Art. 3. Cu ducerea la îndeplinire a prezenţei decizii se însărcinează biroul plan org. per. Din Spitalul Municipal Tecuci.

MEDIC DIRECTOR,

DR. Secară Florica

ss. inds. L.S. ss. inds. L.S.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

DECIZIA nr. 79

Din 31 iulie 1985

Directorul Spitalului Municipal Tecuci

Având în vedere indisciplina produsă în ziua de 30 iulie 1985 prin faptul ca a părăsit serviciul fără aprobarea conducerii spitalului.

Având în vedere prevederile art. 100 din codul muncii

În virtutea drepturilor acordate de Legea nr. 5/1978:

DECIDE:

Art. 1. Se sancţionează tov. Dr. Ganea Mihai medic principal de specialitate chirurgie cu diminuarea retribuţiei în

procent de 10% pe luna iulie a.c. conform art. 100 lit a din codul muncii,pentru părăsirea locului de muncă în ziua de 30.07.1985 fără aprobarea conducerii Spitalului şi indisciplină produsă în repetate rânduri.

Art. 2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 de zile de la comunicare, către COM din Spitalul Municipal Tecuci.

Art. 3 . Cu ducere la îndeplinire a prezenţei se însărcinează biroul plan org. personal, din Spitalul Municipal Tecuci.

MEDIC DIRECTOR,
Dr. Secară Florica
SS. INDS. ss. inds. L.S.
Pentru conformitate-

S. Chirurgie ***Dosar Dr. Ganea Mihai***
Spitalul Municipal Tecuci

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI 11.03.1985
Nr. 891
Tov. Nistor Dosar ss. inds.
CĂTRE DIRECŢIA SPITALULUI MUNICIPAL TECUCI

Prin Prezentul referat vă aduc la cunoştinţă că în data de 23 febr. 1985 medic de gardă în s. Chirurgie a fost dr. Ganea Mihai şi că în această gardă a internat pe bolnava Mihai Măndita F.O. nr. 3509, din Braşov, cu diagnosticul de apendicită subacută, nefiind urgenţă nesocotind decretul 279 din 198 , care ne-a obligat ca în ziua de 1 martie 1985 bolnava să fie externată nedorind să fie internată cu plată.

Aceasta s-a mai repetat de mai multe ori şi cu alţi bolnavi dovedind rea voinţă şi neglijenţă în activitate.

De asemeni conform regulamentului de norme generale de funcţionare a unit. Sanitare.

În ziua de 1 martie 1985 n-a fost prezent la serviciu, imediat după raportul de gardă plecând din Spital.

Vă rog binevoiţi a dispune sancţionarea.

Medic şef secţie,
Dr. Hincu Mihai
Medic primar chirurg
- pentru conformitate-

În România socialistă, asistenţa medicală şi medico-chirurgicală era gratuită. Chestia cu plata era o găselniţă locală. Şi apoi, urgenţele erau exceptate de la plată oricum. Transformarea unei urgenţe în caz cronic era o atitudine nedeontologică iar din culpă, un caz de mal praxis evident. Deci, nu conta sănătatea sau viaţa bolnavului, ci acesta trebuia sacrificat pentru a fi folosit ca instrument de sancţionare a lui Ganea. Uite aşa pacientul lipsit de şanse, devenea o sculă punitivă.

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

Nr. 700/16.02.1985 Tov. Nistor
Dosar nr. ss. inds.

REFERAT
CĂTRE DIRECŢIA SPITALULUI MUNICIPAL TECUCI

Subsemnatul Dr. Hincu Mihai,medic primar,şef al secţiei chirurgie din Spitalul Municipal Tecuci,având în vedere art. Nr. 62 secţiunea 3 capit. 2 titlul 3 normele generale ale organizarii şi funcţionării sanitare vă aduc la cunoştinţă următoarele:

Dr. Ganea Mihai ,medic principal chirurgie, din cei cinci ani cât a făcut stagiul de secundariat , a lucrat şi în secţia chirurgie a Spitalului Municipal Tecuci în anii 1982,1983 şi 1984.

În timpul acestuia stagiu cu ocazia testărilor teoretice efectuate, am constatat un nivel foarte scăzut al pregătirii profesionale, cu multe şi grave greşeli tehnice şi teoretice ale actului chirurgical.

La aceastea adăugându-se tulburări de comportament psihic şi social.

Cele mai sus menţionate sunt confirmate şi de faptul că dr. Ganea Mihai a promovat examenul de medic principal de abia la a treia prezentare şi atunci la limită.

Am ajuns la concluzia că nu este apt de a i se încredinţa activitate operatorie şi în consecinţă nu-mi asum răspunderea de a-l lăsa să efectueze intervenţii chirurgicale în secţie.

De asemenea am mai constatat şi referitor că nici măcar intervenţiile de mică chirurgie ce se pot efectua în cabinetul Policlinicii nu le execută şi le trimite spre rezolvare la Spital sau le lasă în seama personalului mediu.

Faţă de cele semnalate în prezentul referat ,vă rog a dispune.

16.02.1985

Medic şef secţie
Dr. Hincu Mihai
ss. inds. L.S.

Ticălos bătrân, acest Hâncu. Găsise şi forma de excludere a concurentului său pe terenul apendicitelor. El frăncuia tot. Tot ce opera era frăncuit, ciubucărit la os. Apendicitele speciale, adică cele cu legări de trompe la femeile tinere, le împărţea cu Gheorghiu. Acesta fiind aproape nevăzător, avea şefia de secţie în primire şi mult timp secretariatul de partid şi directoriatul spitalului. Pornise la drum ca medic şef de raion. Raionul Panciu. Raionul cu renumitele podgorii din Vrancea. Gheorghiu a fost şi directorul spitalului orăşenesc din Mărăşeşti. Bine înfipt politic şi puternic sprijinit de către tovarăşii conducători superior ierarhici.

Deci Hâncu avansase primul ideea compromiterii lui Ganea ca psihopat. Nu prea a fost imbrăţişată aceasta idee prin faptul că această etichetă îl putea exonera de o eventuală răspundere penală. Adică îl făcea inapt pentru detenţie. Ori ei, oamenii muncii sanitari

de la Tecuci şi Galaţi doreau mult mai mult rău lui Ganea. Nici închisoarea nu era o soluţie. Ca şi în cazul excluderii sale fizice prin iradiere, accident rutier provocat sau moarte comandată, îşi pierdeau obiectul muncii şi în consecinţă, retribuţia cu onorurile şi avantajelei ei cuvenite ca turnători sau denigratori calificaţi. Hâncu a avansat ideea fixării lui Ganea în Policlinică, deci ţinerea sa la distanţă de blocul operator şi de secţia de chirurgie sau de spital, chiar.

Cât priveşte tovarăşa Nistor, aceasta era o codoaşă politică excelentă. Dacă ar întreba-o azi cineva despre activitatea domniei sale din acele vremuri ar răspunde cu mândrie „mi-am făcut datoria faţă de patrie şi popor" Un adevărat membru de partid comunist. Ceilalţi mai mimau dragostea pentru partid sau conducătorii iubiţi, dar femeia aceasta, era chiar pătrunsă de importanţa faptului.

Despre culpa metafizică am mai vorbit cu ocazii diferite şi cu raportare la culpa germană descrisă de Jaspers şi altele. Faptul că unii au asistat nepăsători la tortuarea, de orice natură, a colegilor sau semenilor lor nu-i absolvă de participarea activă.

Tov. ARDELEANU
S*PITALUL MUNICIPAL*
DOSAR
TECUCI NR. 62/5.01.1985
ss. inds.

REFERAT

Subsemnata Nistor Ileana m-am prezentat la secţia de chirurgie la ora 10 şi am constatat că tov. Dr. Ganea Mihai nu este prezent la serviciu,întrebând pe medici ce se găseau în secţie şi asistentul şef mi-a confirmat că a plecat după raportul de gardă fără să spună nimănui unde se duce. Am luat legătura telefonică cu cabinetul de chirurgie din policlinică la aceeaşi oră (10) care de asemenea mi-a confirmat că nu se afla la serviciu.

În parte se afla tov. Oprea Alexandru care mi-a spus că a plecat cu maşina.

5.01.1985 ss. Inds. ss. inds. L.S. pentru conformitate-

UNITATEA SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

Copie ss. inds. L.S.

FIŞA DE APRECIERE PE ANUL 1984

Numele şi prenumele Dr. Ganea Mihai Funcţia şi locul de muncă Medic sec. Chirurgie
Studii Facultatea de medicină.

CONŢINUTUL APRECIERII

Rezultate inconstante în îndeplinirea sarcinilor de serviciu.
Foarte slab pregătit profesional
A promovat ex. De specialitate a 3a oară la limită.
Pregătiri de cultură generală satisfăcătoare.
Nu se preocupă pentru îmbunătaţirea cunoştinţelor profesionale.
Este indisciplinat în muncă, lipseşte nemotivat adeseori din serviciu.
Superficial în îndeplinirea sarcinilor
Nu are prestigiu profesional.
Nu se preocupă de bunul mers al unităţii .
Este preocupat de interese personale.
În colectivul de muncă are o comportare nedemnă.
Familia este desmembrată, iar în societate are o comportare nedemnă.

Calificativul slab corespunzator
Semnătura ss. Inds.

COLECTIVUL DE APRECIERE

Calificativul acordat slab necorespunzător

Numele şi prenumele	*Semnătura*
Dr. Hincu Mihai medic primar chirurg	*ss. Inds.*
Dr. Bohotin Maria Jana	*ss. Inds.*
Velican Florica	*ss. Inds.*

Am luat cunoştinţă de aprecierea şi calificativul acordat. Conform cu originalul-

SPITALUL MUNICIPAL TECUCI

DECIZIA nr. 4 Din 10 ianuarie 1984

DECID:

Art. 1. Se sancţionează tov. Dr. Ganea Mihai medic sec. Chirurg cu diminuarea retribuţiei pe baza pe luniile ianuarie şi februarie a.c. în procent de 10% conf. art. 100 lit c.din codul munciipentru indisciplină în timpul programului în sensul că a introdus persoane străine în unitate şi discuţii neprincipiale.

, Art. 2. Cu drept de contestaţie în termen de 30 de zile de la comunicare de către COM Spital Municipal Tecuci.

Art. 3. Cu ducerea la îndeplinire prezentei decizii se însărcinează birou org. muncii şi contabil financiar.

Medic Director,

Dr. Secară Florica

ss. inds. L.S.

ss. inds. L. S.

-pentru conformitate-

Persoana străină era soţia lui Ganea.

R.P.R ***Spitalul***

Orăşenesc

Judecătoria Baia Mare ***Negreşti Oaş***

Judeţul MARAMUREŞ *Jud. Satu Mare*

Dosar nr. 4547/1979 din *Intrat nr. 826*

14 mai 1980 *ziua 20 luna mai 1980*

CĂTRE

Spitalul Orăş. Negreşti-

Judeţul Satu Mare-

Vă facem cunoscut că,prin sendinţa penală nr. 132 din 27 februarie 1980 a acestei judecătorii ,numitul Ganea Mihai fiul lui

Nicolae şi al Viorica născut la 4 august 1940 domiciliat în Baia Mare str. 17 oct.nr. 3 0 a fost condamnat la 1/un/ an închisoare pentru infracţiunea de provocare ilegală a avortului prev.şi ped de art. 186 al. 1. Şi 5 codul Penal . cu consecinţele art. 81. C.p. pentru – a-l ţine în evidenţa Dvs. Şi în cazul în care susnumitul ar săvârşi o nouă abatere, să sesizaţi de îndată instanţa .Conf.disp. art. 80. C. P. Pedeapsa nu se execută, executarea ei fiind suspendată condiţionat.

Preşedinte, Grefier,
ss. inds. L.S. ss. Inds.
L.S. ss. Inds. Pentru conformitate

Ultima copită aplicată lui Ganea a fost sentinţa Tribunalului Galaţi. După un război echivalând cu cel din Pacific, Ganea va câştiga cauza. Dar numai atât. Nimic despre daunele compensatorii. A rămas cu salariul de nimic, ciuntit ca vai de el şi satisfacţia câştigării unui proces care i-a învrăjbit şi mai mult pe tovarăşii săi de muncă şi activitate din spital.

Dosar 311/1989
R. S. R.
Tribunalul Judeţean Galaţi
Decizia civilă nr. 195
Şedinţa publică de la 9 martie 1989
Preşedinte Sarmisegetuza Tullbure
Judecători Vasile Jugaru
Constanţa Cristea
Procuror Sofia Tudose
Grefier Maria Popovici

Pe rol fiind soluţionarea recursurilor declarate de contestatarul Ganea Mihai şi Procuratura locală Tecuci, împotriva

Sentinţei civile nr. 2402 din 19 decembrie 1988, pronunţată de Judecătoria Tecuci (dosar fond nr. 2174/1988) prin care s-a respins contestaţia recurentului împotriva deciziei nr.56 din 9 august 1988 emisă de Spitalul municipal Galaţi.

La apelul nominal a răspuns recurentul asistat de av. Brebu Alexandru în baza delegaţiei nr. 04529/1989 emisă de BCAJ Bârlad şi unitatea intimată Direcţia sanitară a judeţului Galaţi, reprezentată prin juristconsultul Tatu Georgeta.

Procedura completă.

S-a făcut referatul cauzei, după care ;

Avocatul recurentului susţine motivele de recurs. Formulate în scris la dosar, cu precizarea că în mod greşit i s-a respins contestaţia, întrucât prima decizie de desfacere a contractului de muncă a fost anulată printr-o altă decizie, însă nu s-a dispus şi obligarea unităţii la despăgubiri pe perioada cât a fost lipsit de drepturi băneşti . Sub acest aspect solicită admiterea recursului cu cheltuieli de judecată

Recurentul la întrebaea instanţei declară că medicul şef i-a încuiat cabinetul la 7 iulie 1988 şi nu l-a mai primit în incinta spitalului motivând că are o diplomă falsă ; i-a smuls condica de prezenţă. Traumatizat s-a prezentat la organele sanitare din Braşov de unde i s-a eliberat un certificat medical, întrucât colegii din Galaţi i-au comunicat că nu au voie să-i elibereze un act medical . Fiind terorizat a intrat în posesia unui magnetofon, a imprimat discuţiile purtate şi le-a prezentat procurorului şef de la Tecuci şi Galaţi.

Avocatul recurentului în subsidiar solicită admiterea recursului, casarea sentinţei cu trimitere în vederea formulării de probe pentru stabilirea cuantumului despăgubirilor.

Reprezentantul procuraturii în ce priveşte recursul procuraturii susţine că hotărârea primei instanţe este nelegală prin aceea că în mod greşit nu s-a anulat decizia de desfacere a contractului de muncă; Direcţia Sanitară a luat măsura anulării deciziei de desfacere a contractului de muncă a luat măsura

reintegrării însă unitatea este obligată să-i acorde desăgubirile civile; urmează a se stabili situaţia anterioară, de la data de 7 iunie 1988 când nu a mai fost retribuit până la 17 noiembrie, când a fost reîncadrat în muncă.

Pune concluzii de admitere a recursului declarat de procuratură şi contestator în sensul de a se dispune repunerea contestatorului în drepturile sale începând cu data de 7 iulie 1988 fiind obligată unitatea şi la despăgubiri băneşti, cum şi cheltuielile de judecată.

Reprezentantul unităţii intimate invederează că după opinia sa, recurentul are drept la despăgubiri băneşti de la data desfacerii contractului de muncă şi până la data reîncadrării sale, lasă la aprecierea instanţei soluţionarea recursului.

TRIBUNALUL

Asupra recursurilor delarate de contestatorul Ganea Mihai şi Procuratura locală Tecuci, împotriva sentinţei civile nr. 2402 din 19 decembrie 1988 a judecătoriei Tecuci,

Examinând actele şi lucrările se constată ;

Prin decizia 56 din 9 august 1988 Spitalul minicipal Tecuci a desfăcut disciplinar în baza art. 130 lit. i din codul muncii angajatului său dr. Ganea Mihai contractul de muncă.

Împotriva acestei decizii în termen legal a formulat contestaţie numitul Ganea Mihai susţinând că este netemeinică şi nelegală, deoarece nu se face vinovat de faptele ce i se pun în sarcină, la mijloc fiind vorba de nişte maşinaţiuni cărora le-a căzut victimă, fiindu-i de fapt interzis de a profesa ca medic prin înlăturarea sa din unitate.

Judecătoria Tecuci prin sentinţa civilă nr. 2402 a respins contestaţia formulată de către Ganea Mihai împotriva decizie nr. 56 din 9 august 1988 emisă de Spitalul municipal Tecuci prin care i s-a desfăcut contractul de muncă în baza art. 130 lit i din codul muncii ca fiind lipsită de obiect.

Pentru a pronunţa această hotărâre prima instanţă a reţinut că prin decizia nr. 84 din 18 noiembrie 1988 conducerea unităţii a

revenit asupra măsurii desfacerii contractului de muncă a contestatorului, anulând decizia nr. 56 din 9 august 1988, astfel că în aceste împrejurări contestaţia a rămas fără obiect.

Împotriva acestei sentinţe în termen legal au declarat recurs Procuratura locală tecuci şi contestatorul.

În recursul său contestatorul a susţinut că sentinţa este netemeinică şi nelegală fiind încălcate prevederile art. 304 pct. 4 şi 5 cod pr. civilă.

În dezvoltarea motivelor recurentul a arătat că instanţa de fond respingând ca fiind rămasă fără obiect contestaţia pe motiv că decizia de desfacere a contractului de muncă a fost anulată de conducerea unităţii, nu a mai intrat în fondul cauzei pentru a verifica legalitatea sau nelegalitatea deciziei de desfacere a contractului de muncă şi în ipoteza în care se admitea congtestaţia , trebuia să se dispună reîncadrarea în muncă cu data desfacerii contractului precum şi plata despăgubirilor băneşti pe perioada cât a fost împiedecat să-şi desfăşoare activitatea ca medic.

Neprocedând în acest mod şi respingând contestaţia ca fiind fără obiect fără a analiza şi celelelte aspecte derivând din desfacerea ilegală a contractului de muncă s-a pronunţat o sentinţă netemeinică şi nelegală.

Pentru cconsiderentele arătate a cerut admiterea recursului , casarea sentinţei şi în fond admiterea contestaţiei.

În recursul său Procuratura locală Tecuci a susţinut că sentinţa este netemeinică şi nelegală prin neaplicarea prevederilor art. 136 alin. 1 din codul muncii care prevede că în caz de anulare a deciziei de desfacere a contractului de muncă , unitatea este obligată să reîncadreze în funcţia avută pe cel căruia i-a desfăcut contractul de muncă şi să-i plătească pe timpul cât a fost lipsit de retribuţie din această cauză o despăgubire calculată pe baza venitului său mediu rezultat în unitate 3 luni anterioare desfacerii contractului de muncă.

Rezultă că obligaţia ce decurge din lege , nu poate fi interpretată decât în sensul de a repune pe contestator în situaţia

anterioară luării măsurii de desfacere a contractului de muncă, astfel încât raporturile sale de muncă să nu sufere nici o modificare.

Având în vedere că unitatea a revenit asupra măsurii iniţiale de desfacere a contractului de muncă prin decizia nr. 84 din 17 noiembrie 1988, dar fără a se face vreo menţiune cu privire la statutul juridic al contestatorului în perioada 9 august – 17 noiembrie 1988 , respectiv de la desfacerea contractului de muncă până la reintegrare , instanţa de fond investită cu soluţionarea contestaţiei era datoare să analizeze acest aspect lucru pe care nu l-a făcut.

Pentru considerentele arătate s-a cerut admiterea recursului şi în fond modificarea sentinţei în sensul arătat.

Ambele recursuri sunt întemeiate.

Prin decizia nr. 56/9 august 1988 Spitalul municpal Tecuci a desfăcut disciplinar contractul de muncă al numitului Ganea Mihai din funcţia de medic chirurg conform art. 130 lit. i din codul muncii.

Împotriva acestei decizii, în termenul legal a formulat contestaţie susnumitul solicitând anularea deciziei de motiv că nu a comis nici una din abaterile care i s-au reţinut în sarcină, unitatea fiind aceea care la data de 7 iunie 1988 nu i-a mai permis accesul în secţia de chirurgie împidecându-l să semneze şi condica de prezenţă, astfel că de la acea dată nu a mai putut să-şi presteze funcţia de medic chirurg.

În timpul soluţionării acestei contestaţii unitatea Spitalul muncipal Tecuci, emite decizia nr. 84 /17 noiembrie 1988, prin care se anulează desfacerea contractului de muncă a contestatorului, în art. 2 din decizie precizându-se că începând cu data de 17 noiembrie 1988, numitul Ganea Mihai va funcţiona ca medic principal de specialitate chirurgie în cadrul Dispensarului policlinic Tecuci.

În cuprinsul deciziei nu se face nici o referire la statutul juridic al contestatorului pentru perioada ce s-a scurs de la data desfacerii contractului d emuncă 8 august 1988 şi până la data

anulării deciziei 17 noiembrie 1988, deşi prevederile art. 136 din codul muncii sunt imperative în acest sens.

Judecătoria Tecuc soluţionând contestatţia în raport de decizia de anulare dată de Spitalul municipal Tecuci a considerat contestaţia numitului Ganea Mihai ca fiind rămasă fără obiect şi a respins-o în consecinţă, omiţând însă a rezolva cererea susnumitului privind reîncadrarea în muncă cu data de 7 iulie 1988 precum şi plata drepturilor băneşti până la data reîntegrării , cererea formulată în mod expres prin concluziile depuse cu ocazia judecării în fond a cauzei.

Sub acest aspect sentiţa pronunţată este netemeinică şi nelegală în sensul art. 304 pct.5 cod pr. civilă.

Din cuprinsul deciziei nr.84/17 noiembrie 1988 emisă de Spitalul municipal Tecuci rezultă că s-a anulat decizia de desfacere a contractului de muncă nr. 56/9 august 1988 a numitului Ganea Mihai , în baza dispoziţiei date de Direcţia sanitară a judeţului Galaţi.

Având în vedere această măsură administrativă unitatea era obligată în baza art. 136(1) din codul muncii să reintegreze în muncă pe recurent începând cu data de când a fost împiedecat să-şi exercite profesia, 8 iulie 1988 şi nu de la 17 noiembrie 1988 cum greşit s-a menţionat în decizie şi în baza aceleiaşi dispoziţii legale să-i plătească pe timpul cât a fost lipsit de retribuţie din această cauză o despăgubire calculată pe baza retribuţiei medii realizate în ultimele trei luni anterioare desfacerii contractului de muncă.

Neprocedându-se în acest mod s-a omis să se rezolve statutul juridic al recurentului pe intervalul cât a avut contractul de muncă desfăcut, din acest punct de vedere decizia nr. 84/1988 fiin incompletă.

Reţinându-se că decizia de desfacere a contractului de muncă a recurentului s-a anulat pe linie administrativă de însăşi unitatea emitentă , recurentul urmează a fi repus în situaţia anterioară acestei măsuri, astfel că în conformitate cu art. 312 pct 2 lit. a cod pr. civilă, urmează a se admite recursurile declarate de contestatorul

Ganea Mihai şi Procuratura locală Tecuci şi a se modifica sentiţa în sensul admiterii contestaţiei constatând că decizia nr. 56/7 august 1988 a fost anulată prin decizia nr. 84/17 noiembrie 1988 dispunând repunerea contestatorului în drepturile legale începând cu data de 7 iulie 1988

Obligă unitatea Spitalul municipal Tecuci la plata despăgubirilor băneşti începând cu aceiaşi dată şi până la reîncadrare , iar în baza art.274 cod pr. civilă şi la 600 lei cheltuieli de judecată în ambele instanţe.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

DECIDE

Admite recursurile declarate de contestatorul Ganea Mihai din Tecuci str. V.I. lenin nr. 59, judeţul Galaţi şi a Procuraturii locale Tecuci, împotriva sentinţei civile nr. 2402 din 19 decembrie 1988 , pronunţată de Judecătoria Tecuci..

Modifică sentinţa în sensul că admite contestaţia şi în consecinţă;

Constată că decizia nr. 56/1988 emisă de directorul Spitalului municipal Tecuci a fost anulată prin decizia nr. 84/ 1988 emisă de acelaşi organ şi dispune repunerea contestatorului în drepturile sale începând cu data de 7 iulie 1988 şi obligă unitatea la plata despăgubirilor băneşti precum şi la 600 lei cheltuieli de judecată.

D e f i n i t i v ă .

Pronunţată în şedinţa publică de la 9 martie 1989.

Preşedinte Judecător Judecător Grefier

Sfârşit

Cuprins

Postcomunismul exclusivist (Prefaţă) 9
Tăcerea umbrelor 17
Tovarăşul Ionel 19
Vecinul informator 22
Recunosc tovarăşi 28
Femeile securităţii 33
Oameni ai muncii 42
Apăsătoarele de limbă 48
Medicul de gardă 51
Masa critică 62
Cum am rarat intrarea în U S R 68
Despre reversul transcriptic câştigat şi
dobândit al spiritului românesc 71
Dosarul de cadre 74

www.centruldepromovareaculturiibaia-mare.hopernicus.falezedepiatra.net/

Editor: Mihai Ganea
Redactor: Virginia Praschiv
Tehnoredactor: Alin Oltyan
Bun de tipar: dec. 2013. Apărut martie 2014
Editura Transilvania, str. Luminişului nr. 5/7, Baia Mare, Tel: 0362 401 599, 0748 859 034, E-mail: mihai_ganea10@yahoo.com

TIPĂRIT ÎN ROMÂNIA

“Sunt un scriitor european de limbă română. Locul meu este acolo unde oamenii au nevoie de mine, acolo unde mă simt respectat şi apreciat. Viaţa mea am închinat-o semenilor mei, pe care i-am iubit până la suferinţă”.

IAGAN AMEIH

ISBN 978-606-8423-18-0